BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

özgür gelecek

16 - 31 ARALIK 993 SAYI:18 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

SAĞLIK ÇALIŞANLARINDAN TERÖR YASASI'NA TEPKİ
8. sayfa
"İNFAZLARA KARŞI SET OLUŞTURALIM"
9. sayfa
ÇALIŞANLARIMIZA BASKILAR SÜRÜYOR
7. sayfa
TKP/ML - YDB, AVRUPALI EMPERYALİSTLERİN PKK'YA SALDIRILARINI KINADI.
5. sayfa
ANKARA DDSB "ÖZELLEŞTİRME" KONULU BİR SEMİNER VERDİ
14. sayfa
HASAN ERDEM'E ISRARLA CEZA
19. sayfa
ADI VAR KENDİ YOK "HAK" DEMAGOJİSİ
21. sayfa
MEMURA SÖZLEŞME YERİNE POLİS COPU
19. sayfa
KUZEY KORE HALKI YENİDEN DEVRİME YÜRÜMELİDİR
22. sayfa

Faşizm, özgür bir geleceği engelleyemez!..

■ Faşizm; su sızamayacak denli boşluklar bulunan yasalardan yararlanarak çıkarılan yayınlardan yüzde 90'dan fazlasını toplatmasına, yüzlerce dava açmasına, işkence, tutuklama, para cezası vb.lerine rağmen kır çiçeklerinin inatçılığıyla yeniden ve yeniden yeşeriyor, boy atıyor. Ya bu su sızan boşlukları da kapatacaklar; ya da demokrasi oyununa devam edeceklerse bu durumun varlığına katlanmak zorundadırlar.

3.Sayfa

TC'nin faşist terörü, ancak, mücadeleyi çelikleştirir!..

Mao ZEDUNG

Enternasyonal proletaryadan Maoizm'e bakış

■ TKP/ML: "Marksizm-Leninizm-Maoizm; Bütünsel bir felsefe ve siyasi teori, aynı zamanda yaşayan, eleştirel ve sürekli gelişen bir bilimdir."
■ PKP: "Marksizm-Leninizm-Maoizm; özellikle de Maoizm... Yüceltilecek, savunulacak ve uygulanacak olan budur!.."

12-13. Sayfa

Partizan okurları Akgündüz direnişçileriyle dayanışmada

■ Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik adına işçilere hitaben yapılan konuşmada: "...Artık elimiz kolumuz bağlı oturamayız. Ya sesimizi yükselterek, sıkılı yumruğumuzu balyoz gibi egemenlere indireceğiz, ya da suskun kalarak bu kölelik düzenine boyun eğeceğiz" denildi. Akgündüz direnişçileri "Yaşasın içlilerin Birliği!" vb. sloganlarla yanıtladılar bu temennileri...

10.Sayfa

TİKKO kışa yoğun eylemlerle giriyor

■ TİKKO, Veysel Geyik'i son kez uyardı. 40 cemselik askeri konvoyla karşılaşan TİKKO gerillaları, 6 askeri öldürüp 2 askeri yaraladı.

■ TKP/ML TİKKO gerillaları, Hozat-Zımek karakolunu gündüz bastı; 4 askeri öldürüp 1'ni yaraladı. İki G-3'e de el koydu.

4.Sayfa

Tutsaklardan sevk işkencesine direniş

■ Tutsaklar, 27 Temmuz 1993 tarihli Adalet Bakanlığı'nın faşist genelgesi ile ezilmek, sindirilmek isteniyor.
■ 18 Kasım günü gözaltına alınan ve işkencede kaldığı 13 gün boyunca açlık grevi yapan Müslüm ELMA, hâlâ açlık grevinde. ELMA'nın sağlık durumunun ciddi olduğu bildirildi.

19. Sayfa

Özgür Gündem'e MGK direktifli baskın!

6. Sayfa

www.partizanarsiv.net

Okura

Bir yılı daha geride bırakırken...

Yeni bir yıla, yine faşist diktatörlüğün "Ezeceğiz, kökünü kurutacağız!" çığlıklarıyla giriyoruz. Bu yeni değildir. Hemen her yıl, hatta her mevsimde "bu kez bitireceğiz" yaygaralarıyla saldırıların tazelendiğine herkes tanıktır. "İç harekat"ların, "topyekün saldırı"ların ardı-arkası kesilmiyor.
Kuşkusuz her saldırı dalgasında askeri harekatlar, yeni "faili meçhul"lar, sokak ve ev infazları, gözaltında kayıplar, işkenceler, köy yakıp-yıkmalar, göç ettirmeler, dernek ve parti kapatmalar, yayın yasakları vb.vb. de yoğunlaşmakta, bu anlamıyla kitlelerin geniş tepkisini de çekerek müthiş bir muhalefet yaratmakta, kin ve bilinç sıçramasına da neden olmaktadır.
Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının sistemi bir çıkmaz içindedir. Emperyalizme göbekten bağlı ekonomik-politik yapı artık halkı yönetme işini eskisi gibi yürütememektedir. Seçimlerin, kabine değişikliklerinin gündeme bunca sık gelmesinin nedeni de budur. Ancak, tıkananın sistem değil de hükümetler ya da başbakanlar olduğu gibi bir yanılsama yaratmak ve yönetme işine devam etmek istiyorlar. Ve her değişimin biraz nefes alma avantajına sığınıyorlar.
Gelişen sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında acze düşen egemen sınıflar, aczin verdiği çaresizlikle daha bir saldırganlaşıyorlar. Ulusal sorun konusunda kendi içinde "siyasal" bir "çözüm"ü de barındıran bu son saldırı dalgası esas olarak '94 yılı başlarında bir noktaya getirilmek isteniyor. Çeşitli ulusal-kültürel haklar verilerek PKK'sız ya da uslandırılmış (!) PKK ile sorun "halledilmek" isteniyor. ABD ve batılı emperyalistlerin de istediği doğrultuda sorunun "halledilmesi" şu anda PKK'nın tutumuna bağlıdır. Ve doğrusu PKK'nın bu "çözüm"den ne kadar uzak kalacağı endişe verici bir sorun olarak orta yerde durmaktadır.
'93 yılının Kürt ulusal sorunu açısından, tüm vahşetine ve halk düşmanı uygulamalarına rağmen geldiği nokta budur.
Bunun yanında, diğer devrimci güçlerde, beklenen düzeyde olmasa da, faşizme karşı mücadelede ve örgütlenmede belli kıpırdanmalar gözlenmiş; ancak, küçük-burjuva devrimci hareketlerin geleneksel "kendine güvensizlik" olgusu nedeniyle mücadeleleri ve gündemleri faşist diktatörlüğün yıkılması yönünde değil de, daha çok PKK'nın destekçisi olma yönünde olmuş ve bu konumda kalmışlardır.
14 Nisan 1992 tarihinde parti güçlerinin birleşmesinden sonra Haziran '93 tarihinde Olağanüstü Parti Konferansı'nı başarıyla tamamlayan proletarya partisi, Maoizmin zaferini bir kez daha ilan etmiştir. Sosyalizmden geriye dönüşlerin açığa çıktığı, milliyetçiliğin tüm dünyada revaçta olduğu günümüzde Maoizm bayrağını da göndere çekerek Marksist-Leninist çizgide (pratikte istenilen düzeyde olmasa da) emin adımlarla özgürlük yürüyüşünü sürdürmektedir.
TC'nin; anti-terör yasasını halk güçleri aleyhine ikinci kez ağırlaştırma, faşist güçler lehine avantaj geliştirme çalışmalarını gündeme getirdiği bu bir yıllık süreçte; koalisyon hükümetinin bas bas bağırarak ilan ettiği "iki anahtar"ın ifadesi olan araba ve eve halkımız kavuşamadığı gibi, "yeşil kart"la bedava sağlık ve tedavi olanakları da elde edememiştir. Tam tersine, ağırlaştırılan vergilerle halkın elinde-avucunda olanlar da alınmıştır. Zamlar neredeyse otomatiğe bağlanmış gibidir. İşsizlik diz boyudur ve özelleştirmelere parelel olarak daha da artıyor. Faşist güçler, resmi ya da gizli teşkilatları aracılığıyla ve MHP'lilerle şeriatçıları da kullanarak katliamlarına devam etmektedir. Sivas'ta 37 sanatçı ve aydın'ın yakılarak katledilmesi; "en yüce makam" denilen meclis üyesi, DEP parlamenteri Mehmet Sincar'ın öldürülmesi; Lice'nin devlet güçlerince imha edilmesi; özel ordu sayısının 20 bine çıkarılma çalışması; çekiç güç'ün ve olağanüstü hal uygulamasının peş peşe uzatılması hatta sıkıyönetim tartışmalarının tehdit unsuru olarak hep gündemde tutulması; İLKSAN ve İSKİ gibi bataklık çamurlarının paçalarından akması; Bolu kız öğrenci yurdunda olduğu gibi genç kızların fuhuşa sürüklenmesi; Hekimbaşı'nda bulunan çöplüğün patlayıp gecekonduların üzerine çığ gibi düşmesi; onlarca sokak ve ev infazları, idam tartışmaları vs.vs... 93 yılının ilk akla gelen olayları olmaktadır.
Diğer bazı olaylardan da kısaca sözetmek gerekirse:
93 yılını, işten atılan arkadaşlarının işe alınması için süresiz açlık gerevindeyken karşılayan Küçükçekmece belediye işçileri, 7 aydır maaş alamadıkları için başlattıkları direnişleriyle de 94 yılını karşılıyorlar.
18 Temmuz '92 'de açılan Yeni Demokratik Kadın Derneği 4 Kasım '92'de kapatıldı. 30 Eylül 93'de beraat etti.
8 Ağustos '93'de açılan Demokratik Haklar Derneği 14 Ekim tarihinde kapatıldı.
1 Nisan '93 de, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının ve ezilen emekçilerin gözü, kulağı ve dili olan gazetemiz Özgür Gelecek yayın hayatına başladı. Çıkardığımız 17 sayıdan 15'i çeşitli gerekçelerle toplatıldı. Çalışanlarımız defalarca işkenceden geçirildi, tutuklananlar, ceza alanlar oldu.
Emekçi Kadınlar Kurultay'ı 8 Mart '93'de engellenmesine rağmen 10-11 Temmuz'da yapıldı.
Uluslararası proletaryanın Maoist gülü, çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının değerli can yoldaşı, İsviçreli Barbara Anna KİSTLER, 20 Ocak '93'de 5 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.
13 Eylül '93'de, Devrimci-Sol örgütü içinde, örgüt içi demokratik hesaplaşma ortamı olmadığı gerekçesiyle bir kısım üst kadro darbeci tarzda yönetime el koydu. Merkez yönetimi temsil edenlerin silahla hesaplaşmaya yönelmeleri üzerine karşılıklı adam öldürmeler gündeme geldi.
PKK, kendi içindeki muhalefeti tasfiye araçlarından birisi olarak kullandığı katletme yöntemini, günlük politik çıkarlarla sıradan halka yöneltmesinin yanında, Dersim'de diğer sol/sosyalist-devrimci güçlere karşı da uygulamaya yöneldi. 6 TDKP militanının katledilmesiyle doruğa çıkan sosyalizm düşmanı tavır, şimdilik gerilemiş gözükmekle birlikte, devletle uzlaşmaya ve anlayışını sürdürmeye parelel olarak yeniden gündeme getirme potansiyelini de güçlü oranda taşıyor.
"Ölüm gemisi" diye adlandırılan asbest yüklü gemi Tuzla tersanelerinde sökülmek üzereyken insan haklarına ve doğaya duyarlı çevreler ve devrimci-demokratların çabaları sonucu engellendi.
Uluslararası alanda; ABD'nin "demokratik ve insancıl" "Yeni Dünya Düzeni"nin sert rüzgarıyla, Irak'ın 13 Ocak'ta yeniden bombalanmasıyla başlayan '93 yılı, "Yeni Dünya Düzeni"nin azgın saldırıları ve uluslararası hukuk tanımazlığıyla devam etti.
"YDD"nin Ortadoğu ayağı henüz biryere oturmuş değildir. "İsrail-Filistin barışı" da daha baştan çıkmaza girmiştir. Kürt sorunu sıkıştırmaktadır. Uzakdoğu'ya fazla bir cesaretle el atamıyorlar. Şimdilik en fazla Kuzey Kore'yi tehdit edebiliyorlar. Zira Somali'de, Haiti'de "YDD"nin işleri halklar tarafından kırıldı. Özünde anti-emperyalist olmasa da, BM. maskesiyle ülkesini işgal eden ABD'ye karşı, halkı direnişe geçirebilen Aidid, şu süreçte ABD ve kuyrukçuları için yeni bir "Vietnam Sendromu" yaratmıştır.
ABD, batı ve doğu Avrupa'da henüz "gözlemci" ya da elaltından antlaşmalarla paylaşma konumundadır. ABD'nin tek dünya hakimliği ya da jandarmalığını kabul ettirmesi onca da kolay olmamakta, emperyalistlerarası çelişki de kendi mecrasında giderek keskinleşmektedir. "Tek kutbun" aslında sömürgeciler arası çatışmanın kendisi olduğu giderek daha fazla açıkça gözükecektir.
Kendisinin sosyalist olmadığını söyleyen ABD işbirlikçisi Yeltsin ile, sosyalist maskeli bürokrat kapitalist Hasbulatov ve Ruskoy arasındaki çelişkide, "Liberal ve hürriyetçi" Yeltsin parlamentoyu tanklarla yıktı, içindekileri tutuklattı ve kazandı! "Diktatör "lükten Liberalizme geçişin yolunu "hürriyetçi" Yeltsin bu faşist zorla döşerken ve yeni, Çağdaş Petro olduğunu ilan ederken emperyalistler ve uşakları çağdaş demokrasi adına Yeltsin'i desteklediler.
Rusya şimdi yeniden çevre ülkelerini kendisine "hürriyetçi" düzen adına bağlamakta, "yarı-sömürgeleri" haline getirmektedir.
Faşist Fujimori iktidarı PKP başkanı Gonzalo'yu tutsak almakla ve binbir dalavere, kirli savaş ve psikolojik savaş yöntemleriyle oyunlar oynamakla halk savaşının gelişiminin durdurulamayacağını yaşayarak görmektedir.
Geçen yıl "Atatürk Barış Ödülü"nü almayı red eden Güney Afrika ANC lideri Nelson Mandela bu yıl, G.Afrika ırkçı cumhuriyetinin devlet başkanıyla birlikte, yaptıkları işbirliği nedeniyle kendilerine verilen ödülü kabul ediyor ve bu, ödüle layık olma düzeyine şimdi düştüğünü gösteriyor.
Kısacası içte ve dışta emperyalistler, faşistler ve gericiler halk güçlerine karşı faşist şiddeti acımasızca kullanıyorlar. Bunun karşısında halk güçlerinin devrimci, yurtsever, komünist niteliklerdeki radikal mücadelesi de giderek güçleniyor.
Ezen-ezilen, sömüren-sömürülen çelişkisi nedeniyle sınıf mücadelesi tüm şiddetiyle sürüyor. Bu uzlaşmaz karşıtlıklar var olduğu sürece de sürmeye devam edecektir.
Bu çelişkilerin bir ürünü ve proletaryadan ve ezilen emekçi halklardan yana bir yayın çizgisi sürdüren gazetemiz Özgür Gelecek de her türlü zorluğa rağmen mevzisini terketmeden yayın faaliyetini sürdürmekte kararlıdır.
Faşist egemen sınıfların kendi aralarındaki çelişkilerin artık generalden yazara ve istihbaratçıya kadar öldürmelerle hesaplaşmaya vardığı bu kanlı çırpınışları bizlere gerçekleri daha derin ve yaygın bir şekilde ortaya serme görevi yüklemektedir. '93 yılını sonladığımız şu günlerde, Özgür Gündem gazetesinin İstanbul DGM'ce alınan karar gereği apar-topar basılıp tüm çalışanlarının gözaltına alınması sosyalist basın alanındaki görevimizin aciliyetini ve önemini gözler önüne seriyor. Aynı görevin önemi okuyucu kitlesine de düştüğünü gösteriyor. Ve aynı görev, kendisine ilerici, devrimci, demokrat, komünistim diyenlerinde önünde tüm acımasızlığıyla durmaktadır.
Gün faşizme karşı direnmenin, örgütlenmenin ve özgür geleceği yaratacak olan tarihsel yürüyüşün disiplini altında daha bir azim, cesaret ve kararlılıkla savaşmanın günüdür! "Halay çeker gibi yan yana, mavzer mavzere verip düşmana kurşun atma" ve "bir mermide benden aslanım" deme günüdür!
Okurlarımızın desteği ve katkılarıyla '94 yılına daha bir azimle giriyoruz. Bağımsızlık, Halk Demokrasisi ve Sosyalizme giden yolda görkemli yürüyüşünü sürdüren tüm okurlarımızın, çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının ve ezilen dünya halklarının yeni yılını candan kutluyor, yürekten başarılar diliyoruz.

özgür gelecek

OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Kemal BOZTAŞ Vakıflar Bankası Nuruosmaniye şubesindeki Yurtiçi ve Yurtdışı hesapları kapatılmıştır. Bundan sonra Hasan BÜYÜKDERE Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Yurtdışı: Mark hesabı: 3001530-5 Avusturya şilini: 3001531-3
Yurtiçi: 94597-2 hesaplarına yatırılması önemle duyurulur.

Özgür Gelecek

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini "Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayımcılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi **Yurtiçi Hesap No:** 94597-2 **Hasan BÜYÜKDERE** : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi **Hasan BÜYÜKDERE** : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi **Mark Hesabı**: 3001530-5 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON: İMZA

Baskı: Aydınlar Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışleri Müdürü: **Bülent ÖZDEMİR**, Genel Yayın Yönetmeni: **Aydın HANBAYAT,**
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-**İSTANBUL Tel:**(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 **Faks:** (0212)518 23 23,
BÜROLAR: KARTAL: İstasyon arkası, Pınar Pasajı-İşhanı Kat4/57 Kartal/İSTANBUL **Telefax:** (0216) 353 38 12
ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27,
İZMİR: Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İşhanı Kat:2 No:212 Konak **Tel:** (0232) 4 419 309,
ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz 103. Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 **Tel:** (322) 4 573 780 Adana,
MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 **Telefaks:** (0422) 322 08 04,
KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İşhanı Kat:6 N0:605. **Tel:** (0352) 222 52 10
Avrupa Temsilcilliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ

www.partizanarsiv.net

Faşizm, özgür bir geleceği engelleyemez

Özgürlük sözcüğünden Azrail görmüşçesine korkan egemen sınıflar, iradesini kendilerine teslim etmeyen her yere, her alana saldırıyorlar.

10 Aralık İnsan Hakları Günü'nde faşizmin temsilcileri resmi, soğuk ve gülücük maskeli suratlar ve inanılmadan söylenen sözlerle İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 45. yıldönümünü kutluyorlardı. Türkiye uluslararası camiada insan haklarına saygılı bir ülkeydi. Hatta son zamanlarda Avrupa'ya önderlik bile ediyordu. Sonra, daha Avrupa'da olmadığı dönemde seçme-seçilme hakkı vererek kadın haklarına ne kadar saygılı olduklarını göstermişlerdi. vs vs.

Her olayda olduğu gibi sömürücüler sahte, şirin görünümde havanda su döver ve saf halkı aldatmaya çalışırken, merkezi İstanbul'da olan Özgür Gündem gazetesi polis tarafından basılıyordu. "Kimse kıpırdamasın!" polisciliğiyle saldırıyorlar, tüm çalışanları bir yere toplayor, sonra da otobüslerle siyasi şubeye götürüyorlardı.

Hitlervari şekilde, belki meydanlarda kitap-gazete-yayın yakamıyorlardı ama değişik bir metodla aynı noktaya varmak istiyorlardı. Yazmak suç, basmak suç, yayınlamak suç, dağıtmak suç, okumak suç'tu! Fakat yine de bu işlemler engellenemiyordu. Zira, yeni yazanlar, basanlar, yayınlayanlar, dağıtanlar ve okuyanlar çıkıyordu.

Faşizm, demokrasi(!) içinde kalarak nasıl diğer toplumsal sorunları katliamlarla, işkencelerle, "faili meçhul", gözaltında kayıp, sokak infazı, ev yakıp-yıkmalar, ağır hapis cezalarıyla çözmeye çalışıyorsa, muhalif basın işini de aynı demokrasi (!) içinde, demokratik yöntemlerle çözmeye çalışıyordu.

Özgür Gündem gazetesine karşı yapılan bu faşist saldırı ülke gerçeklerinin dışında değildir. Egemen sınıflar, içinde bulundukları çıkmazın çıkar yolunu yeni Dersim katliamlarında arıyorlar. "Haritadan silerek halletme" mantığı faşist TC'nin hep torbasında taşıdığı çözüm olmuştur. Gerillaya karşı aciz kalan devlet köylere yönelmiştir. Misillemeci mantıkla hareket etmektedir. Yetmiyor, yeni Dersim katliamları yaratmak istiyor. Fakat, gerillanın varlığı ve bugünkü dünya konjonktürü egemen sınıfların ancak küçük Dersim katliamları yaratmasına olanak veriyor. Geçmişin iletişim-sizliğini bulmak bugün hiç mümkün değildir. Tüm teknik yeterliliğine ve gerçekleri arayıp bulma olanağına sahip olan boyalı basına kendileriyle aynı safta yer almasından ve zaman zaman olası denetim dışı yansıtmaları engellemek için "kulak çekme" seanslarıyla denetlediğinden sorun o değildir. Zaten denetleyemediğinden yasadışı basın da değildir. O, kendi özgürlüğünü zaten yaratmıştır. Sorun yasal konumdaki devrimci-demokrat ve sosyalist basındır. Ve günlük olmasıyla daha da etkinlik sağlayan günlük basındır.

Faşizm bunun çaresini bugüne kadar bulamadı! Su sızamayacak denli boşluklar bulunan yasalardan yararlanarak çıkarılan yayınlardan yüzde 90'dan fazlasının toplatılmasına, yüzlerce dava açılmasına, işkence, tutuklama, para cezası vb. lerine rağmen kır çiçeklerinin inatçılığıyla yeniden yeniden yeşeriyor, boy atıyor. Ya bu su sızan boşlukları da kapatacaklar ya da demokrasi oyununa devam edeceklerse bu durumun varlığına katlanmak zorundadırlar. Ama onlar bu kadarcık katlanmaya bile razı değildirler. Susulsun istiyorlar. Terörle mücadele yasasında yeni yapmaya yöneldikleri düzenlemelerin de ana hedefi bu ve benzeri alanlardır.

Faşist TC'nin Özgür Gündem'e estirdiği teröre karşı dostları sessiz kalmadı.

Diğer yandan son günlerde burjuva ahırında parlamenter pazarı yeniden kurulmuştur. Egemen sınıf kliklerinin ve bağlı oldukları emperyalist güçlerin ülke pazarındaki konumunun bir göstergesi olarak yansıyan parlamento grafiği hafif rüzgarlarla değiştiriliyor.

Faşizm, çıkmazın çözümünü yine bildik yöntemlerde, basını bastırmakta arıyor.

Diğer yandan son günlerde burjuva ahırında parlamenter pazarı yeniden kurulmuştur. Egemen sınıf kliklerinin ve bağlı oldukları emperyalist güçlerin ülke pazarındaki konumunun bir göstergesi olarak yansıyan parlamento grafiği hafif rüzgarlarla değiştiriliyor.

Yerel seçimleri, DEP'in kapatılmasının, neredeyse kesin gibi gözüken ara seçimlerin hatta muhtemel bir erken genel seçimin gündemde olduğu şu süreçte bu transferler önemli ipuçları veriyor. Hükümet olmanın nimetlerine sahip olduğu halde DYP parlamenterleri neredeyse ANAP liderinin kapısı önünde kuyruğa geçmiş durumdalar. İçinde bazı kişisel kızgınlıklar vb. olsa da bu çok daha önemli değildir. Egemen sınıfların ihtiyacı ve bu ihtiyacı karşılamak üzere yıldızı parlatılan alternatif önemlidir. Bugün ise yıldızı parlatılan ANAP olmaktadır. Egemen sınıflar ANAP'ı DYP'ye ve koalisyon hükümetine alternatif olarak hazırlıyorlar.. Ya da yeni bir koalisyonda DYP-ANAP ortaklığını, ANA-YOL'u hedefliyorlar. Satışlarda bu hesapları görmek mümkündür.

Şu ana kadar halkı aldatma aracı gören, "sağ'ın ve sol'un birliği" olarak lanse edilen koalisyon, hali hazırda işlevini görmektedir. Ancak, içinde bulunulan sorunların altından kalkma potansiyeli taşımadığı da ortadadır. Iradesini ve kimliğini DYP'ye teslim eden SHP ara sıra aykırı bir ses çıkarınca bu ses koalisyonda gümbürtüler şekline bürünüyor, çelişkiler artıyor, uzlaşmazlık alevleniyor.. Bu nedenlerle fazla da geleceği gözükmüyor.

Avrupaya verilen taahhütlerin zamanı yaklaşmakta, umut bağlanan Özel-Tim/ordunun savaş ve başarı olasılığı güven verici olmaktan uzak gözükmektedir. Anti-terör yasası pürüzlerle karşılaşmış, beklemek zorunda kalmıştır. Psikolojik savaş açısından kazanılmasını zorunlu gördükleri atmosferin yaratılabileceği yönünde ciddi kuşkular doğmuştur. DEP'e yönelik tehdit ve saldırılar, kongreden sonra devlet açısından daha da sivri çıkışlarla karşılaşmıştır. Övünç duyulan parlamenter demokrasi (!) DEP gibi bir partiyi hazmedememektedir.

Son saldırının üç saç ayağını oluşturan terörle mücadele yasası beklemedeyken, yeni vergi yasası ve iller yasası da pürüzlerle karşılaşmıştır. 27 Mart yerel seçimlerine endeksli düğüm çözümü ya da yeni biçimde düğümlenmesi sıkıntıyı arttırmakta, zaman sorunu zorlamaktadır.

Her yönden kaos içinde bulunan faşist diktatörlük çıkmazlar içinde bocalayıp duruyor. Dengesizlik belirgin durumdadır. Bölücü konuşmalar yaptığı gerekçesiyle cezaevine konan DEP (eski) başkanı Yaşar Kaya, çıktığının ertesinde Cumhurbaşkanı tarafından davet ediliyor. Diğer parti liderleri gibi onun da Kürt ulusal sorunu, yerel seçimler vb. konularda görüşlerini alıyor.

"Yeni vergi yasasını bu yıl sonuna kadar çıkaramazsak enflasyon yüzde 500'lere yükselir" diye çığlık atarak dolanan Çiller siyasal-psikolojik alanda da aynı çıkmazlarla doludur. Tüm yasaklama ve katliamlara rağmen psikolojik savaşı henüz kazanamamıştır. Politikasını, eylem yapılan köy ya da kentte, eylem sonrası misilleme yapıp halkı katlederek cezalandırma, köyleri, evleri, tarla ve hayvanları imha etmeye bağlamış devlet güçleri, şehirlerde işçi, memur, öğrenci, gecekondulara saldırmakla da kazanamıyacaktır.

İnsan Hakları Günü'nde gazeteye baskın düzenleyerek, grevli-toplusözleşmeli sendika isteyen memuru coplayarak toplumu suskunluğa gömemezsiniz. Sadece ikiyüzlü politikanızı elevermiş olursunuz.

Kan-can pahasına kazanılan mevzileri hiçkimse kolayca ele geçireceğini sanmamalıdır.

Yasal ya da yasadışı olarak; devrimci ve komünistler gündemi özgürleştiriyorlar. Yasaklarla örülen duvar engelleyemiyor. Tıpkı, özgür geleceğin yaratılmasını engelleyemeyecekleri gibi...

Egemenler, yeni bir koalisyon ile DYP-ANAP ortaklığını, ANA-YOL'u hedefliyorlar. Mebus satışlarında bu hesapları görmek mümkündür.

www.partizanarsiv.net

Özgür Gelecek'ten Özeleştiri

16-31 Ekim 1993 tarihinde çıkan 14. sayımızda, Sağmalcılar cezaevindeki TKP/ML tutsakları imzasıyla, Özgür Gündem gazetesine yollanan Baba Erdoğan'la ilgili ilanın kırpılarak yayınlanmasına dair, tutsakların eleştirilerini haber yapıp yayınlamıştık.

İlandan bazı kısımların, sahibinin onayı alınmadan çıkarılarak yayınlanmasını elbette doğru bulmuyor ve bu durumu eleştirmeyi sürdürüyoruz.

Ancak, bir çok duyarlı okurumuzun da eleştirdiği gibi, ilanda geçen **"72 atılımının devamı olan '87 ruhu ile anısı önünde saygıyla eğiliyoruz"** cümlesinin içeriğinin taşıdığı olumsuz anlayışa katılmamakta ve yazanların da niyetinin bu olmadığına inanmakla birlikte yayın ilkelerimiz açısından tasvip etmediğimiz ve redaksiyonda gözümüzden kaçan bu yanlıştan dolayı tüm okurlarımızdan özür diliyoruz.

Gün, birliği pekiştirme ve atılımı güçlendirme günüdür. Özgür Gelecek bu tarihsel yürüyüşte üzerine düşeni daha fitiz olarak yapacaktır.

TİKKO kışa yoğun eylemlerle giriyor

Dersim/Özgür Gelecek- Dersim'e bağlı Hozat ilçesi Tavuk köyünden Veysel Geyik isimli şahsın otobüsü, TKP/ML TİKKO gerillaları tarafından yakıldı. Hozat-Elazığ arasında yolcu taşımacılığı yapan Veysel Geyik, askeriyenin her çağrısında hemen gidip **bedava** asker taşıma işini yapıyordu. Bunun üzerine TİKKO gerillaları, Veysel Geyik'i asker taşımaması yönünde, sözlü olarak defalarca uyarmışlardı. Ancak Geyik, bütün uyarılara rağmen askerler karşısına el-pençe-divan, emre amade tavrını sürdürmeye devam etti.

Bunun üzerine TİKKO gerillaları, Veysel Geyik'i birkez daha uyarmak için çağırdılar. Ama o, bu çağrıya hiç kulak vermedi. Üstelik, gittiği yerlerde"TİKKO'yu tanımıyorum" gibi birçok söz söyledi. TİKKO gerillaları, son kez uyarmak amacıyla Tavuk köyü yakınlarındaki yol kavşağında pusu kurdular. Veysel Geyik'in otobüsünü durduran gerillalar, yolcuları otobüsten indirdiler. Yolculara durumu ayrıntısıyla açıklayan gerillalar, bir süre de propaganda yaptılar. Bu tür eylemleri tasvip etmedikleri halde, Veysel Geyik gibilerin kendilerini bu tip eylemler yapmak zorunda bıraktığını söyleyen gerillalar, bunun son uyarı olduğunu belirterek otobüsü yaktılar. Bu arada, olay yerinden geçmekte olan hareket halindeki 40 cemselik TC askeriyle çatışmaya girdiler. Yöredeki tüm askeri birlikler alarma geçerek, olay yerine yardıma geldiler. TKP/ML TİKKO gerillaları, sayı ve donanım üstünlüğüne sahip faşist TC ordu birlikleriyle girdikleri çarpışmada, askeri sanatçılıklarını bir kez daha sergilediler.

TİKKO gerillaları; MLM güzergahında zferden zafere koşuyor.

Çatışma saat 15.30'da başlayıp, akşam saat 18.00'e kadar sürdü. TC ordusu bu kadar üstün bir güçle saldırmasına rağmen, kayıp veren yine kendisi oldu. Çatışmada 6 asker ölürken 2 asker de yaralandı. TİKKO gerillaları hiçbir kayıp vermeden, kademeli olarak üslerine çekilmeyi başardılar.

Bu olayın, çevrede hızla yayıldığı ve her duyanın coşkuyla karşıladığı gözlendi.

ZIMEK'TE ASKERE PUSU

Öte yandan, proletaryanın çelikten disiplinli partisi TKP/ML'yi ve halkın kızıl ordusu TİKKO'yu bitirmek için Dersim'de yığınak yapan TC ordusu, yine Hozat'ta bir darbe yedi. Hozat'a bağlı 60-70 kişilik Zımek Karakolu güçleri, 12 Aralık günü, saat 15.30 civarlarında gündüz gözüyle TİKKO gerillalarının kahredici baskınına uğradı. Gerçekleştirilen pusu sonucu, devlet güçleri 4 ölü 1 yaralı verirken, halk ordusu TİKKO'nun hiç kaybı olmadı. Gazetemizi telefonla arayan bir TKP/ML TİKKO yetkilisi; "eylemi Olağanüstü Parti Konferansı'mızın köylü gerilla savaşını derinleştirme ve yaygınlaştırma kararı doğrultusunda yaptık. Devletin 4 askerini öldürdük, 1'ini yaraladık. Ayrıca 2 adet G-3 piyade tüfeği ile iki takım askeri teçhizata da elkoyduk. TC burada yoğun askeri yığınak yapıyor. Biz de bu yığınağa karşı, gerilla savaşımızı daha da yoğunlaştırarak sürdüreceğiz." dedi.

TKP/ML-MK Askeri Komisyonu, eylem bülteni yayınladı

Haber Merkezi- Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist) Merkez Komitesi Askeri Komisyonu (TKP/ML MK. AK.), 28 Kasım tarihli bir bülten çıkarak, kısaca dünya ve Türkiye'de durum değerlendirmesi yaptı ve TKP/ML-TİKKO'nun eylem bilonçosu çıkardı.

"Dünyamızın birçok ülkesinde emperyalistlerin sömürü, talan ve yağmasını daha rahat uygulayabilmek, tahakkümlerinin sürdüğü bir dizi ülkelerde sömürü alanlarını birbirlerinden kapabilmek için kendi gerici emperyalist politikalarıyla desteklediklerı bölgesel savaşlar ile ulusal boğazlaşmalar tüm hızı ile devam ediyor." şeklinde ki saptamayla başlayan bülten, dünya değerlendirmesine şöyle devam ediyor: " Elbetteki bu ulusal boğazlaşmalar; ulusal baskı gören, dili, kültürü yasaklanan, toprakları işgal edilerek kendisini özgürce ifade etme hakkı elinden alınan ulusların devrimci ulusal başkaldırılarıyla karıştırılmamalıdır. Bu ulusal boğazlaşmalar; emperyalistlerin herbirinin kendi sömürü alanlarını 'daha fazla-daha fazla' isterik çığlıklarıyla ağzından salyalar akıtarak parsellemeye çalışmasından kaynaklanmaktadır. Günümüzde Yugoslavya örneğindeki gibi; birbirine düşürülen ulusların savaşları gündemi işgal ederken, asıl görülmesi gereken Rus emperyalistlerinden boşalan sömürü alanına Alman, Fransız ve Amerikan emperyalistlerinin göz dikmesidir."

Elimize PTT kanalıyla ulaşan bülten, dünya değerlendirmesinden sonra Türkiye'ye ilişkin şu saptamalarda bulunuyor: "Bu arada yerkürenin adına Türkiye denilen parçası ülkemizde de, emperyalizme darbe vuran; uluslararası Komünist Hareket'in Türkiye'deki tek kalesi Partimiz TKP/ML önderliğindeki gerilla savaşı ve PKK önderliğindeki ulusal mücadele, faşist Türk devletinin çıkmazlarını alabildiğine derinleştirerek sürüyor.

Faşist Türk devletinin baskı, işkence katliamlara dayanan politikası, savaş içinde sivil halka da yönelerek, tüm savaş kurallarını çiğneyerek hergün daha aşağılık ve adi bir hal alıyor. Aslında çiğnenen, ayaklar altına alınan insanlıktır/insanlık onurudur. Ancak halkımız onuruna sahip çıkacaktır. Bu halk birçok zorluğun altından kalkmasını bilmiştir, direngen ve isyankar geleneğini tüm gücünü kullanarak yaratacaktır. Faşist Türk devleti de bunun böyle olduğunu biliyor. Hergün 'Bitti-Bitecek' dediği topyekün saldırıların tüm hızı ile sürmesi, '1 yılda bitecek' garantilerine rağmen tökezleyerek 'güçlü Türk ordusu'nu 'şahinler' ve 'güvercinler' olarak ikiye bölmüştür." denilen açıklamada:

İktisadi ve siyasi krizleri giderek derinleşen ve çıkmaza giren hakim sınıf klikleri arasındaki parçalanmalar, partiler arasındaki çelişkileri daha da derinleştirerek tüm savaş politikalarını tuzla-buzla etmiştir.

Bunun böyle olması kaçınılmazdır. Çünkü emperyalistlerin bölgedeki jandarmalığına soyunan uşak Türk devleti, bunun yanında içeride Sosyal Kurtuluş Mücadelesi ile Ulusal Mücadeleyi de bastırmak için bütçesinin büyük bir bölümünü savaşın hizmetine sunmaktadır.

İç ve dış borcun giderek çoğalan faizlerini dahi borç dilenerek karşılamaya çalışmaktan, efendilerinden aldıkları ekonomik 'taktik'leri yeni bulunmuş 'formül'ler gibi uygulamaya çalıştıkça 'bünyeye uymama' doğal sonuçlarıyla karşı karşıya gelmektedirler. Ekonomik açmazlarını ise, halkın cebindeki son kuruşa da göz dikerek, sömürülerini 'vergi' adı altında giderek katmerleştirmektedirler. İç ve dış borçların batağında debelenerek ekonomik, siyasi krizde süreklilik bizim ve bizim gibi ülkelerin yarısömürge, yarı-feodal yapılarından kaynaklanan doğal ve kaçınılmaz sondur. Sorun bu sonucu değiştirme, bu sömürü ve baskı düzenini halkın haklı isyanıyla kendi iktidarını kurmaya kanalize etmektedir. Bunun için; halkın kendi mücadelesini vermede bu baskı, talan, [illegible] karşısında, onun karşı zor'unu örgütleyen Komünist Partisi önderliğindeki Gerilla Savaşı ile Ulusal Hareket'in desteklenmesi gereken demokratik muhtevasına olan desteği artarak devam etmektedir." belirlemesi yapıldıktan sonra:

Bu destekle gücü giderek artan halk ordumuz TİKKO (Türkiye İşçi-Köylü Kurtuluş Ordusu), son beş ay içinde Olağanüstü Parti Konferansı (OPK)mızda alınan 'Değiş-Değiştir, Dönüş-Dönüştür, Köylü Gerilla Savaşını Geliştir' şiarına uygun olarak, gerilla savaşına hız vererek eylemlerini yoğunlaştırdığı" belirtilen bültende bu eylemler, şöyle özetliyor:

DERSİM

"– Haziran'da, Olağanüstü Parti Konferansı'nı kitlelere tanıtmak ve duyurmak amacıyla Ovacık ve Çemişgezek'te pankartlar asıldı.

– Haziran'da, Pülümür Jandarma Taburu'na gerillalarımız tarafından yapılan saldırıda düşmana 6 kayıp verdirilmiştir.

– 4 Temmuz'da, Halbori (Karşılar) Karakolu'na yaptığımız saldırı sonucunda, düşman 6 ölü ve 9 yaralı kayba uğratıldı.

– 14 Temmuz'da Zağge (Sarıtaş) Karakolu'na taciz ateşi açıldı. Tacizin amacı, karakola yardıma gelecek konvoylara Tunceli-Ovacık yolunda bir başka gerilla birliğimizin mayın döşeyerek pusu atmış olmasıydı. Ancak, taciz sırasında ve sonrasında ininde sıkışıp kalan düşman, burnunu dahi dışarıya çıkaramamıştır. Bu nedenle yola inen birliğimiz, gelen araçları durdurarak halka propaganda yapmıştır.

– Ağustos'ta Nazimiye ilçesine yapılan baskında, ilk etapta gelen askeri araca ateş edilmiş, düşmana büyük kayıp verdirilmiş ancak ölü sayısı hakkında kesin bilgi alınamamıştır.

– Ağustos'ta yine Nazimiye'ye bağlı bir köyde, bir işbirlikçi-ihbarcı cezalandırılmıştır.

– Eylül ayında, Ali Boğaz mevkiinde, düşmanın hava saldırısından sonra karadan yaptığı operasyonda, düşman güçleri ile gerillalarımız arasında çıkan çatışmada düşmanda 9 ölü 10'un üzerinde yaralı varken, bu çatışmada 1 G-3 silahı, 1 telsiz, 1 el bombası ve diğer bazı askeri malzemeye el konulmuştur.

– 9 Eylül'de Erzincan'ın bir köyünde işbirlikçi halk düşmanı 1 kişi cezalandırılmıştır.

– Mazgirt'in Çanakçı köyünde, PKK'lı bir devrimcinin cenazesi sırasında köye gelen düşman güçlerine yapılan saldırıda 9 ölü 10'dan fazla yaralı kayıp verdirilmiştir.

– 20 Ekim'de Deşt (Geyiksu) Jandarma Bölüğü'ne yapılan saldırıda, düşmanın kaybı hakkında kesin bilgi elde edinilememiştir. Ancak bu saldırıdan sonra acizleşen düşman, kahvehaneyi taramış, yine rastgele ateş açtığı ateş sonucu hayvanların ölümüne sebep olarak halkın 'güvenliği' ni nasıl sağladığını pratikte sergilemiştir.

– 10 KASIM'DA 'ATA' GERİLLALARCA DA ANILDI! 10 Kasım günü Sırtıkân Karakol mevziilerine yapılan saldırıda düşmana üç kayıp verdirildi.

ARTVİN

– Ağustos'ta, düşmanla gerillalar arasında çıkan çatışmada, düşmana 1 kayıp verdirildi. Gerillar hiç kayıp vermeden üslerine döndüler.

– Eylül ayında, yine Artvin'de, düşmanla gerilla birliğimiz arasında çıkan çatışmada düşmana üç kayıp verdirilmiştir.

TOKAT-ORDU-SİVAS

– Tokat-Amasya yolu kesilerek, Olağanüstü Parti Konferansı'mızın tanıtım ve duyurusu yapılmış, halka, Partimizin ve onun önderliğinde yürütülen Gerilla Savaşının propagandası yapılmıştır.

– Tokat'ta, gerillalarımızın attığı pusuya takılan düşman güçleri kayıp verirken, TİKKO gerillaları kayıp vermeden üslerine çekilmişlerdir.

– Tokat'ta karakol baskınına giden gerillalar, düşmanın attığı pusuya yatarken, kayıp veren düşmanın kendisi olmuştur.

– Ordu'da, düşman pususu ile karşılan TİKKO birlikleriyle düşman arasındaki çatışmada, iki yoldaşımız şehit düşmüştür. Düşman kayıpları hakkında kesin bilgi alınamamıştır."

Bülten, en son şu çağrıyla bitiyor: "Emekçi Halkımız, Yoldaşlar; Komünist Partizanların önderliğinde inşası süren **Halk Ordumuz TİKKO, bu yıl iki-üç misli çoğalarak, hem sayısal hem de nitelik olarak önemli gelişmeler kaydetmiştir. Ordumuz bugün herzamankinden daha güçlüdür.** Partimizin 1. OPK sonrası almış olduğu kararlar doğrultusunda yoğunlaşan eylemleriyle birlikte, düşmanı inlerinden çıkamaz hale getirmiştir.

Ama bu, onların gün geçtikçe yaklaşan sonlarını önlemeyecek!

Gittikçe derinleşen krizlerini kapatmaya çalışırken, faşist Türk devletinin başına getirildiği Amerikan patentli süs köpeğinin, gerilla mücadelesine sözde alternatif 'ürettiği', 'vur-kaç' taktiği de onları kurtaramayacak." deniliyor.

Bültenin sonunda halka,

"Gerici emperyalist kasırgaların estiği, insanlığın kemiklerini sızlatan azgın saldırılarla halkların birbirine düşürüldüğü günümüzde; insan olmanın verdiği yükümlülükle, bu saldırılara bütün gücümüzle karşı koyalım!

Genelde dünya, özelde ülkemiz özgülünde oynan kirli oyunları boşa çıkarabilmek için; doğru bir politika etrafında toplanmış, uygulamada da ona uygun tarzı izleyen Partimizin saflarında birleşelim." çağrısı yapılıyor.

Bülten şu çağrıyla bitiyor:

"Partimiz TKP/ML önderliğinde yürüttüğümüz gerilla savaşının yükselip ivme kazanması bizim katılım ve katkılarımızla doğru orantılıdır.

Ülkemizin dağlarında Kızıl Partizanların can bedeli verdikleri mücadelemize sahip çıkalım. Bulunduğumuz tüm alanlarda; fabrikalarda, köylerde, okullarda, cezaevlerinde yaşamımızı savaşın hizmetine sunalım."

www.partizanarsiv.net

TKP/ML-YDB, Avrupalı emperyalistlerin PKK'ya saldırılarını kınadı

Haber Merkezi- Son zamanlarda başta Fransa ve Alman emperyalistleri olmak üzere Avrupalı emperyalistlerin, PKK'nın hükmü altında olduğu iddiasıyla bazı Kürt milliyetçisi dernekleri ve kuruluşları yasaklaması ve engellemesi, TKP/ML Yurtdışı Bürosu tarafından kınandı.

Konuyla ilgili olarak TKP/ML Yurtdışı Bürosu tarafından çıkarılan "Avrupalı Emperyalistlerin PKK'ya Yönelik Saldırılarını Kınıyoruz!" başlıklı bildiride, bu saldırıların, Avrupalı emperyalistlerin gerçek yüzlerini teşhir eden bir gelişme olduğu vurgulandı. Bildiride "**'İnsan Hakları', 'demokrasi', 'özgürlük'** gibi kavramların durmadan nakaratını yapan emperyalist haydutlar, yasal sınırlar içinde, ezilen Kürt ulusunun talepleri doğrultusunda hareket eden bir federasyona ve derneklerine 'PKK yandaşlığı' iddiasıyla saldırıya geçerek, yüzlerindeki maskeyi düşürmüş ve emperyalist çehrelerini deşifre etmişlerdir. Ve yine, son yıllarda uluslararası alandaki aktüel konusu olan Kürt sorununa karşı da, sözde 'demokratik projeler' sunma gayretleri içinde bulunarak, gerçekten Kürt sorunu emperyalist emelleri doğrultusunda sömürmeye çalışan emperyalistlerin bu taarruzu, onların mazlum Kürt ulusunun dostu olmadığını, tersine düşmanı olduğunu bir kez daha belgelemiştir." denildi.

Bildiride, emperyalistlerle Kürt sorununa ilişkin perspektif ise şöyle konuluyor: "Daha yakın zamanlara kadar eylem dozunu hemen hemen aynı boyutlarda tutan PKK'nın güdümündeki festivallere vb. gösterilere, toplantılara başbakanından cumhurbaşkanına kadar mesajlar gönderen emperyalistler için, PKK 3-5 ay sonra mı tehlikeli oldu? PKK'ya yönelik bu taarruzun altında yatan gerçek neden, uluslararası alanda gittikçe belirginleşen yeni emperyalist kutuplaşmaya bağlı olarak, Avrupalı emperyalistlerin Kürt sorununa getirdikleri yeni politika değişikliğidir. ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki nüfuzunu tehdit eden Alman ve Fransız emperyalistleri, ABD'nin **Talabani ve Barzani'yi** kontrolü altına almasına karşın, Alman ve Fransız emperyalistleri de PKK üzerinden Kürt sorununu kullanıp Ortadoğu'ya açılma emelleri güdüyorlardı. Bu nedenle Avrupalı emperyalistler çok yakın zamanlara kadar PKK'ya 'hoşgörülü' davranmışlardır. Emperyalist saflaşmanın doğası gereği daha da derinleşmesi karşısında, bugünkü koşullarda Alman ve Fransız emperyalistleri somutunda politika değişikliğine ihtiyaç duyan Avrupalı emperyalistler, Kürt sorununda PKK'nın tecrit edildiği bir platformla, yeni bir politika değişikliğine gerek duymuşlardır. Emperyalist kutuplaşmanın ivme kazandığı günümüz konjonktüründe, öteden beri ABD'nin baskısı altında bulunan Avrupalı emperyalistler, böylelikle PKK'dan arındırılmış yeni bir Kürt politikasıyla, hasımlarının elindeki kozu kendi ellerine geçirmek istemektedirler. Artık Kürt sorunu, emperyalist güçler tarafından Ortadoğu'daki emperyalist çatışmanın bir yansıması olarak daha çok sömürülecektir. Bu sömürünün etkisiz hale getirilmesi, ancak sınıf bilinçli proletaryadan, ulusal harekete kadar tüm devrimci hareketlerin bütün emperyalistlerin karşısında daha istikrarlı mevzilerde mücadele yürütülmesinden geçer."

Bildiride, Almanya ve Fransa'nın attığı adımları diğer Avrupalı emperyalistlerin izleyeceği, bunun hazırlıklarına şimdiden girişildiği vurgulanırken, Avrupalı emperyalistlerin bu saldırı furyasının sadece PKK ile sınırlı kalmayacağı da belirtilerek şu örnek veriliyor: "Nitekim **YDB Sekreterimiz Mazlum EREN** yoldaşımızın cenaze törenine, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden akın akın gelen parti taraftarlarımız, İsviçre burjuvazisizi tarafından engellenmek istenmiştir. Yüzlerce taraftarımız sınırda alıkonularak İsviçre'ye sokulmamışlardır. Ve yine İsviçre burjuvazisi, izinli olmasına rağmen, yoldaşımızın cenaze törenini engellemek istemiştir. Kimlik kontrolü adı altında taraftarlarımızı tehdit etmiştir."

PKK ve diğer Kürt milliyetçisi örgütlerin Avrupalı emperyalistlerin gerçek yüzünü bu tecrübeler ışığında görmesi gerektiği, bu yapılanmaların dostu düşmanı daha berrak seçebilmesi gerektiği belirtilen bildiri; "Unutulmamalıdır ki bugünkü Kürt ulusal sorununun suçluları sadece Türk hakim sınıfları değil, hatta onlardan da daha suçlu emperyalist iblislerdir... **Kürt halkına ulusal kurtuluşun yanında sınıfsal kurtuluşu da vaadeden partimiz TKP/ML, tüm halk güçlerinin olduğu gibi, PKK'nın da yanlışlarını devrimci normlar doğrultusunda eleştirerek, doğruyu göstermeye çalışacak; öte yandan tüm halk güçlerinin ve PKK'nın devrimci demokratik muhtevadaki mücadelesini destekleyecek, onlara yönelik saldırılarını karşısında olacaktır. Bu nedenle PKK'ya yönelik Avrupalı emperyalistlerin saldırılarını kınıyoruz. PKK'nın bu saldırılar karşısında vereceği mücadeleyi destekliyoruz."** şeklinde bitiyor.

"Siz devlet misiniz, aşiret misiniz?"

İstanbul/Özgür Gelecek-İstanbul Barosu Başkanı Av. Turgut Kazan ile baro yönetim kurulu üyeleri, 2 Aralık günü Sultanahmet Adliyesi'nde bir basın açıklaması yaptılar. Terörle Mücadele Yasası'nı değiştiren tasarı, ölüm cezası tartışmaları ve avukatların Jandarma Komutanlığı tarafından gözaltına alınması konularında yapılan açıklamada, ülkeyi darağaçlarıyla doldurup konuşanları susturarak, sorunların çözüleceğinin sanıldığını, ancak terörü önleme adıyla devlet terörü yaratılacağı belirtildi.

Baro Başkanı Turgut Kazan'ın okuduğu basın açıklamasında, 12 Nisan 1991'de Terörle Mücadele Yasası'nın kabul edildiğini, buna rağmen tırmanıp giden şiddetin failerinin nerede olduğunu, ne zaman yakalandığını sorarak, "**Uğur Mumcu suikastini hatırlayalım. En büyüklerimiz konuştu. Bu bizim için namus sorunudur, onur sorunudur denildi. Faillerin derdest olduğu açıklandı. Peki bu katiller ne oldu? Kim kimi aldatıyor? İşi götürüp Nusret Demiral'a havale ettiler.**" dedi.

Yeni terörle mücadele yasa tasarısına göre suç işleyen devlet görevlilerinin kefaletinin devlet tarafından ödeneceğini anlatan Kazan, "**Hükümet milletle alay mı ediyor? Tutuklanan kişi, suçluluğu hakkında kuvvetli belirti bulunan kişidir. Onun kefaletini devlet nasıl üstlenir? Bu parayı devletin yatırması demek, sana fırsat yaratıyorum, haydi kaç demektir. Ve böyle bir kuralı düşünmek kolluk güçlerini suç işlemeye teşvik etmektir. Bir hukuk devleti için kepazeliktir, rezalettir!**" şeklinde konuştu.

Yaşadığımız sorunların çözümü için, idam cezalarının infazını düşünmenin akıalmaz bir ilkellik olduğunu söyleyen Kazan, "**İnsanlar elinizde rehine midir? Yıllar yılı tutacaksınız, sonra bir gün başkalarına ibret olsun diye komisyonu toplayıp idamları onaylayacaksınız. Siz devlet misiniz, aşiret misiniz? Gerçi, aşiretlerden medet uman ve Türkiye'nin yapısına, potansiyeline yakışmayan bir anlayışınız var. Ama bilesiniz ki, yaklaşımınız çağ dışıdır. Marifet darağaçlarını kurmak değil, marifet idam cezasını kaldırmaktır. İnsanlık ayıbı feodal beylere ve aşiretlere bel bağlamak yanlıştır. Demokratik açılımlardan korkmayalım. Milletvekili dokunulmazlığıyla oynayarak, adam asarak, toplumu susturarak bir yere varamayız**" dedi. Turgut Kazan, Diyarbakır Jandarma Alay Komutanlığı emriyle gözaltına alınan 12 avukatın işkence gördükleri kuşkusu taşıdıklarını belirterek, avukatların soruşturmasının savcılar tarafından yürütülmesi gerektiğini söyledi.

Tutuklu Ailelerinin TTB'ye başvurusu yanıtlanmadı

İstanbul/ Ö. Gelecek- Bayrampaşa Cezaevi'nin "Özel Tip" bölümünde bulunan siyasi tutsakların başlattığı açlık grevi yaklaşık bir aydır sürüyor. 2 Aralık günü tutuklu ve hükümlü aileleri İstanbul Tabipler Odası'na başvurarak; hekimlerden bir heyet oluşturularak, cezaevindeki siyasi tutsakların sağlık durumunun yerinde incelenmesini istediler.

Siyasi tutsak aileleri yaptıkları açıklamada, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nde yargılanan siyasi tutsaklara, çeşitli bahaneler ileri sürülerek, "savunmaya saldırı" amacını taşıyan, sevklerin dayatıldığını, uzun süredir baskı ve zor kullanılarak, Bursa ve Sakarya cezaevlerine sevk edildiklerini belirttiler. Bayrampaşa Cezaevi'nde 'Özel Tip'e konulan tutsakların açlık grevinin yirmi günü aştığını söyleyen siyasi tutsak aileleri, "Sevke zorlanan 'Özel Tip'teki tutsaklar soğuğa mahkum edilmişlerdir. Yanmayan kaloriferler nedeniyle hastalanan tutsakların durumu iyice kötüleşmektedir, özellikle işkence nedeniyle kolları felç olan Pervin Oduncu, sarılık hastalığına yakalanan ve vücudunda yaralar çıkan Fadime Öztürk ile ülserli olan Songül Coşkun'un durumları ağırdır" dediler. Başvuruyu değerlendireceklerini belirten TTB, bugüne kadar herhangi bir girişimde bulunmadı.

3 Aralık '93 tarihli tutuklu aileleri İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu Bayrampaşa cezaevi önünde tutuklu ailelerinden oluşan yaklaşık 40 kişiyle bir basın açıklaması yaptı.

İHD Cezaevi Komisyonu, basın açıklamasında; son günlerde gündeme getirilen idam cezalarını, DGM'lerde haklarında dava açılmış siyasi tutsakların Bursa, Sakarya, Gebze cezaevlerine gönderilmelerini, siyasi tutsakların adli tutsaklarla bir arada tutulmalarını protesto ettı.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Kimi "Özgür Gündem" yazarlarına

İzzet Gezgör'le başlangıç yapmak istiyorum; onun "İnsana mektup" başlıklı yazısıyla. İdeolojik gıdasını burjuva-milliyetçiliğinden alan yazar, emperyalist Almanya-Fransa ile emeğin köleleştirilmesi üzerine kurulu Türk devletini, enternasyonal proletaryanın Türkiye bölüğü TKP/ML ve halk ordusu TİKKO'yla aynı sepete koyma siyasal "beceresini" gösteriyor bu yazısında, ve yazar, Hürriyet gazetesi ile Partizan dergisini de aynı kulvarda buluşturmuş. (Aydınlık, Hevden dergisi, HK, Gerçek dergisi vb ile aynılaştırmayı bir yana koyuyorum.)

En iyisi yazara kulak vermek: Türk devleti, Almanya, Fransa, Aydınlık, TİKKO, Hevdem dergisi, HK, tümü beraber PKK'ye saldırıyor.... Partizan dergisi, Gerçek dergisi ve Hürriyet gazetesi aynı noktada buluşuyorlar.

Nedir bu ortak nokta: PKK'ye saldırı!

Önce şu: Kişinin TKP-ML/TİKKO ile egemen güçleri ve onların ağa babalarını yan yana koyması; ve diğer halk güçleriyle onların sınıf düşmanlarını aynı manyetik sahada değerlendirmesi akıllı gözükme adına budalalığı adımlamasıdır. Sınıfsal pencerenin kepenklerini indirmesidir, Dostlar arenasından koşar adım uzaklaşmasıdır. Ama daha bitmedi; sınıfsal güzergaha karşı öfke nöbetine tutulmasıdır.

TKP/ML-TİKKO, birkaç beş-yıllık savaşım pratiği ile, 300'ün üzerinde şehit düşen gerillasıyla, Dersim'den dalga dalga yayılan yeni yeni Dersimleri ile, komprador patron ve büyük ağalar devletine karşı yıllardır yürüttüğü kararlı mücadesi ile ve de Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimsel ideolojisiyle, daima ve cesaretle, daima ve sebatla, daima ve halk savaşı güzergahıyla sınıf düşmanlarının kinini, öfkesini ve saldırısını üzerine çekmiş ve hiçbir koşulda umudu umutsuzluğa, direnişi (gerilla savaşını) masabaşı barışçılığa kurban etmek gibi bir yolu seçmemiştir ve asla da seçmeyecektir.

TKP/ML-TİKKO'yu düşmanlarıyla, savaştığı devletle aynı barikatlara yerleştirenlere derim ki; hiçbir dış desteğe (dolaylı ya da dolaysız) yaslanmayan TKP/ML-TİKKO, bugüne dek ne Almanya-Fransa ve ne de Türk devleti ile aynı sesler çıkarmadı, ama mantosuna büründüğünüz PKK, "Silahlara Veda" filminin galasını yapmak üzereydi. Türk egemen çevreleriyle masaya oturmak için, barış yolunu, "üstten çözüm" yolunu, Kürt ulusal kurtuluş hareketini ulusal ve uluslararası diploması koridorlarında boğma yolunu az mı denedi? Ve hala da sürüp giden savaş, ateşkese ulaşmanın, sakatlanmış bir çözümle ateşkese ulaşmanın aracı değil mi dersiniz? Sahi Almanya ve Fransa PKK endeksli kuruluşları yasaklamadan öncesine dek yazarı olduğunuz Özgür Gündem gazetesi, Alman, Fransız ve Amerikan emperyalist sermaye sözcülerinin demeçlerini (Kürt festivali vesilesiyle vb.) neredeyse sekiz sütuna manşetten veriyordu; şimdi ne oldu da böyle tornistan ettiniz?

Pragmatizmin sonu!

Deng Siao Ping revizyonistinin bir sözü yanılmıyorsam şöyleydi: "Önemli olan kedinin siyah ya da beyaz olması değil; fareyi yakalamasıdır."

Önemli olan bir ülkenin emperyalist ya da orta-doğu gericiliğini temsil etmesi değil, önemli olan bir grubun ya da halk örgütünün durduğu zemin değil, önemli ve aslolan burjuva Kürt milliyetçi güzergaha mutlaka şu ya da bu oranda omuz vermesidir; Kürt milliyetçiliğini güçlendirmesidir! Uluslararası ölçekte Birleşmiş Milletler kapılarına, ülke içinde egemen çevrelere dek uzanan mekik diplomasisi, dini gericilikle halkın afyonlanması, hep bu politikanın, bu kötü pragmatizmin dolayısız sonucu değil mi?

Akla karayı, dostla düşmanı ayırt etmeme yeteneksizliği ve acizi ve de "erdemi" TKP/ML-TİKKO'nun değil, bu "erdemin" kime ait olduğunu yazar gayet iyi bilir. Milliyetçi burjuva ideolojisi insanın kanına girmeyiversin, pusula şaşırıverir.

Partizan dergisi ile Hürriyet gazetesini aynı noktada buluşturanlara da derim ki: Bu metrelerle kilogramları bir tutmak safsatacılığıdır.

Neymiş?

PKK'ye saldırıyormuş TİKKO ve diğerleri; hem de kendi düşmanlarıyla birlikte!

Düşman PKK'ye saldırıyor, saldıracak da, savaşımın mantığıdır. Tez-anti tezle çatışma içindedir. TKP/ML-TİKKO, PKK'ye saldırmıyor. PKK, TKP-ML/TİKKO'nun insanlarına, taraftarlarına ve hatta örgütlü insanlarına saldırdığı halde, TKP/ML-TİKKO saldırmıyor. Dersim'deki PKK saldırılarını bilmeyen kalmadı.

TKP-ML/TİKKO ideolojik ve siyasi araçlarla, PKK'nın yanlış, halk karşıtı, düşmanca politikalarıyla mücadele ediyor. Bir dost örgütün diğer dost örgütü eleştirmesi kadar doğal bir şey olamaz. Bir kez daha yineliyorum: PKK burjuva milliyetçi güzergahı, TKP-ML proletaryanın sınıfsal güzergahını kullanıyor. İki örgüt, farklı kulvarlarda farklı rota tutturmuş bulunuyor. Amaçlarıyla, perspektifleriyle, progaram ve taktikleriyle aralarında yerin göğe uzaklığı kadar fark var. Biri sınıfsalı öteki ulusalı, biri proletaryanın çıkarlarını, öteki Kürt burjuva milliyetçi çıkarları, biri proletaryanın görevlerini, öteki kendi ulusunun görevlerini yüce tutuyor, vs, vs...

PKK'nın yanlışlarının, eleştiri süzgecinden geçirilmesi demek, PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş savaşının esas olarak desteklenmemesi, buna karşı çıkılması demek değildir. Hem destek, hem mücadele! Peki nasıl olur da Türk devleti ve Almanya-Fransa ile TİKKO aynı yerden ateş açabilir?

Anlaşılan yazar, PKK'nın yanlışları, halka zararlı, hatalı politikaları karşısında elpençe divan durulmasını istiyor. Ve bu ruh haliyle sağa-sola saldırıyor. Saldırırken de mantık ve vicdanı hançerlemekten geri kalmıyor. Aynı yazar "Neden Dersim" başlıklı yazısında ve "Lice'de Katliam" başlıklı yazısında da TKP-ML'ye isim vermeden kara çalmayı elden bırakmamıştı. Ali Fırat'da kendi köşesinde aynı örgüte "sahtekar" diyebilme çirkinliğine girebilmiş, bu koroya Özgür Gündem'in Hasan Munzur ve Davut Utkun gibi yazarları da "Türk Solu Resmi İdeoloji Kıskacında" ve "Aslanlar yurduna tilkiler girebilir mi?" köşe yazılarıyla eşlik etmişlerdi.

Ulusalcılık eğik düzlemine adım atmış yazarlarımız, PKK'nın ulusal hareketi Dersime taşıyamamasının öfkesiyle TKP/ML'yi bağnaz Kürt milliyetçiliği ilkel anlayışıyla hedeflemişlerdi. Ve hatta dünya ölçeğindeki sağa savrulşun ve göreli güç kazanmış milliyetçiliğin de etkisiyle olsa gerek ki, TKP/ML'yi hiçbir zaman yaşama şansı bulunmayan formülasyonlarla kendisini aldatan zavallılar örgütü olarak göstermişti yazarlarımız. Anlaşılan "Marksizm" bilimine olan inancını "Yeni dünya düzeni" koşullarında yitirmişler! Ve TKP/ML'nin Marksizm-Leninizm-Maoizm rotasını, sahte umut rotası olarak sunmuşlar!

Özcesi, Özgür Gündem'in kimi yazarları, Türkiye soluna siyasal bilet kesme işinde ustalaşmaya benziyor. Ve asıl düşmanlıkları da bilinen nedenlerden ötürü TKP/ML'yedir.

Anlaşılan sınıfın modern bilinci büyük bir ağırlıkla yazarlarımızın geleneksel ilkel ulusal milliyetçi bilinci ile çatışma içinde daha çok boğuşacağa benzer...

www.partizanarsiv.net

Özgür Gündem gazetesine baskın

Istanbul/Ankara Ozgür Gelecek- İnsan Hakları haftasının ilk gününde, iğrenç ve barbarca bir olay yaşandı.

Yayın hayatına başladığı günden bu yana 6 yazarı ve 10 çalışanı katledilerek yıldırılmak istenen Özgür Gündem gazetesi, bu defa "Elimizde yayını durdurma ve arama kararı var arama yapacağız" bahanesiyle polis tarafından basılarak yağmalandı. Gazetenin 107 çalışanı gözaltına alındı. Bunlardan yönetim kadrosu dışındakiler 27-28 saat sonra serbest bırakıldılar. Bu süre zarfında polis, yaptığı aramada, yağmalama tarzı bir tutum izleyerek gazeteye önemli derecede maddi hasar verdi.

10 Aralık'ta (Özgür Gündem Diyarbakır Bürosu'nun polis tarafından basılmasından bir gün sonra) Özgür Gündem'in istanbul Kadırga'da bulunan merkez binası saat 18.00 civarlarında polis tarafından basıldı. Polisler "Elimizde arama ve yayını durdurma izni var" diyerek içeri girdiler. Bu sırada binaya giriş ve çıkışlar yasaklandı, telefonlar kesildi, üst araması yapıldıktan sonra çalışanlar bir otobüse doldurularak Gayrettepe'ye, "Terörle Mücadele Şubesi"ne götürüldüler. Olay üzerine gazeteye gelen gazete avukatlarının içeri girmesine izin verildi. Gazete avukatları, yayının durdurulması ya da gazetenin kapatılması yönünde herhangi bir karar bulunmadığını belirterek, baskının İDGM savcılığının nöbetçi mahkemeden almış olduğu arama kararına dayanılarak yapıldığını söyledi.

Arama esnasında yine gazetenin avukatlarından Osman Ergin, yasa gereği arama sırasında polisin yanında bulunması gerekirken, bir odada göz hapsinde tutuldu ve yağmalama tarzı bir arama gerçekleştirildi. Arama sonunda, Osman Ergin'den arama tutanağını imzalaması istendi ancak Osman Ergin, aramada bulunmadığını belirterek imza atmayı reddetti.

Gündem gazete binasında bu tip olaylar cereyan ederken, Devrimci Sosyalist Basın Platformu, Ulusal Yayın Birliği ve bu kurumlara üye olmayan diğer birkaç dergi ne yapılması üzerine bir toplantı düzenlediler. Konu görüşüldükten sonra, ayrı bir dayanışma oluşumu hazırlamanın şartlarının bulunmadığı ve şu anda İnsan Hakları Derneği, Gündem Gazetesi Kriz Masası ve bazı avukatlarla birlikte DEP'in de katılımıyla oluşturulmak istenen oluşuma katılmanın daha doğru olacağı üzerinde görüş birliğine varıldı. DSBP, 11.12.1993 günü,bu oluşumun İnsan Hakları Derneği'nde yapacağı basın açıklamasını izlemek ve desteklerini sunmaya hazır olduklarını belirtmek amacıyla İHD'ne gitti. Akşam 17.00'de yapılan açıklamada aramanın bitirildiği, bir gazete avukatının gazetenin anahtarını almak üzere Gayrettepe Emniyet Müdürlüğü'ne gittiği ve anahtarın alınması durumunda 12.12.1993 günü saat 10.30'da Çağdaş Gazeteciler Derneği'nde yapılacak olan toplantıya katılmada özellikle basın elemanlarının ve sosyalist basının katılmasının gerekliliği belirtildi. Devrimci Sosyalist Basın Platformu adına basın açıklaması yapan bir sözcü Özgür Gündem'le dayanışma temelinde ne yapılması gerekiyorsa yapmaya hazır olduklarını Özgür Gündem çalışanlarının bırakılmaması durumunda Özgür Gündem gazetesini çıkarmak için ellerindeki bütün olanakları seferber edeceklerini ve sembolik de olsa bu gazeteyi çıkaracaklarını belirtti. Dernekte toplanan kitle Özgür Gündem'i açmak için yola çıktı.

Gazete önünde toplanan kitlenin hepsinin içeri alınması durumunda hasar tesbitinin sağlıklı bir şekilde yapılamayacağı belirtilerek, içeriye basın elemanları ve bir kısım Özgür Gündem görevlisi ile iHD ve avukatlar girdiler. Ayrıca olayı gözlemlemek için Devrimci Sosyalist Basın Platformu'ndan iki gözlemci de içeriye girerek, verilen maddi hasarı yerinde gözlemlediler.

DSBP'nin yaptığı gözlemde; polis tarafından giriş kapısının camlarının söküldüğü, bazı camların ise

kırıldığı, bilgisayar kayıt ve programlarının (daha doğrusu bütün disketlerin, flaşların, bant kayıtlarının) alındığı, aramanın yağmalama şeklinde yapıldığı, bir gazetenin çıkması için hayatı derecede öneme sahip bulunan arşivin tamamen götürüldüğü, dolapların kırıldığı, çok önemli ve pahalı olan baskı kamerasının kırıldığı ve ortalığın darmadağın edildiği saptandı.

Saat 13.00'da gazetenin basın açıklaması okundu. Bu basın açıklamasından bazı bölümleri olduğu gibi aktarıyoruz: "Yayın hayatına başladıktan sonra, 6'sı gazeteci-yazar, 10'u çalışanı olmak üzere 16 arkadaşımız katledildi. Bürolarımız basıldı, bombalandı, tarandı, onlarca muhabirimiz, çalışanımız gözaltına alındı, tutuklandı. 4 sorumlu yazıişleri müdürümüz halen cezaevinde. Hakkımızda yüzlerce yıl hapis, milyarlarca liralık para cezaları istendi. İstanbul DGM gazetemizin toplam 1 ay kapatılmasına karar verdi. Bütün bu baskılar, halkların özgür sesi olma amacını taşıyan bizleri susturamadı.

Son olarak ise dünya basın tarihine geçecek bir uygulamayla karşı karşıya kaldık. Gazetemizin başta İstanbul merkezi olmak üzere, Adana, Diyarbakır, izmir, Ağrı, Batman, Cizre, Elazığ, Antep, Mardin, Malatya, Samsun, Urfa, Tatvan, Van, Mersin büroları basıldı. 200'e yakın çalışanımız gözaltına alındı. Gazetemiz avukatları da gözaltına alındı. Gazete bürolarımız talan edildi, çalışılamaz hale getirilmek istendi. Arşivimiz, bilgisayar disketlerimiz çalındı. Gazetemizde teknik hazırlığı yapılan haftalık Kürtçe Welat gazetesine el konuldu, 5 elemanı gözaltına alındı, gazete yayınlanamadı.

Gözaltına alınan çalışanlarımız baskı, tehdit, küfür ve dayakla korkutulmaya çalışıldı. Gözaltına alınan arkadaşlarımıza hiçbir sorgulama yapılmadan, gazetemizin yayın çizgisi hakkında ne düşündüğü, PKK hakkında ne düşündüğü, gazetemiz yazarı Ali Fırat'ı tanıyıp tanımadığı, gazeteye kim aracılığıyla girdiği, ne kadar maaş aldığı soruldu. Arkadaşlarımız Gündem'de çalışmamaları için tehdit edildi.

İstanbul DGM Savcılığı'nın yaptığı açıklama tamamen 'ayıp'larını örtmeye yöneliktir. Devlet gözetiminde 38 insanın yakılarak katledildiği Sivas Katliamı'nın yaşandığı, kimyasal silahların kullanıldığı bir ülkede yayınlanan, üstelik de 16 çalışanının katledildiği ve devletin bu cinayetler hakkında hiçbir ciddi araştırma yapmadığı bir ülkede yayınlanan bir gazetede 2 tabancanın ve gaz maskelerinin bulunması kimseyi şaşırtmaz. Bu kadar saldırıya maruz kalan Gündem gazetesinde roketatar çıksaydı da şaşırtıcı olmazdı. Gazetemizde para makbuzu ve kan kesici iğnelerin bulunduğunun idda edilmesi ise tamamen kendi suçlarını örtmeye yöneliktir ve gerçekdışıdır.

Devletin bize yönelmesinin nedeni gazeteciliğimizdir, haberlerimizdir. Fakat bize yönelik iddiaların hiç birinde haberlerimizin yalan olduğu belirtilememiştir. Bunun yerine maalesef bir takım gazetelerde çıkan haberler, bazı köşe yazarlarının makaleleri bize karşı asılsız ihbarlar olarak kullanılmıştır. Bu yüzden bütün basına, basın özgürlüğüne bir gün kendilerinin de ihtiyacı olabileceğini hatırlatıyoruz.

Hiçbir baskı, zor, tehdit bizi bu onurlu yoldan geri dönderemeyecektir."

İHD İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar: "Bu bir yargısız infazdır, devlet korsan bir gösteri düzenlemiştir. Ülkeyi yönetenlerin kimler olduğu artık gizlenemeyecektir ve bu uygulamalar MGK'nın savaş politikasının bir sonucudur. Bu ülkede basın özgürlüğü yoktur. Tüm basın bu saldırıyı kendisine yönelik bir saldırı gibi hissetmeli ve biz İHD olarak böyle bir basına destek vereceğiz." diyerek olaya bakış açılarının basın özgürlüğü temelinde olduğunu açıkladı.

Gözaltına alınan ve daha sonra bırakılan Avukat Hasip Kaplan, "DGM savcısın İsa Geyik'e avukat kimliğimi ve gazete vekaletnamesini gösterdiğim halde, benim avukat olmadığımı iddia ederek gözaltına alınmamı emretti ve yakapaça gözaltına alındım. Gazeteyi kapatmak için delil yok. Bu nedenle gazeteyi PKK ile ilişkilendirmek için insanların zorla ifade verilmesi istendi. Şu anda içerde kalan arkadaşlarımızın işkence gördüğünü söylüyorum. Çünkü akşam bir bayan arkadaşın çığlıklarını bizzat duydum. Arkadaşlarımızın hayatından da endişe ediyoruz." dedi.

Devrimci Sosyalist Basın Platformu sözcüsü kendi içlerinde bir teknik kadro listesi yaptıklarını ve Özgür Gündem'in tekrar yayın hayatına dönmesi için gerekli olan herşeyi vermeye hazır olduklarını belirtti.

Basın açıklamalarından sonra her birimin kendi "ince hasar"ını tesbit edebilmesi için ziyaretçiler Özgür Gündem'den ayrıldılar.

Özgür Gündem gazetesinin Ankara bürosu da polisin ablukası altında.

Özgür Gündem'in Ankara bürosu da 10.11.1993 tarihinde polis tarafından baskına uğradı. Burada da çalışanlar gözaltına alındı ve malzemelere el kondu.

11 Aralık günü Özgür Gündem Ankara Bürosunu; Balkan Gazeteciler Konfederasyonu Genel Başkanı Antonis Kourtis (Yunanistan), Genel Başkan yardımcıları Mioara Vergu Iordache (Romanya), Christo Karlukovski (Bulgaristan), Jogai Prec (Arnavutluk), Uluslararası Gazeteciler Federasyonu Genel Sekreter Yardımcısı Bettina Peters ile İHD Genel Başkanı Akın Birdal, SHP Milletvekilleri Salman Kaya, Ziya Halis, DEP Milletvekilleri, ÇED (Çağdaş Gazeteciler Derneği) Başkanı Mustafa Ekmekçi ziyaret ettiler.

Özgür Gündem çalışanları adına yapılan açıklamada; "Özgür Gündem Gazetesi ilk çıktığı tarih olan 30 Mayıs 1992 tarihinden bugüne kadar çok sayıda baskı ve saldırıyla karşılaştı. Bugüne değin gazetede çalışan 16 kişi kontrgerilla tarafından katledildiler. İstanbul DGM tarafından alınan bu baskın kararıyla da bugüne kadar süregelen baskı ve sindirme politikalarına bir yenisini daha -hem de uç boyutta- eklemiş oldu. Sürecin böyle işlemesi öngörülüyordu. Gazetemizin MGK'da tartışılması ardından çıkarılmak istenen Terörle Mücadele Yasası değişiklikleri ve devletin üst düzey yöneticileriyle hükümet yetiklilerinin gazetemizin adını açık bir biçimde telaffuz ederek hedef göstermeleri bu oyunun provalarıydı. Biz bu baskıları demokratikleşme ve insan hakları konusunda tahammülsüz çevrelerin köşeye sıkışmalarından dolayı yaptıkları saldırılar olarak değerlendiriyoruz" diyerek operasyonlar sürse de bürolarını açık tutacaklarını, kamuoyundan destek beklediklerini söylediler.

Balkan Gazeteciler Konfederasyonu Genel Başkanı Özgür Gündem'e yaptığı açıklamada "Türkiye'de bulunduğumuz günlerin gazetecilerin basın özgürlüğü için kavga verdiği günlere rastlaması trajiktir. Türk hükümeti bugüne kadar Türkiye'de demokrasi olduğunu bütün dünyaya göstermeye çalıştı. Ama diğer yandan da gazetecilerin tutuklandığını gazetelerin kapandığını görüyoruz, hem de insan hakları gününde. Basın özgürlüğü olmadan insan hakları ölmüş demektir. Türk hükümetine sesleniyorum gazetecilerin bırakılmasını istiyorum, elimizden gelenin en azamisini yapmaya çalışacağız" dedi.

Uluslararası Gazeteciler Federasyonu Genel Sekreter Yardımcısı Bettina Peters olayı şiddetle kınadıklarını ve uluslararası diğer örgütlere de taşıyacakların belirttiler.

İHD Genel Başkanı Akın Birdal 10 Aralık'ın yanlızca İnsan Hakları Günü olmadığını, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin onaylanmasının da 45. yıldönümü olduğunu söyledi. Birdal; " ABD'de İnsan Haklarını İzleme Komisyonu bir rapor yayınladı. İnsan Hakları ihlalleri sıralaması vardı. Birinci sırada Keşmir, ikinci sırada Türkiye vardı. Bu rapor bugün (11 Aralık) yayınlanmış olsaydı Türkiye herhalde birinci sıraya geçerdi. Bu operasyonun DEP kongresinden bir gün önce yapılması rastlantı değildir. Demokrasi güçleri bunun karşısında olacaktır" dedi.

DEP Milletvekili Remzi Kartal bütün bu yapılanların Türkiye'de sivil görünümlü bir askeri yönetimin göstergesi olarak değerlendirdi. Ve "DEP Kürt sorunun barışçıl yöntemlerle çözülmesini savunan bir partidir. Ancak bu iddiasına rağmen 70'e yakın yöneticisini kaybetti. 12 Eylül Askeri Faşist yönetime karşı dünya kamuoyunun desteğini bekliyoruz" dedi.

GÜNDEM'E SALDIRIYA TEPKİLER

Yaşar Kemal (yazar), "Türkiye'yi 40 yıldır demokrasi adına ikiyüzlülük yapanları lekesinden biz kurtaracağız. Türkiye'yi kurtarmak ve korumak zorundayız. Bunu (Gündem'e saldırıyı) Franko, Salazar, Pinochet, Humeyni yapmadı, Hitler'in yapıp yapmadığını ise bilmiyorum."

Muhsin Kızılkaya, Ertuğrul Kürkçü (Gündem yazarları) ile Ragıp Duran (Gazeteci): Gazetenin yayına hazır olan sayısını DGM'den alıp yayınlamak için DGM'ye gittiler. Nöbetçi savcının gelmemesi üzerine (?) Özgür Gündem üzerindeki baskılara son verilmesi ve yasalara aykırı davranarak gazete çalışmalarını engelleyen görevlilerin uyarılması istemini içeren bir mektubu kapıdaki görevliye verdiler.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Necmi Tanyolaç, Özgür Gündem'in basılmasının hukuk ve demokrasi kurallarıyla bağdaşmadığını söyledi.

Türkiye Gazeteciler Sendikası Başkanı Orhan Erinç: Olay hiçbir ülkede görülmemiş bir olaydır. Yetkililerin bu konuda gerekli açıklamalar yapmaları ve halkı bilgilendirmeleri zorunludur.

SHP İstanbul il Başkanı Yüksel Çengel: Özgür Gündem'in basılması Türkiye'nin İnsan Hakları açısından bulunduğu noktayı göstermektedir.

Uluslararası Gazeteciler Federasyonu yetkilisi: Basının özgürce haber alma ve yazma hakkı vardır.

Balkan Gazeteciler Federasyonu Başkanı Antonis Kourtis: İnsan Hakları Günü'nde bir gazetenin kapatılması ...

Özgür Gündem Köln Temsilciliği: Gazeteye böyle bir saldırı düzenlenirken aynı saatlerde Cizre'de silahlı saldırı yapılması dikkat çekicidir. Katliamlardan Avrupa devletleri sorumludur.

Gençliğin sesi: Özgür Gündem'in talan edilmesi ve çalışanlarının gözaltına alınması gerek Özgür Gündem ve gerekse de devrimci sosyalist basını susturamayacaktır.

Gerçek: Özgür Gündem'in bir polis ordusu tarafından basılmasını şiddetle protesto ediyoruz.

SİP Siyasi Büro: Bu ülkede mevcut düzeni değiştirmek isteyen bunun için mücadele eden tüm sol güçleri militarizmin mantığıyla ezmeye çalışıyorlar.

Odak: Devletin devrimci-yurtsever üzerindeki baskıları Özgür Gündem'e yapılan bu saldırıyla yeni bir boyuta ulaşmıştır.

Emeğin Bayrağı: MGK emretti. Özgür Gündem gazetesi saldırıya uğradı.

Özgür Gelecek-PARTİZAN-Yeni Demokrat Gençlik: Bir gazeteye baskın düzenleyerek susturulmaya çalışılması devletin faşist olduğunu bir kez daha ispatlamaktadır. Pervasızca demokratik kurumlara saldıran, halkın gerçeğini halka açıklayan basının fiilen susturmaya çalışan TC'yi nefretle kınıyoruz.

Özgür Gündem'e fiili saldırıya sessiz kalmayın. Devletin devrimci sosyalist basına yönelik toplatma ve kapatma girişimlerine karşı duyarlı olun. Gündem gazetesi özgülünde devrimci sosyalist basına yönelik olarak değerlendirdiğimiz bu saldırı halkasına tepki gösterin.

EMNİYET MÜDÜRLÜGÜ'NÜN DEGERLENDİRMESİ

Emniyet Müdürlüğü devletin borazancılığını yapan TRT-1, STAR, SHOW vb. televizyon kanallarına verdikleri açıklamada (çünkü hepsi aynı ağızdan haber veriyorlardı.) 2 silah (tabanca) 25 adet gaz maskesi, uyku tulumu ve sırt çantası bulduklarını ve ayrıca kan kesmede kullanılan iğelerden bol miktarda ve ERNK adına kesilmiş 400 milyon liralık bir makbuz bulunduğunu ve bu suretle "Özgür Gündem gazetesinin terör örgütü PKK ile organik bağlarının delillere dayandırılarak kesinleştiği" şeklinde yalan bir haber yayınlattı.

Osman Ergin bu konu hakkında "ERNK makbuzu ve kan kesici iğnelerle ilgili haber asılsızdır, böyle bir şey yoktur. Çıkan tabancalar da müessese müdürü A. Rıza Halis'e aittir. Bir yıldır İçişleri Bakanlığı'na silah ruhsatı için başvurduk. Fakat nedense herhangi bir yanıt alamadık ve can güvenliğimiz için tabancalar bulunduruluyordu," dedi. Gaz maskelerinin ise, bodrum katta bulunan Diyarbakır bürolarının kundaklanması halinde dumandan boğulma tehlikesine karşı kullanmak üzere alındığını söyledi.

Olaylar bu şekilde gelişirken, Gayrettepe Emniyet Müdürlüğü'ne giden Özgür Gündem tutuklularının yakınlarına yetkililer; "Hepsini serbest bıraktık" diye cevap verip ellerinde hâlâ tutuklu bulunan 18 kişiyi, tutuklu olarak kabul etmemişlerdir. Bu da tutuklulara işkence yapıldığına ve hayatlarının tehlikede olduğuna dair ciddi bir işarettir.

Gündem'in merkez bürosu basılmadan bir gün önce basılan Diyarbakır bürosu son birkez daha basıldı ve iki muhabir ve bir sürü malzemeye el kondu. Mardin muhabirinin üzerine polis tarafından ateş açıldı ve Mardin bürosu basıldı.

www.partizanarsiv.net

Çalışanlarımıza baskılar sürüyor

İstanbul/Özgür Gelecek- Devletin halka karşı açtığı topyekün savaşın bir yansıması olarak, çalışanlarımıza yönelik baskılar da yoğunluğunu artırarak sürüyor.

Bundan 1 yıl önce, 16 Ekim 1992'de, İzmir-Yenişehir Ülkü Sineması'nda yapılan Partizan Dergisi ile Dostluk ve Dayanışma Gecesi'ne konuşmacı olarak katılmasından dolayı, çalışanımız Memik Horoz'a 1 yıl 8 ay hapis ve 833 milyon 333 bin 333 lira ağır para cezası verildi. İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından verilen cezaya gerekçe olarak, 3713 sayılı yasanın "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü hedef alan bölücü propaganda yapma" hükmünü içeren 8/1. maddesi gösterildi.

Gazetemizin Konya temsilcisi ve Güneş Kitabevi sahibi Mehmet Çömüt'e de, Konya 3. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından ilkin 3 ay hapis ve 40 bin lira para cezası verildi. Daha sonra, hapis cezası da para cezasına çevrildi. Cezaya gerekçe olarak "yetkili mercilerin emrine muhalefet" gösterildi. Çömüt, yaptığı açıklamada, "Artık kitap satan veya insanları aydınlatma yolunda hizmet veren yayınları yasaklama ve dava açma icrası, duruşmaya bile gerek duyulmaksızın cezalandırmaya dönüşmüştür."dedi.

Öte yandan çalışanlarımız İsmail Yılmaz, Seza Mis ve Memik Horoz hakkında "TKP/ML TİKKO isimli yasadışı silahlı örgüte üye olmak, bu örgüte yardım ve yataklık yapmak" iddiasıyla açılan davaya, 10 Aralık Cuma günü İstanbul 3 No'lu DGM tarafından devam edildi. Duruşmaya sanık avukatları olarak Av. Mihriban Kırdök, Av. Muharrem Çöpür ve Av. Fatma Gül Yıldırım da katıldılar.

Seza Horoz, baskın yapılan evde arkadaşlarıyla bir lokanta açmak amacıyla görüşme yaptıklarını, ancak polisin evi kuşatarak rastgele ateş açtığını anlattı. Seza Horoz, olayın gelişimini "Evin penceresinden atladım çünkü birkaç gün önce gerçekleşen Perpa katliamı ortadadır. Poliste, oradaki uygulamaları protesto etmek için ifade vermedim. Çünkü bize işkence yapıldı. 13 gün keyfi olarak gözaltında tutuldum. Savcılıktaki ifademi tekrarlıyor, suçlamaları reddediyorum. Biz, potansiyel suçlu olarak görülüyoruz. Bundan dolayı işkence yapılıyor." şeklinde anlattı. Bu arada söz alan Avukat Mihriban Kırdök "Müvekkilimle, kendisi gözaltındayken görüştüm. Atlamadan dolayı kendinde değildi. Ben 'Neden ifade vermiyorsun?' dediğimde şöyle yanıtladı: 'Kafamı duvardan duvara vurdular. Saçlarım tutam tutam yolunmuş vaziyette. Bunu protesto ediyor, ifade vermiyorum.' " Kırdök bunları söyledikten sonra, hakim "Bunların konuyla ilgisi yok" dedi. Bunun üzerine Kırdök "Ama poliste ifade vermemek bir örgüt tavrı gibi gösteriliyor. Maalesef, İDGM'lerde açılan davalarda, ifade vermemek iddianameye dahil ediliyor.' şeklinde konuştu.

Memik Horoz ise, soru ve istemlerini şöyle dile getirdi: "Öncelikle örgüte yatakçılık nedir? Bu hususu gerçekten merak ediyorum. Silah mı verdik? Yardım mı ettik? Benim demek istediğim, savcılığın iddianamesi nasıl olur da böyle şeyleri kapsar? Misafirim, iş arkadaşım İsmail Yılmaz gözaltına alınıyor. Üzerinde çalıştığım kitap, elyazısı örgütsel döküman olarak değerlendiriliyor. Barbara Anna Kistler'le ilgili anıları derliyordum. Daktilo işyerimden emaneten aldığım daktilodur. Daktilomu ve kitap çalışmalarımı geri istiyorum. Ben suçlamayı kabul etmiyor, aslında böyle bir suçlamanın olamayacağını söylemek istiyorum. Potansiyel suçlu olarak görülüyoruz." dedi.

Daha sonra söz alan İsmail Yılmaz "Benim de mahkemenize bir sorum var." deyince hakim sinirlenerek "Mahkemeye soru sorulmaz! Mahkeme sorgular!" diyerek sinirlendi. Bunun üzerine Yılmaz "Bana getirilen iddianın açıklanmasını istiyorum. Bana örgüt üyesi olduğum iddiası getiriliyor. Ben Umut Yayımcılık muhabiriyim. Ama çok basit bir biçimde, örgüt üyesi olduğum yollu iddialar var. Ben aynı yerde çalıştığımız için, herhalde arkadaşım Memik Horoz'un evine gidebilmeliyim. Bu suçlamalarla ve örgütle ilgim yoktur. Alınan daktilonun iadesini talep ediyorum. Savcılıktaki ifademi tekrar ediyorum." dedi.

Sanıklara verilen ilk sözden sonra, mahkeme, polis arama tutanaklarını okudu ve sanıkların itirazlarını sordu. Söz alan Memik Horoz "Tutanakta kapının dövüldüğü, muvafakatın alındığı yazılmış. Doğru değildir. Biz yatarken kapıyı kırarak içeriye girdiler. Etrafı dağıttılar." derken, İsmail Yılmaz "Bize silah çekerek içeriye girdiler. Silahlarını üzerimize doğrultarak bizi yere yatırdılar ve ellerimizi arkadan kelepçelediler." şeklinde konuştu. Başka bir evde yakalanan Seza Horoz ise, tutanakta kapının çalındığının yazılmasına itiraz ederek, bunun yalan olduğunu söyledi.

Sanıklar hesap makinelerinin, bir sırt çantasının ve İsmail Yılmaz'ın kol saatinin kaybedildiğini söyleyerek mahkemeden talep ettiler. Avukat Muharrem Çöpür de hiçbir tutanağın usülüne uygun tutulmadığını söyleyerek " 'Örgütsel döküman' denmiş, hiçbir örgütsel döküman yok. 'Kapı çalındı' denmiş kapılar kırılmış. 'Çaydanlıkta örgütsel döküman kaybedilmeye çalışıldı' denmiş, döküman dosyada yok. Çünkü gerçekten böyle şeyler yok!" diyerek, tutanakların nasıl doldurulduğunu gözler önüne serdi.

Duruşmaya katılan diğer sanıklar da işkence gördüklerini, evlerine aynı yöntemlerle girildiğini ve eşyalarına polis tarafından elkonulduğunu söylediler.

Duruşma 7 Şubat 1994 tarihine ertelendi.

DEP başkanı Yaşar Kaya serbest bırakıldı

Ankara/Özgür Gelecek- 3 aydan beri tutuklu bulunan Demokrasi Partisi Genel Başkanı Yaşar Kaya serbest bırakıldı. 7 Aralık günü Ankara DGM'de yapılan bir ara duruşmada serbest bırakılan Yaşar Kaya'nın yurtdışına çıkması yasaklandı.

Bilindiği gibi Kaya, "Almanya'nın Bonn kentinde yapılan bir yürüyüşte ve Erbil'deki KDP kongresinde yaptığı konuşmalar" gerekçe gösterilerek Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklanmıştı.

7 Aralık Günü yapılan duruşma öncesinde, savunma avukatlarının da bir tahliye beklemedikleri öğrenildi.

Yapılan duruşmada, Yaşar Kaya'nın Erbil'deki KDP kongresindeki konuşmasının bant çözümlerinin duruşmadan kısa bir süre önce delil olarak sunulması, savunma avukatlarının tepkisini çekti. Bu çözümlerden haberi olmayan avukatlar, bu "delilin" kendileri tarafından incelenmeden mahkemde okunamayacağını söylediler. Buna rağmen bu çözümler delil kabul edilerek mahkemede okundu.

Konuşma kasetinin çözümlerine itiraz eden Yaşar Kaya, "Bu sözler bana ait değil. Bunu çevirenin ne Kürtçe, ne de Türkçe bilmediği belli. Yeminli çevirmen olmanın bazı esasları vardır. Bu çevirmen hangi fakültenin Kürdoloji bölümünü bitirmiştir?" dedi. Okunan sözlerin kendine ait olmadığını söyleyen Kaya, "Zaten bu sözlerde suç unsuru olan bir şey de yoktur" diyerek konuşmasının tekrar çevrilmesini istedi.

Yaşar KAYA

Bunun üzerine DGM hakimi, bu sorunun halledilebileceğini, gerekirse çevirinin bizzat Kaya'ya yaptırılabileceğini söyledi.

Kaya'nın avukatları, savcının mahkemeye sunduğu delilleri nasıl topladığını sordular. Avukatların da belirttiği gibi, bu güne kadar ki duruşmalarda bu kaset çözümleri yoktu. Sadece Emin Çölaşan'ın Hürriyet gazetesinde yazdığı yazısı ihbar kabul ediliyordu. Bu soruyu cevaplayan ADGM hakimi, kaseti Genel Kurmay Başkanlığı İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın gönderdiğini söylediler. Ayrıca Emin Çölaşan'ın tanık olarak dinlenmesini isteyen avukatlar, devletin ihbarcılara para ödülü verdiğini söyleyerek, Çölaşan'ın bu ihbarı karşılığında bir para ödülü alıp almadığını sordular. Avukatların sorduğu, "Çölaşan Erbil'deki KDP kongresine katılmadığına göre bu kaseti nasıl ele geçirip köşesinde yayınlamıştır?" sorusu da mahkeme tarafından dikkate alınmadı.

Yaşar Kaya'nın yargılandığı suçun alt sınırının 2 yıl olduğunu belirten avukatlar, şimdiden cezaevinde 3 ay kalan Kaya'nın bu alt sınırı doldurduğunu söyleyerek tahliyesini istediler.

Mahkeme de "Sanığın adresi bellidir, delillerin çoğu toplanmıştır, tutuksuz yargılanabilir" diyerek Kaya'yı serbest bıraktı. İlgili kasetin tekrar yapılacak çözüm-çeviri esnasında Kaya'nın da bulunmasını isteyen mahkeme, 27 Ocak tarihine duruşma kararı aldı.

Bu arada, aynı konuşmalar nedeni ile DEP'in tüzel kişi olarak ayrıca yargılandığı biliniyor. Yaşar Kaya, hem DEP Genel Başkanı olarak tüzel kişiliği temsilen Anayasa Mahkemesi'nde, hem de söylediği sözler için gerçek kişi olarak Ankara DGM'de yargılanıyor.

Özgürce

İsmail Yıldız

Demokrasinin neresindeler?

Zeka yoksunu bir yazar (Tercüman gazetesinden, yanılmıyorsam Ergun Göze idi) bir zamanlar; aslında insanların kötü düşünceleri kafalarında taşımaları da suçtur, cezalandırılmalıdır. Ama henüz bunu keşfedecek teknik gelişmediğinden dolayı suçlanamamaktadır diye yazmıştı. Dolayısıyla da, o günlerde çok tartışılan TCK'nın 141-142. maddelerinin düşünceyi cezalandırmadığını iddia ediyordu. Düşünce özgürlüğüne "taraf" olan yazarın bu incisi faşist diktatörlüğün hep içinde taşıdığı ama yansıtmaktan kaçındığı bir olguydu.

İşte bu tür noktalarda Evren'i olsun, Akbulut'u olsun, zaman zaman da Çiller'i dinlemek gerekir diye düşünüyorum. Hani, "Merdi kıpti, secaat arzederken sirkatin söyler"miş ya, bunlar o deyişi yaşatıyorlar.

Ülkemizde tam bir "demokrasi" ortamı hüküm sürüyor. Kimisi kafanın içindeki düşünceyi öğrenip cezalandırma yanlısı olduğu halde, kafadaki düşünceyi öğrenemiyoruz o nedenle hadi o şimdilik serbest olsun ama bu zararlı (tabi ki hakim sınıflara göre zararlı) olan düşünceler dile getirildiğinde cezalandırılsın diyenler var. Diğer yandan bu "demokratik ortamda" başka düşünenler de var tabi. Örneğin; düşünce sadece sözde kalırsa cezalandırılmasın ama bu doğrultuda örgütlenme-eylem vb. fiillere yöneldiğinde cezalandırılsın diyen "büyük demokrat"lara da rastlıyoruz. Hem böylece aynı zamanda, ileride lazım olur diye, kimin ne olduğunu tanıma imkanı da doğacaktır!

Bu baylar ve bayanlar demokrasinin neresindeler? Rengini de belirtelim, burjuva demokrasinin neresindeler?

Burjuva demokrasisi, (teorik olarak tabi) şiddeti savunan düşünceye sahip te olsalar insanların bu düşünceyi savunmak üzere kurumlaşmaya; yayın çıkarmaya, gösteri vs. düzenlemeye haklarının olması demektir. Burjuva demokrasisine göre şiddeti, bölücülüğü vb. savunmak, savunmak için örgütlemek başka birşeydir, bizzat şiddeti uygulamak, uygulamak üzere örgütlenmek başka birşeydir. Birincilerine "demokrasi" içinde yer varken ikincilere yoktur.

Yüzü batıya dönük çömezlerin burjuva demokrasisi çömez konuma bile gelememiştir. Varsa yoksa yasaklama ve devlet terörü! ve halkı aldatmanın, oyalama ve oy toplamanın aracı haline getirmenin boş polemikleri!

Şimdi, anti-terör yasasında değişiklikler ikinci kez gündemdedir. Halk zararına daha da ağırlaştırılırken, faşist güçlere avantaj doğuran maddeler daha da geliştiriliyor. Düşünün bir, mahkeme tarafından suçlu bulunan devlet kolluk güçlerine kefaletle serbest bırakılma olanağı tanındığı gibi, kefaletini de devletin ödemesi gündeme getiriliyor. Bu durumda devlet terörünün gemi azıya alması açıktan desteklenmiş ve "faili meçhul"lerin adresi kendisini ortaya çıkartmış olmuyor mu?

Hele laiklik üzerine bir tartışma varki, tam bir komedi. Evlere şenlik!

TCK'nın 141-142 ve 163. maddeleri yürürlükten kaldırılırken, aynı görevi görecek olan maddeler anti-terör yasasında daha da ağırlaştırılmış olarak yer almıştı. Ve uygulamada bu ağırlığı biz sosyalistler-devrimciler yaşayarak görmüştük, görüyoruz. Sözde, sanki bölücülüğü, şiddet yada yıkıcılığı savunmak suç değilmiş de şimdi suç sayılıyormuş gibi bir sahtekarlıkla konuşuyorlar. Bunları savunmak yada övmek suç değil ise, Türkiye'de çeşitli milliyetlerden **halkların** var olduğunu söylemek, **Kürdistan** sözcüğünü kullanmak vb. gerekçelerle dahi bugüne kadar verilen ve halende süren hapis ve para cezaları, tutuklamalar, yayın toplatma ve kapatmalar, mahkemeler neyin nesidir?

SHP'nin laiklik karşıtlığının da 8. madde içinde olması talebi hiç de burjuva demokrasisine uygun değildir. Bu faşist şiddetin alanının genişletilmesi talebidir. DYP ve diğer sağcı partilerin solcu düşünceye getirilen ceza ağırlaştırmasını görmezden gelerek laiklik karşıtlığını korumaya çalışmaları da aslında aynı ortak faşist kafalara ve faydacı anlayışlara sahip olduklarını, ancak oy kaygısıyla birilerinin dinsel duyguları diğerlerinin de şeriatçılık karşıtlığını malzeme olarak kullanması demektir.

İlkokul çocuklarının bile laikliğin, din ve devlet işlerinin ayrışması olduğunu bildiği halde egemen sınıflar bunu bilmezden geliyorlar Özerk (!) devlet kuruluşu olarak Diyanet İşleri Başkanlığı oluşturuluyor, bütçeden yüklü miktarlarda para ayrılıyor, din eğitimi yapan okullar açılıyor, okullarda din dersleri zorunlu ders olarak konuluyor ama laiklik etiketinden de vazgeçmek istenilmiyor. Bu noktada parti ayrımı ortaya koymak aldatmacadır. Yapılanlar elbirliğiyle yapılıyor. Sözde, birine göre dinci düşünce zararlı düşünce kategorisine girerken diğerine göre de laiklik düşüncesi zararlılar kategorisindedir, ama iki kategorileştirme de sahtedir, tutarsızdır.

Devletin 12 Eylül sonrası geliştirdiği Türk-İslam sentezi bugün de varlığını ve yaşamını sürdürüyor.

Okullarda din derslerinde, diğer din ve mezheplerden çocuklara bile sünni ve hanefi mezhebi doğrultusunda eğitim verenlerin, Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla dinsel inanışa istediği gibi müdahele edenlerin, "TC. laik bir devlettir" diye Anayasa maddeleri koymaları yada şimdi cezai müeyyidelerle bunu savunuyor gözükmeleri faydacılığın ve üçkağıtcılığın bir göstergesidir.

Bardaktaki suyun "yarısının boş" yada "yarısının dolu" olduğu tartışmalarıyla gerçekte, anti-terör yasasının halk güçleri zararına daha ağırlaştırıldığı ve faşist güçlerin avantajlarının arttırıldığı gizlenmek isteniyor. Suni olarak laiklik, anti-laiklik tartışmaları yaratarak her iki kesimde kendi sepetinde gördüğü halk kesimlerinin oylarını kesinleştirmek ve arttırmak istiyor. Tartışmanın özü budur !

Suni gündemler oluşturulmasına sessiz kalmak yada buna katkıda bulunacak tarzda tartışmalara katılmak yerine, bu oyunu bozucu şekilde tavırlar geliştirmek ve faşizmle devrim arasındaki kavgayı gündemde tutmak tüm ilerici, devrimci-demokrat ve komünistlerin görevidir.

www.partizanarsiv.net

Bildirgenin 45. yılında...

İstanbul/Özgür Gelecek- İHD 10.12.1993 tarihinde Sultanahmet Meydanın'da bir basın açıklaması yaparak İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 45. yılını kutladı. İHD yaklaşık 40 kişilik yaptığı basın açıklamasında Evrensel İnsan Hakları mücadelesinin gündemine 4. kuşak haklar olarak "Halkların Hakları'nı aldığı günümüzde bizim hala yaşama geçirilmesi devlet tarafından engellenen, mücadelesini vermek zorunda olduğumuz bildirgedeki birinci kuşak haklarını şöyle açıkladı: "Hâlâ insanlarımız hangi suçlama olursa olsun devletin binalarında işkence görmektedir. Görevi savunma olan avukatlar dahi, yasalar çiğnenerek, topluca gözaltına alınıp güvenlik güçleri tarafından sorguya çekilmektedir. Hala; 'yargısız infaz' uygulamalarıyla adil yargılanma ve savunma hakkı ayaklar altına alınarak insanlar katledilmektedir. Düşünce, inanç ve basın özgürlüğü, başta Terörle Mücadele Yasası olmak üzere yasakçı yasalarla tutsak edilmiş olup; beyinler zincirli, kitaplar ve yayınlar devlete göre ''terör'' aletidir.
Hâlâ yüzbinlerce kamu çalışanları toplu sözleşmeli grevli sendikalaşma hakkından yoksundur. Devlet inançlar karşısında eşit davranmamakta, inanan ve inanmayanın eşitlik ve özgürlüğünü ihlal etmekte, zorunlu din dersleri ve diyanet işleri başkanlığı ile demokratik laikliği engellemektedir.
İHD bütün bunların sonucunda; düşünce, inanç ve basın özgürlüğü önündeki tüm engellerin kaldırılmasını, demokratik kanalların açılması için ayrımsız bir genel affın derhal çıkartılmasını istediklerini belirttiler. İHD son olarak da herkesi insan hakları mücadelesine omuz vermeye çağırdı.

İHD'ye polis baskını

İzmir/Özgür Gelecek- "İdam Cinayettir. Bu Suça Ortak Olma!" şeklindeki İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi ve Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şubesi imzalı afiş İzmir Cumhuriyet Savcılığı'nca toplatıldı.
Deniz Gezmiş'in fotoğrafı bulunan afişte "Asılmamaları için ne yaptın?" sorusu bulunuyordu. 11.12.1993'te savcılığın verdiği karar doğrultusunda İHD İzmir Şubesi'ni basan polis, 1000 adet afişe el koydu.
ÇHD Başkanı Ercan Demir, yaptığı açıklamada toplatma kararının yersiz olduğunu ve bu kararın kaldırılması için 13 Aralık'ta mahkemeye başvuracaklarını bildirdi.

Sağlık Çalışanlarından Terör Yasasına Tepki

İstanbul/Özgür Gelecek-Sağlık çalışanlarının Ekim ayında başlattıkları hükümete uyarı eylemleri sürüyor. Sağlık çalışanlarının ekonomik, demokratik, özlük haklarının verilmesi ve kamu çalışanlarına grevli-toplusözleşmeli sendikal hakkın tanınması amacıyla, belirledikleri eylem takvimi çerçevesinde, 2 Aralık günü TV ile eylemlerini, hükümetten taleplerini kamuoyuna yansıtmayan burjuva basının telefonlarını kilitlediler. Bu eylem başarıyla sonuçlandı.
Tüm Sağlık-Sen'in daha önce açıkladığı eylem takvimine göre, 7-8-9 Aralık günleri hak direnişleri yapılacaktı. Bu belirleme kapsamında, 7Aralık günü Cerrahbaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yaklaşık 50 sağlık çalışanı bir uyarı eylemi daha gerçekleştirdi.
Hastane bahçesinde biraraya gelen sağlık çalışanları, 'Tüm Sağlık-Sen' yazılı bir pankart açtılar. Ellerinde durumlarını anlatan dövizler bulunuyordu: **"Kirli savaşa bir saatte 11 milyar harcanırken, 3200 memurun aylık kazancı 11 milyar", "Artık kahraman olmak istemiyorüz. Çiller Hanım, Sakıp ağa, Vehbi ağa, Çağlar efendi birazda siz kahraman olun", "Piyasa zamları geri alınsın haraçlar kaldırılsın", "Bıçak kemiğe dayandı idamımız isteniyor", "Terör yasası değil, toplusözleşme", "Daha çok sömürülmek istemiyorsan, susma! Örgütlen", Vergi aldatmacasına hayır ücretler vergi dışı bırakılsın"** Bir sağlık çalışanı da, Türkiye haritası üzerinde 'Satılıyor' yazılı bir döviz taşıyordu.
Tüm Sağlık-Sen Genel Merkez imzasıyla yapılan açıklamada, devletin grev ve toplusözleşme hakkını tanımamakta ısrar ettiği, %15'lik zammın dayatıldığı, kamu emekçilerini susturarak, rahat sömürmek için anti-terör yasasının çıkarıldığı belirtildi. Artık bıçağın kemiğe dayandığını belirten sağlık çalışanları; zamların ve terör yasasının geri alınması, hükümetin bir an önce toplusözleşme masasına oturması için mücadele edeceklerini açıklayarak, **"Bunun için işçi ve kamu emekçileriyle 15-16 Haziranlarımızı yaratacağız"** dediler. Açıklama sırasında **"İşçi Memur Elele Genel Greve", "Terör Yasası İnsanlık Suçudur", "Suskun Toplum İstemiyoruz", "Toplusözleşme Hakkımız Grev Silahımız", "Sefalet Ücreti İstemiyoruz", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni", Sağlıkta Ticaret Olmaz"** sloganlarını haykıran sağlık emekçileri, beyaz bir önlüğü ateşe verdiler. Tüm Sağlık-Sen Genel Başkanı Fevzi Gerçek, üç yılı aşkın süredir sürdürdükleri mücadelelerini ve hükümetten taleplerini sağır sultanın duyduğunu, ama Çiller sultanın hala duymadığını söyleyerek, "Biz taleplerimizde ısrarlıyız" dedi.

Sağlık çalışanları haykırıyordu: "Kendi 15-16 Haziranlarımızı yaratacağız!"

Çok sayıda sivil ve resmi polisin olduğu gözlenen eylemi hastaneye gelen hastalar ilgiyle izlediler. Eylem sonunda, bir hastane çalışanının boynuna ip geçirilip bir idam sahnesi canlandırılarak; kamu çalışanlarının kötü koşullarda, sefalet ücretlerle çalıştırıldığını, buna karşılık hakları için mücadelede terör suçlusu sayılarak idam cezasına çarptırılmak istendiğini söyledilerdi.
8 Aralık günü Çapa Hastanesi'nde tekrarlanan eyleme katılım oldukça azdı. Burada da beyaz bir önlük yakan sağlık emekçileri, Genel Merkez imzalı açıklamayı okudular. Tüm Sağlık-Sen Aksaray Şube Başkanı Uz.Dr. Derya Soy bir konuşma yaptı. Tabip Odası'nın hekimlere bir milyon maaş zammı için eylemlere giriştiğini, sağlık çalışanlarının grevli toplusözleşmeli sendikal haklarını talep ettiği bir dönemde, hekimlerin küçük zamların peşine düşmesini kınadıklarını, grevsiz sendika yasasının hiçbir önemi olmadığını söyleyen Soy, **"Bizler biliyoruzki çalışanların tek gücü üretimden gelen güçleridir. Bu gücü kullanamayan çalışanların mücadelesi anlamsızdır"** dedi.
9 Aralık günü eylemlerini Haseki Hastanesi'nde de gerçekleştiren sağlık çalışanları, yaklaşık 100 kişiydiler. Yemekhanenin önünde yapılan eylemde, Tüm Sağlık-Sen Genel Örgütleme Sekreteri **Erdal Dağdelen** bir konuşma yaptı. Dağdelen konuşmasında, hükümetin verdiği sözleri tutmadığı gibi kamu çalışanlarının haklı istemlerine kulak tıkadığını, terörle mücadele yasası ile hak aramak isteyen herkesi terör suçlusu kapsamına aldığını, bu nedenle buna karşı durmak gerektiğini vurguladı.
Hastanelerde oldukça fazla sorunların bulunduğunu belirten Dağdelen, **"Hastane başhekiminin olumsuzlukları bilindiği halde göreve getirildi. Ve yine aynı mantık görevden aldı. Bu siyasi bir olaydır. Biz onaylamıyoruz. Hastane yöneticileri, sağlık çalışanları tarafından belirlenmelidir. Maddi olanakları olmayan hastalar, Haseki Hastanesi'nden alınıp İstanbul'un izbe yerlerine götürülüp terkediliyor. Bunun somut örneği TV'de "Sıcağı sıcağına" programında gösterildi. Bunların ortadan kalkması için mücadelemize daha sıkı sarılmalıyız"** dedi.

Tüm Sağlık-Sen'den "Anti-Terör Yasası" paneli

İstanbul/Özgür Gelecek-12.12.1993 günü Tüm Sağlık-Sen, Aksaray'daki şube binasında "Anti-terör Yasası" konulu bir panel düzenledi.
Panele Tüm Sağlık-Sen, İnsan Hakları Derneği, Devrimci Sosyalist Basın Platformu ve Ulusal Yayın Birliği adına birer temsilci konuşmacı olarak katıldılar.
Her konuşmacıya 15'er dakikalık zaman tanınan panelin birinci turunda, yasanın "Anti-Terör" yasası değil, bir terör yasası olduğu her konuşmacının ortak görüşü olarak ortaya çıktı.
Tüm Sağlık-Sen adına konuşan temsilci, yasanın özellikle memur hareketlerini kısıtlayıcı ve kamu sendikaları hareketinin boyutlandığı bir dönemde daha iyi yaşam koşulları, daha iyi iş koşulları adına yola çıkan memurların geliştireceği bir eylemi terör kapsamına alacağını ve memurlara onların deyimiyle "terörist" damgası vuracağını belirtti. Ayrıca özelleştirme alanında gelişecek olan memur ve işçi eylemlerine karşı da etkili olabilecek olan bu yasaya değinen konuşmacı bu yasaya karşı mücadelenin tek yolunun birlikte davranarak ve yasayı boşa çıkartacak eylemlerden geçtiğini vurguladı.
İnsan Hakları Derneği adına konuşan temsilci, soruna dünya konjonktüründe değinerek uluslararası sermayenin bunalımından kaynaklanan daha fazla sömürü, istemleri ve bu nedenle daha fazla baskı ve özellikle de Kürdistan'daki savaşın neden olduğunu söyledi.
Devrimci Sosyalist Basın Platformu temsilcisi, kendilerinin 16 ayrı yapıdan oluştuğunu bu nedenle soruna çok genel ve sosyalist basın bazında değineceğini belirttikten sonra, sosyalist basın üzerindeki cezaların iki katına çıkartıldığını ve dergi-gazetelerinin kapatılmak istendiğini, şimdi bile bazı dergi ve gazetelerin 15 veya 30 günlük olarak kapatılma kararlarının çıkartıldığını, yeni yasayla artık gazete ve dergi çıkartmanın mümkün olamayacağını belirtti.
Ulusal yayın birliği adına konuşan temsilci terör yasasının Kürdistan'daki savaşın boyutlanması üzerine çıkarıldığını söyledi ve anti-terör yasasını yenmenin Kürdistan'daki mücadeleye sahip çıkmayla ve TC'nin yeni taktiklerine yeni taktiklerle cevap vermekle mümkün olacağını belirtti.
Kısa bir aradan sonra panelin ikinci bölümüne daha doğrusu dinleyicilerin sorularına geçildi.
Dinleyiciler çoğu birbirine benzeyen iki önemli soru yöneltti;
Bunlardan birincisi Ulusal Yayın Birliği temsilcisine anti-terör yasasını bir imza kampanyasıyla mı yeneceksiniz? yanlış anlamalı bir soruydu. Bu soruya konuşmacı, yasayı imza kampanyasıyla değil, üstünde "adı geçen yasaya muhalefet edip suçlu duruma düşenlerin işlemiş oldukları suçları ben de suç sayıyorum ve kendim hakkında suç duyurusunda bulunuyorum" ibareli bir imza kampanyası açacağız ve yaklaşık 10-15 bin imza toplayınca DGM'ye gidip bunları tutuklanmasını talep edeceğiz. Eğer bütün imza atanları tutuklamak isterlerse ki buna güçleri yetmeyecektir-herkese cezaevine kapatmak zorunda kalacaklardır ve eğer tutuklama yapmazlarsa biz de bunu emsal gösterip bu yasadan dolayı tutuklanan insanların serbest kalmalarını sağlayacağız. Bu şekilde TC kendi çıkardığı yasayı kendisi delmiş olacaktır." diye yanıtladı.
Bir diğer soru ise, Dersim'de Devrimci-Yurtsever güçlerin devrimcilere ve devrimci basına yönelik eylemleriydi.
Bu soruya Ulusal Yayın Birliği'nin temsilcisi olayı kınıyoruz, böyle şeylerin yaşanmamasını istiyoruz derken Devrimci Sosyalist Basın Platformu temsilcisi, "biz bu konuda, olayların olduğu sırada platform olarak bir basın açıklaması yaparak olayı protesto ettik" diye cevap verdi.
Bir kamu sendikasını düzenlediği panele memurların katılımının düşük olması dikkat çekici bir durumdu.

Petrol-İş Sendikası'nda İHD brifingi

İstanbul/Özgür Gelecek- İHD İstanbul Şubesi Kültür Komisyonu tarafından 4 Kasım günü başlatılan "Düşünce ve Basına Özgürlük Kampanyası" sürüyor. Basına ve gazetecilere devlet tarafından fiili ve yasal düzenlemelerle getirilen engellemeler ve baskıları konu alan dia gösterimi ile Terörle Mücadele Yasası'nın anlatılması hedeflenen brifingler serisi devam ediyor. Çeşitli bölge ve DKÖ'lerde yapılması tasarlanan bu brifinglerden biri Petrol-iş Sendikası Aksaray Şubesi'nde 4 Aralık günü gerçekleştirildi.
Devletin Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'yla işkencecileri açıkça korumaya ve himaye etmeye çalıştığı bildirildi. İstanbul İHD Yönetim Kurulu Üyesi Av. Yüksel Hoş yaptığı konuşmasında, iktidarın varlığını sürdürebilmek için, insan haklarını gaspettiğini, bugün yaşanan baskıların 12 Eylül döneminden daha ağır olduğunu belirtti. "Bugün cilalı yasalarla, sinsice yapılanlar, 12 Eylül'de açıktan yapılıyordu." diyen Hoş; Kürt sorunu karşısında devletin acze düştüğünü söyledi. Petrol-İş Sendikası avukatlarından Müyesser Baş'da yeni Anti-Terör Yasası'nın getirdiği hukuki baskıları anlatarak, yasa tasarısının öz itibarıyla "Asmayalım da, besleyelim mi?" zihniyetinin ürünü olduğunu açıkladı. Yasanın başlı başına terörü getirdiğini savunan Baş, "Devlet işkencecilerin kefaletini ödeyerek, açıkça himayesi altına alıyor" dedi.
Gazetemiz muhabiri yayınevimize uygulanan baskıları açıklayarak, "Bu baskılar gerçekleri yazmamızı engellemeyeceği gibi, bizleri susturamayacaktır da" dedi.
Yeni Gün Müzik Topluluğu'nun sunduğu dinletiyle toplantı sona erdi.
Önümüzdeki günlerde, bu brifinglere devam edileceğini açıklayan Kültür Komisyonu elemanları, 16 Aralıkta Gaziosmanpaşa Belediye'sinde, 18 Aralık günü ise, Esenyurt Belediyesi'nde bir brifing gerçekleştireceklerini söylediler.

KAMUOYUNA

Umut Yayımcılık sahibi Nergiz GÜLMEZ'in tutuklanmasını ve Özgür Gelecek gazetesinin 15 gün, PARTİZAN dergisinin 1 ay süreyle kapatılmasını kınıyor, biz Malatya E-Tipi Cezaevi'nde bulunan siyasi tutsaklar olarak ,Umut Yayımcılık ve tüm sosyalist basın üzerindeki baskılara derhal son verilmesi için tüm demokratik kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz.

TKP/ML-TİKKO, TİKB, TDKP, PKK, DHP, TKP/ML-HAREKETİ davası tutsakları

www.partizanarsiv.net

"İnfazlara karşı set oluşturalım"

İstanbul/Özgür Gelecek- İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'ne bağlı polisler, 26 Kasım günü Hasköy'de bir eve baskın düzenleyerek, Selma Doğan ile Erol Yalçın adlı iki kişiyi katletmişti. Olay sonrası, Selma Doğan'ın ailesiyle beraber ikamet ettiği eve gittik. Evin duvarları, kapılar, soba, çaydanlık delik deşik edilmişti. Yalnız bununla yetinmeyen polis, oturma odasında bulunan çekyatın kapağını açarak içini taramış, aile albümü, elbiseler kurşunlarla parçalanmıştı. "Hücre evi" denilen evde 10 yılı aşkın süreder Doğan ailesi oturuyordu.

Selma Doğan Hasköy Lisesi'nde 2. sınıf öğrencisiydi. Sivaslılar Dayanışma Derneği'nde halkoyunları ve saz kursuna gidiyordu. Arkadaşları; polisin iddia ettiği gibi, Selma'nın "terörist" olmadığı görüşündeler. Erol Yalçın ise Yıldız Teknik Üniversitesi'nde öğrenciydi. İstanbul "Emniyeti"nin iddia ettiği gibi Selma Doğan örgüt üyesi değildi. Dev-Sol'un yaptığı açıklama bunu yalanlıyordu. Ama polisin senaryosu her infazda olduğu gibi yine aynıydı. Yalçın ile Doğan'ın Adli Tıp'ta yapılan otopsisine, ÇHD tarafından görevlendirilerek katılan avukatların hazırladığı otopsi tutanağı da infazı kanıtlıyordu.

Selma Doğan ile Erol Yalçın'ın cenazeleri Hasköy Mazarlığı'nda toprağa verildi

Selma Doğan ile Erol Yalçın'ın cenazeleri, 30 Kasım günü aileleri ve arkadaşlarının katıldığı bir törenle toprağa verildi. Adli Tıp morgundan alınan cenazeler, Hasköy Mezarlığı'na getirildi. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı törende, anne Sabiha Doğan, "Naziler kızımı katlettiler. Daha ne kadar masum insanı katledecek bu caniler?!" diyerek ağlıyordu. Doğan'ın kardeşleri Can ile Saadet, ablalarının fotoğrafı ellerinde, tören boyunca ağladılar. Polis, operasyonun olduğu günün akşamı Selma'nın annesi ile her iki kardeşini gözaltına alarak sorguya çekmişti. Çünkü onlar bir "terörist"in annesi ve kardeşleriydiler. Yalçın ve Doğan toprağa verildikten sonra Devrim Andı içildi. "Yargısız infazlara Son-Devrimci Sol Güçler", "Hasköy katliamının hesabını soracağız-Liseli Dev-Genç" yazılı pankartlar açıldı. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganı atılan tören, sona ermeden polis müdahale etti. Pankart taşıyan dört kişiyi gözaltına alan polise, topluluk müdahale etmezken, Kulaksız Karakolu'na götürüldüğü öğrenilen dört kişinin, Selma'nın halkoyunları ekibinden arkadaşları olduğu açıklandı. Kalabalık daha sonra polisin müdahalesiyle ara sokaklara girerek dağıldı.

ÇHD, Tutuklu Aileleri Yardımlaşma Derneği, Sanatçı Nur Sürer, SHP Maltepe İlçesi İnsan Hakları Komisyon Başkanı Nagihan Bayram ve İHD üyeleri basın açıklaması yaptılar. İHD üyeleri, olayın yargısız infaz olduğunu belirterek, **"Bu hükümet başa geçtikten sonra yargısız infazlar çoğaldı."** dediler. Sanatçı Nur Sürer; demokrasiyi ağızlarına sakız eden iğrenç siyasetçileri gördüğü yerde tokatlamak istediğini belirterek, **"Polis intikam mangası gibi çalışıyor. Hukukçuların ellerini kıpırdatmamalarını anlamıyorum!"** dedi. Nagihan Bayram ise, "Hükümetin yanlışlarını halka anlatmak gerekir, yargısız infazlar son bulmalıdır!" dedi. ÇHD üyeleri, ülkenin her yanında yargısız infazlara karşı olduklarını belirtirken, TAYAD'lılar da, infazların karşısına geçip set oluşturmak gerektiğini söylediler.

Samimiyetsiz dernek

İzmir/ Özgür Gelecek- Her durumda "Biz devletin derneği değiliz." diyen Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği, 28 Kasım'da yapmış olduğu konserde bu sözlerinin ne kadar pratiğe yansıdığını gösterdi. İzmir Atatürk Spor Salonu'nda yapılan Arif Sağ, Yavuz Top, Musa Eroğlu katılımıyla gerçekleşen ve konuşmacı olarak Konak Belediye Başkanı Ahmet Sarışın'ın da bulunduğu bir konser gerçekleştirildi. 6-7 bin dolayındaki seyirci kitlesi bundan çok rahatsız oldu. "Sivas katliamının hesabını soracağız." şeklinde slogan atan bir grup genç tartaklanarak dışarı çıkarıldı. Konserin amacının tamamen ekonomik olduğu ve kitleye inmediği gözlendi. Bir grup insan konseri terketerek protestolarını dile getirdiler.
Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği yöneticileri Türk bayraklarının ve Atatürk posterinin gölgesinde geçen konserde de kendilerinin devletin derneği olmadığını hala savunuyorlardı. Ama öte yandan devletin politikalarını sürdürmekten mutlu oldukları gözlerden kaçmadı.

PTT'den toplusözleşmeye çağrı

İstanbul/Özgür Gelecek- PTT çalışanları, işverenlerine, 2 Temmuz 1993 günü gerçekleştirdikleri "Toplusözleşmeye çağrı" istemlerini hatırlattı ve vizite eylemi yaparak 10 Aralık 1993 tarihinde tekrar toplusözleşmeye çağırdı.
PTT çalışanlarından oluşan yaklaşık 150 kişi, "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz", "PTT Halkındır Satılamaz" ve "Toplusözleşme Hakkımız, Grev Silahımız" sloganlarıyla 20 metre ötesinden Sirkeci Postanesi'nin önüne kadar Tüm Haber-Sen pankartı arkasında yürüdüler. Tüm Haber-Sen, yaptığı basın açıklamasında; toplumsal barışı zedeleyecek, halka ekstra fatura çıkaran özelleştirmelerin ve düşünce özgürlüğünü daha çok engelleyecek olan anti-terör yasasına benzer her türlü uygulamaların karşısına, örgütlü bir kitle olarak çıkacaklarını belirttiler. Tüm Haber-Sen imzalı "Arı Soktu, At Tepti, Anam Ağladı" pankartı ise iki düzen partisinin halka çektirdiklerini anlatan en ilginç pankarttı.

Sosyalist basın afişleme yaptı

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Sosyalist Dergiler Güçbirliği, sosyalist basına yönelik baskıları teşhir etmek amacıyla bir trik hazırlatarak İzmir genelinde afişleme yaptı. Afişte; Barikat, Devrim, Deng, Devrimci Mücadele, Emeğin Bayrağı, Kurtuluş, Medya Güneşi, Odak, Özgür Gelecek, Özgür Halk imzalı,
18 MİLYAR PARA
802 YIL HAPİS
18 ÖLÜ
SUSMAYACAĞIZ ibaresi yeralıyor.
İnsanların yapıştırılan afişlere duyarlı olduğu gözlendi. Afişleme sırasında Barikat okuru Osman Erkansoy gözaltına alınarak ajanlık teklifi yapıldı. Ajanlığı kabul etmediği takdirde kendisini öldüreceklerin söyleyen polisler, 11 Aralık Cumartesi gününe randevu vererek Erkansoy'u akşam bıraktılar.

Polis infaz provası yaptı

Ankara/Özgür Gelecek- 26 Ağustos tarihinde Kayseri Cezaevi'nden tahliye olduktan sonra; 1 Eylül'de memleketi Aydın/Söke'de, 26 Eylül'de de Ankara'da polisler tarafından kaçırılarak her türlü işkencenin yanısıra elektrikli jopla dayak ve fiili olarak tecavüze maruz kalan Turgay Dalyan, son olarak 1 Aralık günü tekrar Ankara'da kaçırıldı.

19 Mayıs Stadı ile Gençlik Parkı arasındaki caddede yürürken Ford marka beyaz bir minibüsten inen 6 sivil polis tarafından dövülerek minibüse binmeye zorlanan Dalyan, slogan attı. Sloganı duyarak olaya müdahale eden bir şahıs, polisler tarafından dövülerek gönderildi. Zorla minibüse bindirilen Dalyan da, minibüste dövüldü.

Polisler Turgay Dalyan'ı minibüsle dolaştırırken, sürekli nerede kaldığını, neler yaptığını sorarak, öldüreceklerini söylüyorlardı. En son ajanlık teklif ettiler. Eğer bu teklifi kabul etmezse, Dalyan'ı öldüreceklerini söylediler. 3.5-4 saat sonra, Dalyan tarafından Elmadağ civarı olduğu tahmin edilen bir yere götürüp, ağzından kan gelinceye kadar dövdüler. Çırılçıplak ağaca bağlayarak gittiler. 15-20 dakika sonra geri gelerek elbiseleri geri veren sivil polisler, ajanlık teklifini düşünmesini söyleyip 2 Aralık günü Kızılay Postanesi önünde randevu verdiler. Turgay Dalyan, aynı gün yaptığı bir basın açıklamasıyla olayların gelişimini anlattıktan sonra şöyle dedi: "Söyledikleri gün ve saatte sosyalist basın muhabirlerini de yanıma alarak randevuya gittim. Muhabirlerin orada olduğun gören polis, randevu yerinden hızla uzaklaştı. Beni son kez aldıklarını, bir dahaki sefere öldüreceklerini söylemeleri niyetlerini ortaya çıkarmıştır. Bundan sonra başıma gelecek her türlü olaydan devlet sorumludur.

Turgay Dalyan, "Faşist uygulamalara karşı hiç kimsenin sessiz kalmaya hakkı yoktur" diyor.

Yaşadığım son olay da dikkate alınarak, tüm devrimci-demokrat güçleri duyarlı olmaya çağırıyorum. Bu tür faşist uygulamalara hiç kimsenin sessiz kalmaya hakkı yoktur. Onurumuzu çiğnetmedik, çiğnetmeyeceğiz. Sessiz kalmak onaylamaktır!" dedi.

Tüm Sağlık-Sen bildiri dağıttı

İzmir/Özgür Gelecek- Tüm Sağlık-Sen çalışanları, 2 Aralık'ta İzmir'de bir bildiri dağıttı. "Hükümetin çıkarmak istediği toplu sözleşmesiz-grevsiz sendika yasasını kabul etmiyoruz. Uluslararası sözleşmelere uygun grev ve toplu sözleşme hakkını içeren sendika yasasının meclisten bir an önce çıkmasını istiyoruz." diyen sağlıkçılar, Ocak 1994'e kadar talepleri doğrultusunda bir gelişme olmazsa önümüzdeki yerel seçimlerde seçmen güçlerini kullanacaklarını duyurdular. Sağlıkçılar, dağıttıkları bildirilerle kamuoyunun ve basının kendilerine destek vermelerini istediler.

TCDD Çalışanlarından Uyarı!

İstanbul/Özgür Gelecek- TCDD çalışanları kötüleşen ekonomik durumlarını, sosyal özlük .. haklarını düzeltmek amacıyla 22 Kasım '93 tarihinde işverenlerini (TCDD Genel Müdürlüğünü) toplu sözleşmeye çağırmıştı. 8 Aralık 1993 tarihinde Haydarpaşa tren garının önünde yaklaşık 100 kişilik bir basın açıklaması yaparak toplu sözleşme çağrısını tekrarladı.
Demiryol Sen Genel Merkez Yönetim Kurulu yaptığı basın açıklamasında Terörle Mücadele yasasına değinerek işverenlerinin, Demiryol çalışanlarını boş vaatlerle oyaladığını Toplu Sözleşme süreçleri sırasında yapılacak etkinliklerini (kitlesel basın açıklaması, yemek boykotu, işi yavaşlatma.. vb) terör suçu içerisinde değerledirerek hak alma mücadelelerinin önünü tıkadığını belirtti. Ayrıca çıkartılmak istenen bu yasanın toplu sözleşme mücadelelerini yok saydığını da ekledi.
Son aldığımız habere göre de Demiryol-Sen Adana Şubesi'ne üye memurlar, arkadaşları Tonguç Özkan'ın Zonguldak Çatalağzı'na sürgün edilmesini protesto ederek 20 kişiyle süresiz açlık grevine başladıkları bildirildi.

"İdam Cinayettir"

İzmir/Özgür Gelecek- 4 Aralık'ta İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi ve ÇHD İzmir Şubesi, İHD'de idam cezalarına ilişkin birer basın açıklaması yaptılar.

İHD, yaptığı basın açıklamasında "Terörle Mücadele Yasası'nın son şekliyle basın ve yayın faaliyetlerinin dahi terör suçları kapsamına sokularak her türlü toplumsal muhalefet yönteminin terörizm olarak görülmesi, ölüm cezalarının hukuki değil siyasi kararlara bağlı olarak gündeme getirildiğini gösteriyor" dedi. Basın açıklamasında "Bugün ölüm alacakaranlıkta işlenecek cinayetlerin hesabını yapmaktadır. İnsan yaşamı üzerinde yapılan bu hesaplamalara sessiz kalmak suça ortak olmak demektir. Bir toplum olarak vicdanımızın lekelenmesini istemiyorsak bugün yaşama hakkına sahip çıkmalıyız." diyerek basın açıklamasını bitirdi.

Aynı gün ÇHD'nin İHD'de yaptığı basın açıklamasında "İnsanlığın ulaştığı siyasal ve kültürel süreçte yaşam hakkı, gerek uluslararası kararlarla gerek ulusal hukuk normları ile gerekse etik tarafından, **kutsal ortadan kaldırılamaz** bir hak niteliğine kavuşmuştur." dedi.

"Bugün idam cezası devletin taammüden adam öldürmesidir" diyen ÇHD'liler, idamın şimdiye kadar hiçbir sorun çözmediğini ve çözemeyeceğini de vurguladılar.

Basına yaptıkları açıklamaları "Hukuk tarihine atılmış olan idam cezalarını bizde tarihin çöplüğüne atalım." şeklinde devam ettirerek duyarlı olan herkesi bu kampanyaya katılmaya destek vermeye çağırdılar.

www.partizansiv.net

Partizan okurları Akgündüz direnişçileriyle dayanışmada

İstanbul/Özgür Gelecek- 10 Aralık günü, 40 günü aşkın süredir direnişte olan Akgündüz bağırsak fabrikasının işçilerine Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik çalışanları ile okurları dayanışma ziyaretinde bulundular.

İşçiler, ziyaretçileri alkışlarla karşıladılar. Partizan, Yeni Demokrat Gençlik ve Özgür Gelecek adına işçilere hitaben yapılan konuşmada, bu düzenin baskı ve zorbalıklarına karşı, sınıf dayanışmasının artmasının patronları derinden rahatsız ettiği belirtilerek, "Bugün işçi sınıfının mücadelesi ekonomik mücadeleyle sınırlı kalmamalı, ülkemizdeki demokrasi ve özgür geleceği yaratmanın da mücadelesi olmalıdır. 'Kitle Sendikacılığı', 'Çağdaş Sendikacılık' adları altında ortaya çıkan reformist sarı sendikal anlayışların maskesinin düşürülmesi, diğer yandan da gerçek sınıf sendikacılığı temelinde ihtiyaç duyulan yapılanmaların yaratılması gerekir. Artık elimiz kolumuz bağlı oturamayız. Ya sesimizi yükselterek, sıkılı yumruğumuzu balyoz gibi egemenlere indireceğiz, ya da suskun kalarak bu kölelik düzenine boyun eğeceğiz" denildi. Sosyalist basın olarak işçilerin bu direnişlerini yakından izlediklerini ve desteklediklerini açıklayarak, "mücadeleniz mücadelemizdir, başarınız işçi sınıfının başarısıdır" denildi ve mücadelelerinde başarılar dilendi. Akgündüz direnişçileri, "Yaşasın İşçilerin Birliği", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla yanıtladılar, bu temennileri...

Partizan okurları, işçiler tarafından alkışlarla karşılandı.

8 aydır direnişte olan Küçükçekmece Belediyesi işçileri de ziyarete gelmişlerdi. Onlarda işçilere başarılar dilediler ve hep birlikte halaylar çekildi. Türküler söylendi. Sınıf birliğinin sıcak kaynaşması yaşanıyordu. İşçiler alkışlarla uğurladılar destekçilerini.

Akgündüz Sanayi Ürünleri Dış Ticaret Limited Şirketi'nde çalışan işçiler, sömürü koşullarına ve işverenin hak gasplarına karşı örgütleniyorlar. Bu örgütlenmenin bedeli işten atılma, jandarma dipçiği ve benzeri baskılar.

İkitelli-Halkalı'da bulunan fabrikada, kısa bir süre önce sendikal çalışma yürütüyorlar. Birçok işçi sendika kavramından habersiz olduğu için, Akgündüz'de birkaç sınıf bilinçli işçinin çabalarıyla örgütlenme başlıyor. Bir buçuk ay gibi kısa bir sürede, DİSK-Deri-İş, sendikasına 90 işçi üye oluyor. Gizlilik içinde sürdürülen sendikal örgütlenme çalışmalarını bu süreçte işveren öğreniyor ve "İşçilerin tepkisini ölçmek için" 6 işçinin çıkışını veriyor. Tam Cumhuriyet bayramı nedeniyle 4 günlük tatilin başladığı günden bir gün önce böyle bir girişimde bulunuyor. Tatilden sonra 1 Kasım günü bunu öğrenen işçiler, yemek boykotu yapıyor. İşveren aynı gün 2 işçiyi tekrar işe almak zorunda kalıyor.

Akgündüz'de çalışan işçilerin deneyim ve kariyerleri giydikleri iş önlüğünün rengiyle ayrışmış. Ustabaşılar beyaz önlük giyiyorlar. Kalfalar mavi, çıraklarsa kırmızı... İşçiler ustabaşılara "beyazönlük" diyorlar. İşe tekrar alınmayan iki işçi emekli işçiler olduklarından çıkışlarını alarak ayrılıyorlar. Diğer ikisi "Beyazönlük" ve sınıfbilinçliler. Bu iki işçi işe tekrar alınmamalarına rağmen, işyerlerini terketmiyorlar. İşveren İsmail Akgündüz'ün mali müşavirliğini yapan M.Ali Eren bölge jandarmasıyla dolduruyor işyerini. İşçiler tümüyle işi bırakarak, fabrikanın bahçesine iniyorlar. O sırada fabrikaya sendikacılar geliyor. Götürülmek istenen iki işçiyi jandarmaya vermeyen sendikacılar, "işçilerin yerine bizi götürün" diyorlar. Fiili bir işgal görmeyen, "teröristlere" rastlamayan jandarmalar, işçileri bırakıyorlar. O gün işçiler bu olaydan sonra tekrar işbaşı yapıyorlar. Ama yemek boykotu iki gün sürüyor. İş yavaşlatılıyor, üretim %50 civarında. İşveren 3 Kasım akşamı 17 işçiyi, iş yasalarının 17. maddesine dayanarak işten çıkardığını açıklıyor. Tabii ki 40 civarında jandarma gözetiminde bunu iletebiliyor işçilere. Atılan işçileri isteyen jandarmaya "Hepimizi götürürseniz ancak alırsınız" diyerek vermiyor işçiler. Tabii bu sırada jandarma dipçiğiyle "tanışıyorlar". İki işçi ağır yaralanıyor.

LOKAVT UYGULAMASI DİRENİŞİ KIRAMADI

Gazetemizin 16. sayısında olay cereyan ettiğinde yerverdiğimiz Akgündüz bağırsak fabrikası, Türk-Alman işbirliğiyle kurulmuş tamamen dış ihracata dayalı üretimi olan bir fabrika. Ameliyat ipliği, salam kılıfı, sucuk üretiminde ABD, Rusya ve Çin pazarlarına hakim olan fabrikada, 40 günü aşan bir direniş yaşanıyor. 1 Kasım günü başlayan, işten atılmalar, 6 Kasım günü, işveren vekili Av. İsmail Ayalp aracılığıyla bütün işçileri süresiz izne çıkardığını açıklamasıyla son buluyor. İşverenin bu direnişi ortadan kaldırmak, işyeri işgalini engellemek için yaptığını söylüyor işçiler. İşverenin oyunu oldukça açık. İşçiler 3 gün işe gelmeyince otomatikman 17. maddeden atılacağı düşüncesiyle bu yolu seçiyor işveren. İşverenin oyununa gelmeyen işçiler yuhalarla, alkışlarla olayı protesto ederek bahçeye iniyorlar. Bunun yasadışı bir lokavt olduğunu belirten işçiler işyerini terketmiyor. O gün yağan şiddetli yağmur da bekleşirken fabrikayı terketmek düşüncesi hiç geçmiyor akıllarından. Bu ısrarlı bekleyiş işverenin vekilini fabrikaya çağırmasını sağlıyor. Çünkü işveren "şaşkın ve perişan." Bir işçi "korkudan aklı başından gitti" diyor ve işverenin de böyle bir işçi direnişiyle ilk kez karşılaştığını söylüyor. Vekil Ayalp'ın işçilere açıklaması şu oluyor: "Bu süreçte işveren birşey yapamıyor. Evlerinize dağılın da sağlıklı düşünün." Amacı 'fazla hasar' olmadan işçileri dağıtmak. İşçiler bu yasadışı lokavta karşılık mahkemeye başvuracaklarını vurgulayarak ayrılıyorlar oradan. İkinci gün fabrikanın önüne gelen işçiler içeri alınmıyor. "Herhangi bir taşkınlığa karşı jandarma" getirtiyor işveren Akgündüz. İşçiler normal çalışma saatinde ayrılmıyorlar işyeri önünden. Sabah 18:00, Akşam 8:00 arası işyeri önündeler... Partizan dergisi çalışanları direnişçilere bir çadır vererek dayanışıyor. Çadırı işyerinin önündeki alana kuran işçiler, direniş coşkusu ve heyecanından birşey kaybetmemişler. Her Cumartesi günü fabrika önünde şenlik düzenliyorlar. Sendikacılar geliyor, türküler söyleniyor, eylemliliklerini değerlendiriyorlar. Akgündüz direnişçileri bir çok halk türküsünün sözlerini de değiştirmişler. "Akgündüz türkülerde yaşayacak artık" diyor bir işçi neşeyle. Eylemciler, kendilerini ziyarete az insanın geldiğini söyleyerek, moral için sınıf dayanışması beklediklerini ifade ediyorlar.

İsmail Akgündüz, bu arada bütün işçilerin evlerine 13. maddeden iş haklarının feshedildiğini, tazminat haklarını alabileceklerini belirten bir yazı gönderiyor. Sendikaya üye olmayan işçileri işyerine getirterek, çıkışlarını böyle bir oyunla veriyor. Bu arada 30 işçinin daha çıkışının verildiğini söylüyor işçi temsilcisi Hüseyin.

İsmail Akgündüz 17. maddeye dayanarak 38 işçiyi daha çıkarıyor. Hedef; "Örgütlü birliği devredışı bırakmak." İşveren örgütlü işçilere şu çağrıyı yapıyor: " Çıkışlarınızla birlikte bütün haklarınızı vereceğim." Şimdiye kadar 230 işçiden 60'ı çıkışını alarak ayrılmış. "Aile baskısından", "sorumlulukları ağır", "çoğunluğu çocuktu" diyor ayrılanlar için işçiler.

İşçi temsilcisi Hüseyin Palancı eylemliliklerini şöyle değerlendiriyor: "Sendika örgütlülüğü işyerinde sağlamakta kararlıyız. Sendikaya yetki belgesi için çalışacağız. Bugüne dek topladığımız bağışlarla dayanışıyoruz." İşçiler kendi olanaklarıyla evlerine gidebilmek için servis sağlamışlar kendilerine. İşçi temsilcisi Hıdır "İşverenin hesabı şu, kış günü dışarıda daha fazla dayanamayıp çekip gideceğimiz. Ama biz gitmeyeceğiz." diyor. Direnişi sürdürmekte kararlılar... Ziyaretçilerini kadınlı, erkekli elele halay çekerek, türküleriyle uğurluyorlar. Bir çok işçi böylesi bir direnişi ilk kez yaşıyor. 16 yaşında bir işçi "iyi bir ders olacak" diyor öğrendikleri için. İşçiler işverenin örgütlülüklerinden doğan korkusunun nedenlerini iyi kavramışlar. Bir kadın işçi "Bundan böyle örgütsüzlük yok" derken, bir işçi temsilcisi, "Sınıf bilinciyle hareket etmek gerekiyor. Bu düzenin sendikalarından da bize hayır olmaz." diyor. Hacer İçen adlı işçi halay çeken arkadaşlarına alkışla tempo tutarken "Direnişi kendi adıma sonuna dek sürdürmekte kararlıyım. Arkadaşlarımla dayanışarak paylaşmayı öğrendim. Birliğimizi oluşturup kazanacağız." diyor.

Abdurrahman MERAL

Modern revizyonist çizgiden kopup, Öncünün görkemli yürüyüşünde saftutan Abdurrahman Meral yoldaş ölümsüzdür

Özgür Gelecek
PARTİZAN
Yeni Demokrat Gençlik

Çorlu tabakhanelerinde polis-işveren elele

İstanbul/ Özgür Gelecek- '93 yılının ilk aylarında Çorlu'da bulunan deri fabrikalarında başlayan, sendikal örgütlenme hızla gelişiyor. Deri-İş sendikasında örgütlenen deri işçileri, yaz aylarında sağlıksız çalışma koşulları ve ağır sömürüye karşı direnişler başlatıyorlar. Ağustos ayının başlarında toplu sözleşme sürecine girildiğinde 7 fabrikada anlaşma sağlanıyor. Direnişte olan Erlüks Deri fabrikası işvereni Şahin Eroğlu yürürlük itibariyle sözleşmeyi imzalamıyor. Bunun üzerine sendikal örgütlülüğün olduğu işyerlerinin tümünde bir saatlik iş bırakma eylemi yapılıyor. Erlüks Deri'nin patronu herhangi bir gerekçe göstermeden bir işçiyi işten atıyor. Tabii bu bir "yoklama". Amaç; işçinin tepkisini ölçmek. Bunun neticesinde işçiyi dağıtmak. Böylelikle direnişi sona erdirmek.

Ardından iş yasalarından 17. maddeye dayanarak, 38 işçinin iş hakkının feshetme yoluna giden işveren Eroğlu, polisle de işbirliği yapıyor. Ve direnişte olan 4 öncü işçinin evlerinde arama yaptırıyor. 10 Kasım gecesi gözleri bağlanarak götürülüyorlar bilinmeyen yerlere... Bu işçiler sınıf bilinçliler... Yani Ahmet Özer, İsmet Aydoğdu, Ali Çivi ve Muammer Mutlu adlı işçiler tesadüfen seçilmiyor. Fabrikada işçi temsilcisi olan Muammer Mutlu olayı şöyle anlatıyor: "Gece saat 01.00 civarında evime iki minibüs dolusu çevik kuvvet ile sendika masasından olduklarını söyleyen, polisler geldi. Beni Sağlık Mahallesi Karakolu'na götürdüler önce. Yalnızdım. Oradan mahallede yakılmış bir araba vardı, onun yanına götürüp, "sen bunu yaktın, arabanın sahibini tehdit ettin, itiraf et" diyerek baskı yaptılar." Yanan araba, Erlüks'te çalışan Bulgar göçmeni olan bir işçinin arabası. Oldukça eski bir araba olduğunu söylüyor işçiler. İşverenin polisle ve bulgar işçiyle bir anlaşma yapıp "arabayı komplo için yaktığını" belirtiyor işçiler. "Zaten ardından gelişen olaylar bunun somut kanıtı."

"ÇIKIŞLARINIZI ALIRSANIZ, TEMSİLCİLERİNİZ SERBEST"

Karakola tekrar götürülen Muammer Mutlu'nun gözleri bağlanarak "bilinmeyen bir yere" götürülüyor. Mutlu "Arabada sürekli beni döverek, tehdit ediyorlardı. Terörle Mücadele olduğunu sanıyorum, orada bana işkence yaptılar" diyor. Ardından diğer üç işçiyi de oraya getiriyor polisler. "Elektrik, kaba dayak, yerde tekmeleme" gibi işkencelere maruz kalıyor işçiler. "Yakılan arabanın suçunu üzerlerine almaları için işçileri tehdit ve işkencelerle, gözleri kapalı olarak ifade imzalatıyorlar. İşçiler daha sonra tutuklanarak Çorlu Kapalı Cezaevi'ne gönderiliyorlar.

Öncü işçilerin cezaevinde olduğu süre içinde işveren planın diğer bölümünü uygumaya alıyor. İşçilerle diyalog için bir arabulucu getiriyor işveren. Fabrikada çalışan hiç kimse tanımıyor bu arabulucuyu. Nerden geldiği bilinmez biri... İşçilere önderlik eden 4 işçi olmadığından işveren "arabulucu" aracılığıyla işçilere, "1 Aralığa kadar çıkışınızı alın. Yoksa temsilcileriniz sizin yüzünüzden içeride kalırlar" diyor "Eğer çıkışınızı alırsanız, temsilcilerinizi hapisten kurtaracağım" sözleriyle işçiyi kandıran işveren, böylelikle direnişi kırıyor. İşçiler çıkışlarını alarak ayrılıyorlar işyerlerinden.

Şimdi Erlüks Deri fabrikasında örgütlü işçi yok. İşveren işçilerin deyimiyle "mafya" Fabrikasına Van'dan, Muş'tan kültür düzeyleri oldukça geri olan bilinçsiz işçiler getirmiş. İşveren bu işçilere "silah" dağıtmış. Yani Erlüks işçileri silahlı dolaşıyor. Erlüks'te usta olan Süleyman, bir süre önce arkadaşına birahanede silahını çıkarak göteriyor. Birahane çıkışında havaya birkaç el ateşde eden Süleyman'ı polisler karakola götürdüğünde, Sağlık Mahallesi sakinleri ve işçiler olaydan haberdar oluyorlar.

"KİMİ KİME ŞİKAYET EDİYOR SUNUZ?"

2 Aralık günü savcılığa çıkarılarak tahliye edilen dört deri işçisi o günden sonra polis tarafından sürekli takip edilerek, tehdit ediliyor. "Buradan gitmezsen yine işkence yapırız, öldürürüz, süründürürüz" sözleri "emniyetimizden sorumlu polislerin" deri işçilerine söyledikleri... Çorlu tabakhanelerinde sendikal mücadele sürdüren herkes aynı baskıyla karşı karşıya...

İsmet Aydoğdu, Muammer Mutlu, Ali Çivi ve Ahmet Özer adlı dört işçi, bu tehditlere karşılık Çorlu Cumhuriyet Savcılığı'na başvuruyor. Savcılıkta suçsuz bulunup beraat etmelerine rağmen, polisler tarafından sürekli takip edilip, sözlü tehdit edildiklerini belirten işçiler, herhangi bir olay cereyan ederse kendilerine bir şey olmamasını ve zor durumda kalmalarının önlenmesini talep ediyorlar başvuru dilekçelerinde. Cumhuriyet Savcısının "Asayiş Büro Amirliği"ne gönderdiği işçilerin dilekçesi kabul edilmediği gibi, kapıdan içeri dahi alınmıyorlar. Oradan biri **"Kimi kime şikayet ediyorsunuz?"** diyerek, "Asayiş"in kime hizmet ettiğini de ortaya koyuyor. O yetmiyormuş gibi dilekçeyi de yırtmak istiyorlar...

İşçi Muammer Mutlu, baskıların kendilerini yıldırmayacağını, susmanın kölelik olduğunu vurgulayarak, sendikal örgütlenmeye devam edeceklerini söylüyor ve **"Bizim için mücadelenin sonu olmaz, mücadeleye devam edeceğiz"** diyor.

www.partizanarsiv.net

TİKKO gerilla birlikleri, Dersim'de sabit askeri merkezlere yönelik saldırı eylemlerini yoğunlaştırdı. Karakollardan sonra bölük merkezleri de roketlerin hedefinde. Gerilla artık kışın da savaşıyor

Son bir ay içinde Dersim 1 No'lu Alt Bölge Komutanlığı'na bağlı TİKKO Birlikleri TC'nin askeri merkezlerine yönelik saldırı eylemlerine üç yeni halka ekledi. Bu kez roketlerin hedefinde özellikle bölük komutanlıkları vardı. İki yıldan beri Hozat ve Ovacık başta olmak üzere Dersim'in hemen her ilçesindeki birçok karakol merkezine imha ve taciz niteliğinde saldırılar yapan, ayrıca hareket halindeki asker ve konvoylara yönelik imha eylemleriyle etkili olan, geceden çok gündüz vuran ve devlet güçlerinin gece gibi gündüz hareket kabiliyetini de son derece sınırlandırıp nerede ise arazi operasyonlarına hiç çıkamaz duruma getiren, yani onları kendi merkezlerine çakıp civileten ve karakol binalarını savurma temelinde mevzi yerlerine hapseden TİKKO gerilla güçleri, bu yoğunlaştırılmış saldırı taktiğini daha büyük merkezlere ve mevzilere yönelik son eylemleriyle biraz daha geliştirip boyutlandırdı. Kısa aralıklarla ard arda gerçekleştirilen Deşt (Geyiksuyu), Sırtıkan (Yükeldi) ve Tornova eylemleri bölgede geniş yankılar yaparken, kış ağzında ve kar altında sürdürülen böyle bir eylemlilik, artık gerillanın barınaklara çekileceği düşüncesiyle alışılmış rahatlığın içine giren TC güçleri üzerinde ayrı bir şaşkınlık, panik ve endişe yarattı.

GERİLLADAN DEŞT'E GÜNDÜZ BASKINI

Deşt Bölük Komutanlığı'na yönelik güz saldırı eylemini, iki roket ve bir makinalı tüfek grubuyla, üç koldan düzenleyen TİKKO mıntıka birliği, saldırıya yöneldiği sırada Bölükten yapılan ve sonradan eğitim amaçlı olduğu anlaşılan atışları, kendine yönelik sanarak makinalı tüfek ateşini erken açmak zorunda kalması ve roketçi grupların da ancak birini kendi noktasına yetiştirip yakın saldırıyı tek yönden yapabilmesiyle planlanandan biraz farklı ve nispeten düşük imha boyutunda kalan eylemi, yine de oldukça başarılı bir şekilde gerçekleştirdi. Bundan bir süre önce PKK güçlerinin aynı bölük komutanlığına uzaktan taciz ateşi yapmış olması nedeniyle, her zamankinden daha sıkı önlemler alan ve daha ciddi saldırı olasılığına karşı teyakkuz halinde bulunan Deşt Bölük Komutanlığı gibi önemli bir merkeze yönelik bu saldırının, tam yönelme sırasında hesap dışı karşılaşılan ve ilk anda mahiyeti anlaşılamayan yoğun ateşe rağmen planlanan biçimine en uygun şekilde yerinde-insiyatifle gerçekleştirmesi, olumsuz etkenler altında tereddütsüz hareket ve kararlı vuruşun iyi bir örneğini verdi. Ateş altında tel örgülere kadar yaklaşmayı başaran roketçi grubunun salladığı iki roket mermisinden biri Bölük binasına isabet ederek hasar verdirirken, gerillanın makinalı tüfek grubu Bölük binasına ve mevzilerine yönelik yoğun ateşini bir buçuk saat kadar sürdürdü. 22 Ekim günü akşama doğru gerçekleşen bu saldırı, Bölükten yapılan makinalı, uçak savar, GTT ve Havan ateşleriyle büyük bir muharebeye dönüştü ve gerilla birliği hiç kayıp almadan çekilirken bölükten yapılan havan atışları akşam saatlerine de yayılarak devam etti. Yerel kaynaklar bu çatışmada Deşt Bölüğü'nün yedi kayıp verdiğini bildirdi. Deşt mıntıkasında halka yönelik azgın saldırılarıyla ünlenmiş olan Bölük Komutanı Üst-Teğmen, kitlelerin istemi doğrultusunda gerçekleştirilen bu güçlü saldırıdan sonra ayağını denk almaya başladı. Tıpkı bundan önce her gün yol araması yapan ve yolcuları taciz eden Halburi Karakolu gibi Deşt Merkezi'nin de hizaya gelip faaliyetini sınırladığı ve yumuşadığı öğrenildi.

Bölgede son dönem devrimci güçlere ve halka karşı düşmanca saldırı hareketleri geliştiren, gücünün esasını zora dayalı otorite geliştirme temelinde sivil halka karşı kullanan, devlet güçlerine ve özellikle askeri hedeflere yönelimi gayet sınırlı kalan, daha çok kendisinin zararlı çıktığı bir Yeşilyazı eylemi dışında birkaç karakolu rahatsız etmekten öteye gidemeyen PKK ise, bizzat eyaleт sorumlusunun ağzından TİKKO'nun Deşt eylemini "çok nitelikli bir saldırı" olarak değerlendirip hakkını teslim etmekten kendini alamazken; "Ancak, bunun üzerine yatacaklar" şeklinde yine de anti-propaganda yürütmeyi ihmal etmedi. TİKKO gerilla birliklerinin bunu izleyen eylemleri devlet güçlerine şaşırtıcı darbeler vurmaya devam ederken PKK'nın "onlar savaşmıyor, halkın sırtından asalakça geçiniyor" gibi karalama çabalarını da tekrar tekrar tekzip edecekti.

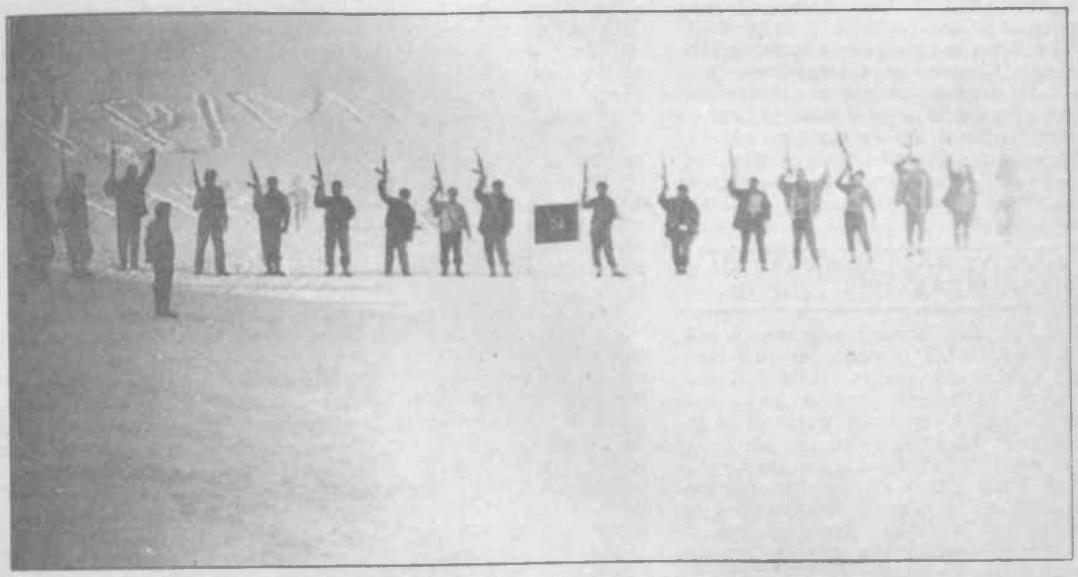

TİKKO güçleri beyaz orduya darbeler vurarak kurtarılmış alanlar yaratma yolunda halka umut veriyorlar.

TİKKO'NUN SIRTIKAN'A GÜNDÜZ KUŞATMASI

Deşt'ten yirmi gün sonra 12 Kasım öğle saatlerinde Sırtıkan Karakolu'na yönelen TİKKO güçleri geniş arazinin hakim tepelerini tuttuktan sonra Karakol'un savunma mevzilerinin bulunduğu en yüksek tepeye saldırı grubunu çıkartarak, boş bulunan bu hakim tepeden, daha düşük seviyedeki bir başka mevzi tepesinde sabahtan tespit edilmiş olan Karakol askerini makinalı ve otomatik tüfeklerin yaylım ateşine tuttu. Yağmurlu bir gün olması nedeniyle mevzilerinde üşüyen karakol güçlerinin ısınmak için açıkta ateş yakıp önünde toplandıklarını keşfederek, bu gündüz manevrasını ve saldırısını gerçekleştiren TİKKO gerilla birliği, buradaki toplu ve canlı hedef ibüyük ölçüde imha ettikten sonra, Hozat merkezinden gelmesi muhtemel takviye güçlerine ayrıca darbe vurmak için ana yola pusu attı. Ayrıca geniş alanı denetim altında tutmaya devam etti. Mevzi yerinde yaşanan duruma rağmen karakol güçleri araziye çıkamadı. Yalnızca çevreyi havanlamakla yetindiler. Karadan ve havadan takviye de gelemedi. Akşama kadar tuttuğu yollardan geçen sivil araçları durdurup eylemin propagandasını yapan TİKKO gerilla güçleri, telsizle temas kurduğu Sırtıkan ve Hozat güçlerine meydan okuyarak karşı cepheden zaten yeterince panik yaşayan düşman güçlerini tam anlamıyla felç etti. Saldırı düzenlenen mevzideki askerlerden üçünün vurulduğu Hozat'tan yayılan söylentilerden anlaşılmakla birlikte her zaman olduğu gibi bu eylemin ve kayıplarının da devlet tarafından resmi açıklaması yapılmadı. Ancak, sonucu ne olursa olsun bu gerilla eylemleriyle karakol güçlerini artık mevzilerinden bile çıkamaz hale getirildi. Ve karakolları savunmakla görevli grupların kendilerini savunamaz bir duruma düşürülerek günden güne daha huzursuz, daha hareketsiz, daha etkisiz kılındığı bir gerçektir. Bunun bir adım ötesinde daha büyük vuruş gücü ile karakolları imha etmeyi ve küçük birimleri stratejik tepelerden söküp atmayı hedefleyen TİKKO güçleri, devlet güçlerinin hareket kabiliyetini sıfıra yaklaştırıyor ve denetim ağını büyük ölçüde işlevsiz kılarak, kurtarılmış alanlar yaratma yolunda halka umut veriyordu.

TORNOVA'DA GERİLLANIN KURT TAKTİĞİ

Bu eylemden birkaç gün sonra kar yağışı başlamış ve Dersim Bölgesi artık kışa girmişti. Devlet güçleri ve askeri merkezleri alışılmış şekilde gerillanın ilk karla birlikte barınaklara çekileceğini sanırken TİKKO gerilla birlikleri bir dizi mıntıkada faaliyet ve eylemliliği sürdürme perspektifiyle yeniden düzenlenerek harekete geçirildi. Ovacık mıntıkasında her yeri kaplamış kar üzerinde hareket eden ve eylem arayışı içinde olan TİKKO güçleri, 25 Kasım günü Tornova çevresinde hareketli hedefler yakalama çabasıyla birlikte, bölük merkezinin keşfini yaptı. Öğleden sonra kar yağışıyla birlikte çöken sis bulutlarını iyi bir avantaj olarak değerlendiren TİKKO gerilla birliği, üç grup halinde eyleme yöneldi. Makinalı tüfek grubu bölük binasına ve çevre araziye hakim mevkideki yüksek sırtlardan birini alırken, roketçi grubu daha aşağıda hemen bölük binasının karşısındaki savunma mevzilerinin bulunduğu küçük tepeye yoğun sis bulutları içinden kurt dalışıyla inerek, düşman mevzilerine yerleşti ve görüş mesafesinin biraz açılması üzerine gök gürültüsü gibi roket mermisini bölük binasına salladı. Bunu. makinalı tüfek ve otomatik silahların ateşi izledi. Bir anda neye uğradıklarını şaşıran devlet güçleri, hemen karşılık veremedikleri gibi, ilk uçaksavar ve havan atışlarını, yaşadıkları şok ve şaşkınlık sonucu, ters istikametten yankı yapan tepelere yaptılar. Yarım saat kadar karşılıklı devam eden ve çok geniş alanda yankılanan silah sesleri akşam saatlerinde bölükten yapılan tek taraflı gelişi-güzel havan atışıyla devam etti. Telsiz konuşmalarından bölüğün yemekhanesine isabet ettiği tahmin edilen roketin, ne derece hasar verdiği ve ayrıca kayıplarının ne olduğu henüz öğrenilemedi. Önemli mesajları telsizde açık muhabereye konu etmeyen TC güçlerinin, yine burada da kamuoyuna hiçbir açıklama yapmamaları olağandı!.. Fakat Tornova nezdinde bütün düşman merkezlerinin bu şok edici saldırıyla sarsıldığı, artık kış döneminde her an saldırı beklentisi içinde huzursuz hale geldiği ve özellikle yağışlı-dumanlı havalarda daha çok tedirgin olup mevzilerinde donma pahasına da olsa kendilerini korumak için her an teyakkuz halinde bulunacakları ve rahat yüzü göremeyecekleri bir durum ortaya çıktı. Tornova saldırısının 1986'da TKP/ML Konferans delegelerinin şehit düştüğü haftaya ve aynı mıntıkaya denk getirilmesi ise, hesap sorma niteliğinde ayrı bir önem arz etti.

TİKKO birliği öğleden sonra kar yağışıyla birlikte üç grup halinde eyleme yöneldi.

www.partizanarsiv.net

BAŞKAN MAO'NUN 100. DOĞUMYIL

Marksizm - Len

AÇIKLAMA: *26 Aralık'ta Mao Zedung yüz yaşına giriyor*

Tüm dünya proletaryası ve ezilen halkları Mao'nun 100. yılını en muhteşem ve en görkemli bir şekilde kutlamaya hazırlanıyor. Dünya gericiliğine ve emperyalizme karşı yenilmez Maoizm silahıyla donanıyor.

Bu sayımızda dünya komünist partilerinden bazılarının, birbirini tamamladığını düşündüğümüz MLM değerlendirmelerini siz okuyucularımıza sunuyoruz.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/ MARKSIST-LENİNİST (TKP/ML):

Enternasyonal proleteryanın devrim bilimi neden ML/MZD olarak adlandırılmamalıdır? Niyet ne olursa olsun, ML/MZD formülasyonunu kullanmak, Mao'nun katkılarına yeterince ağırlık vermemeyi beraberinde getirmektedir; Mao'nun katkılarını Marks'ın, Lenin'inin katkılarından daha az önemli görmektir. Ancak gelinen aşamada Mao'nun katkılarının Maks'ın, Lenin'in katkıları ile eş değerde olduğu, aynı dönemde olduğu, aynı seviyede olduğu açıktır. İşte esas olarak bu nedenden dolayı devrim bilimi ML/MZD olarak adlandırılmamalıdır.

Ülkemizde Mao Zedung'un en tutarlı savunucuları olarak bizler, proletarya partisinin aynı zamanda BPKD'nin ürünü olduğumuzu da açık bir şekilde belirtmekteyiz. O halde biz dünyamızın ve ülkemizin büyük bir alt üst oluşa tanık olduğu, Ulusal Komünist Hareket'in önderlik sorunu yaşadığı günümüz koşullarında, Mao'ya gereken ağırlığı vermek, onun önemini kendimizden başlayarak kavramak, kavratmak, onu hakettiği düzeye yerleştirmek gibi son derece tayin edici görevlerle karşı karşıya olduğumuzu gözden yitirmemeliyiz.

Marksizm-Leninizm-Maoizm

Mao'nun en büyük katkısı, proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesidir. Bu katkının komünizme geçiş konusundaki temel tahlili ve bu tahlile rehberlik eden temel metodoloji evrensel olarak geçerlidir. Bir bütün olarak bakarsak Maoizm, Marksizm-Leninizm'in nitel bir gelişmesini temsil eder. Demek ki Marksizm- Leninizm-Maoizm, "Bütünsel bir felsefe ve siyasi teori, aynı zamanda yaşayan, eleştirel ve sürekli gelişen bir bilimdir. Marks, Lenin ve Mao'nun düşüncelerinin nicel bir toplamı değildir. (ne de onlar tarafından benimsenen ve savunulan tek tek her özgül görüş veya politika ya da taktik, hatasız olmuştur)." Marksizm-Leninizm- Maoizm "Marks'ın kurduğu günden bugüne komünist teorinin eriştiği gelişmenin, özellikle de kaydettiği ileri doğru nitel kopuş hamlelerinin bir sentezidir." İşte bu sebepten dolayı ve bu anlamda Lenin'in Marksizm hakkında söylemiş olduğu gibi Marksizm-Leninizm-Maoizm herşeye kadirdir, çünkü doğrudur.

PERU KOMÜNİST PARTİSİ (PKP):

Marksizm-Leninizm-Maoizm'i uygulamak demek; Peru toplumunu devrimci şiddet veya devrimin şiddeti ile değiştirmek/dünyayı değiştirmenin ve iktidarı almanın biricik yolu olduğunu kavramak/proletaryanın temsilcisi Peru Komünist Partisi önderliğinde ve özellikle köylülüğe dayanan halk savaşının gerekliliğini kavramak/ basitten karmaşığa ve kırdan kente gelişen bir savaş yapmak/ kırlardan şehirleri kurtarılmış alanlarla kuşatmak ve böylece demokratik devrimi Halk Cumhuriye'tini kurarak sonuçlandırmak/ sosyalizme giden en büyük zaferi, Kültür Devrimi'ni izlemek/ proletaryanın çelik disiplinini ve sınıf şiddetini ta ki tüm insanlığın özgürlükler ülkesi, ihtişamlı komünizme varana kadar kullanmak demektir.

Marksizm-Leninizm-Maoizm, proletaryanın evrensel ideolojisidir. Enternasyonal proletarya; tarihteki son sınıf, diğer sınıflardan sınıf çıkarları itibariyle keskin hatlarla ayrılan bir sınıf, insanlığın en büyük hedefi komünizme götüren önder sınıftır. Komünizm ki, sömürülenin ve sömürenin olmadığı, ezilenlerin ve ezenlerin olmadığı, sınıfsız, sınırsız, partisiz, demokrasisiz, silahsız ve savaşsız, "en büyük armoni" içindeki toplumdur...

Marksim-Leninizm-Maoizm, özellikle de Maoizm...Yüceltilecek, savunulacak ve uygulanacak olan budur. Maoizm hakkında şunların altını çizmek isteriz:

1. Teori. Marksizm üç tamamlayıcı unsurdan oluşur: Marksist felsefe, Marksist ekonomi-politik ve bilimsel sosyalizm.

Marksist felsefe alanında, Başkan Mao, diyalektiği esaslı bir biçimde geliştirmiş, çelişki yasasının en temel ve köklü yasa olduğunu göstermiş, pratiğin teoriye, teorinin pratiğe, tekrar teoriye ve tekrar pratiğe nasıl dönüştüğünü en iyi bir biçimde açıklamıştır.

Marksist ekonomi-politik alanında, üretici güçler revizyonist teorisini yerlebir etmiş, siyasetin ekonomiye ve herşeye kumanda etmesi gerektiğini belirtmiştir. Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinin farklı farklı feodal sistemlerinin ve bürokrat kapitalizmin nasıl tahlil edileceğini, yine Başkan Mao göstermiştir. Sovyet ekonomisini eleştirerek, ağır sanayi-hafif sanayi-tarımın bağlı gelişimini en iyi şekilde açıklayarak, ağır sanayiye ağırlık verme politikasını mahkum etmiştir. Büyük ileri atılım, bize çok şey öğretmiştir.

Bilimsel sosyalizm konusunda Başkan Mao, ekonomik, poltik ve ideolojik planda nitel katkılar sunmuştur. Örneğin iktidarı almak için devrimci şiddetin şart olması, istisnası olmayan evrensel bir yasadır. Devrim, bir sınıfın diğerinin yerini şiddet kulanarak alması demektir. "İktidar namlunun ucundadır" sözü O'na aittir. O, sosyalizm içerisinde de sınıf mücadelesinin sürdüğünü bütün açıklığıyla ortaya koymuştur. Sosyalizmde de proletarya ile burjuvazi, sosyalist yol ile kapitalist yol arasındaki mücadele uzun bir süre devam eder. O'nun en önemli katkılarından biri de proletarya diktatörlüğü altında Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni sürdürmeyi söylemesi ve bunu uygulamasıdır.

2. Yeni Demokrasi. Başkan Mao'nun en büyük katkısıdır. Çağımızda burjuvazi tarihsel misyonunu yitirmiştir. Ve onun yapamadığı demokratik devrimi, yeni tipte bir devrim olarak sadece ve sadece proletarya yapabilir. Yeni demokratik devrim demek, yeni ekonomi, yeni politikalar ve kültür ve açıktır ki bir elde silah eski düzeni yıkarak yenisini inşa etmek demektir. Bu, dünyayı değiştirmenin tek yöntemidir. Sonuç olarak bu devrim, sosyalizme varmak için yüklendiği ödevleri bağıllık içerisinde yerine getirecektir. Bizim gibi ülkelerde bu aşama geçilmeden sosyalizme varılamaz.

3. Üç silah. Bunlar Parti, Ordu ve Birleşik Cephe'dir. Bunların üçü de, savaş ortasında ve kurtarılmış alanların silahlı halk kitleleri tarafından yaratılmasıyla ve savunulmasıyla inşa edilecektir.

Parti yeni tipte bir partidir. Başkan Mao, parti içerisindeki iki çizgi mücadelesini bütün açıklığıyla ortaya çıkararak, proletaryanın uyanık olması ve iktidarı elinde tutması gerektiğini belirtmiştir. Ordu yeni tipte bir ordudur. Devrimci ordu hem savaşan, hem üreten, hem de kitleleri harekete geçirebilen bir ordudur. Yani parazit bir ordu değildir. Birleşik Cephe ise işçi-köylü ittifakıyla ve proletaryanın ideolojik hegemonyası altında inşa edilecek, Komünist Parti tarafından proletarya iktidarı için yaratılacak olan ve ona hizmet eden bir cephedir.

4. Halk savaşı. Uluslararası proletaryanın askeri teorisidir. Bu teori Başkan Mao tarafından inşa edilmiş ve uygulanmıştır.

5. Büyük Proleter Kültür Devrimi.

6.Dünya devrimi. Bu, tek tek ülkelerde devrim yaparak sonunda tüm dünyada proleter devrimlerin zafere ulaşıp komünizme yürümesi demektir.

7. Üstyapı, ideoloji, kültür ve eğitim alanında yaptığı katkılar.

Bugün açıktır ki Gorbaçovcu, Dengçi, Aliaçı veya Kastrocu revizyonistler, Maoizm'e saldırmaktadır.

www.partizanarsiv.net

ÜMÜNDE DÜNYADAN ÇEŞİTLİ KOMÜNİST PARTİ VE ÖRGÜTLERDEN

nizm - Maoizm'e bakış

Komünistler Marksizm-Leninizm-Maoizm'i, özellikle Maoizm'i yüceltmeli, savunmalı ve uygulalmalıdırlar. O, enternasyonal proletaryanın bayrağıdır. O zafere giden biricik yoldur.

PURBA BANGLA PROLETARYA PARTİSİ (BANGLADEŞ) (PBSP):

2. Dünya Savaşı'ndan bu yana dünyadaki değişikliklere rağmen, Başkan Mao tarafından yaratılan ve güzergahı çizilen halk savaşı yolunun, geçmişte olduğu gibi bugün de ezilen ülkelerde Yeni Demokratik Devrim'in zafere ulaşması için tayin edici öneme sahip olmaya devam ettiğini göstereceğiz. Mesele, Mao'nun Halk Savaşı konusundaki ilke ve derslerinin faydalı olduğu değildir; mesele, bunlar olmaksızın bu ülkelerde zafer kazanmanın mümkün olmadığıdır.

Ezilen ülkelerde halk savaşının yolu, proletarya önderliğinde devrimci halkın devlet iktidarını ele geçirmesinin yoludur. Bunun içindir ki halk savaşı, Yeni Demokratik Devrim'in genel stratejisi ve siyasi çizgisi meselesidir.

Halk Savaşı: Sadece Taktik Sorunu mu, Yoksa Strateji ve Genel Siyasi çizgi Sorunu mu?

Fakat çeşitli ülkelerde, silahlı mücadele yürüten ve Marksist olduğunu iddia eden, hatta Mao'dan dersler çıkarttıklarını söyleyen, ama gerçekte sadece onun askeri meselelerdeki, özellikle de gerilla savaşı konusundaki katkılarına değer veren birçok güç mevcuttur. Bu güçlerin bir kısmı Küba yanlısı unsurlardır, bazısı Moskova yanlısıdır, bazıları Hoca'cı ve diğer sol küçük burjuva devrimcileridir. Bazıları ise kendilerinin Maoist olduklarını söylemektedirler. Bu güçlerin hemen hemen tümü Mao Zedung Düşüncesi'ne karşı çıkmalarına rağmen, Mao'nun askeri alandaki katkılarından bahsetmektedirler. Bunun nedeni, Mao'nun savaş alanındaki ve özellikle de gerilla savaşı alanındaki katkılarının tarihte eşsiz olmasıdır. Dolayısıyla kendileri de silahlı mücadele yürüttüklerinden dolayı, askeri strateji öğrenmek ve uygulamak zorunda olduklarından, Mao'nun bu alandaki katkılarını kabul etmeden edemezler. Ancak bu çeşitli düşüncelerin savunucuları, kendi oportünist sınıf mevzileri icabı, halk savaşı teorisinin stratejik ve siyasi özünü ya anlamazlar yada karşı çıkarlar veya çarpıtırlar. Çokları, Mao'nun halk savaşı teorisini sırf taktik ve gerilla savaşı şeklinde yanlış yorumlarlar.

İRAN KOMÜNİSTLER BİRLİĞİ (SARBEDARAN):

Proletarya devriminin zorlu yolunda üç büyük kurucu, büyük lider ve öğretmenler Marks, Lenin ve Mao işçi sınıfının yükselmesinde ve devrimin gelişmesinde yol gösterici olmuşlardır. Proletarya bu liderlere devrim fırtınalarıyla destek olmuştur. Marks, Lenin ve Mao proletaryanın ideolojik, politik ve örgütsel prensiplerini yüksek bir noktaya kadar geliştirdiler ve düzenlediler. Marksizm doğdu, daha sonra Marksizm-Leninizm'e doğru gelişti ve daha sonra ise, daha yüksek bir aşamaya, Marksizm-Leninizm-Maoizm'e doğru ilerledi.

Uluslararası Komünist Hareket'te bu ilkeleri kavramak, mücadele, tartışma ve ikilemlere yol açmıştır. Bu sorun gerçek komünist kuvvetlerle Marksist olduğunu iddia eden çeşitli burjuva eğilimleri arasında bir dönüm noktası olmuştur. İkinci Enternasyonal'in oportünistleri Marks'ın, Lenin'in devrime ait ürünlerine karşı olduklarını söylediler ve Mao Zedung'un da ölümsüz ürünlerine karşı çıktılar. Aynı zamanda da Sovyet revizyonistleri iki yüzlü bir şekilde Lenin'i savunduklarını iddia ettiler. İki durumda da, komünizmin bu düşmanları yeni durum altında devrimci prensipleri ve doktrinleri önemsemiyorlardı ve önceleri onları savunuyorlardı. Ama bu yalnızca çalışan işçi sınıfının çıkarlarına ve amaçlarına karşı kirli bir tuzak olarak kalmaktaydı. Arnavutluk Emek Partisi'nin dogmatik-revizyonist liderleri tarafından Komintern ve Stalin'in Maoizm'e karşı canlanması (aslında Komintern ve Stalin'in hatalarının ortaya çıkması) aynı planın öteki yüzüydü. Çin Halk Cumhuriyeti ve Mao'nun popülerliği ve büyük gücü karşısında kendisini sadece komünist görenler-aslında burjuva güçleri- Mao'nun fikirlerine açık olarak karşı çıkmaya cesaret edemediler. Bunun yerine birtakım deyimlerle, örneğin Mao'nun düşüncelerinin Marksizm-Leninizm'in Çin'in özel şartlarına uydurulduğunu söyleyerek, O'nun ürünlerinin dünya genelindeki karakterini inkar ettiler. Bu tartışmalar kesin bir sınıf görüntüsü ve çıkarlarını yansıttı. Aynı zamanda bilim olarak Marksizm'in dinamik karakterinin yer almadığı esasına dayandırıldı. Bunlar yalnızca ideolojik olarak proletaryayı silahsızlandırmakla sonuçlanabilir. Maoizm olmadan Marksizm-Leninizm; ilerlemekten kaçınmak ve uluslararası proteryanın görevlerini yerine getirmesini engellemek demektir. Çünkü bizim sınıfımız görevlerini en üst düzeydeki teori ve pratiklerine güvenerek başarabilir. Maoizmsiz Marksizm-Leninizm eski ve yetersizdir.

NEPAL KOMÜNİST PARTİSİ (BİRLEŞİK MERKEZ)

Tarihsel deneyimler ve sınıf savaşımı sırasında Marksizm, enternasyonal proleter devriminin bilimi olarak kullanıldı. Marksizm'in Karl Marks tarafından; zaman zaman ortaya çıkan sınıf savaşları dönemlerinde kurulduğu herkes tarafından bilinmektedir. Bu üç ana bölümü içerir; felsefe, ekonomi-politik ve bilimsel sosyalizm. Bilimsel olduğundan ötürü Marksizm'in sürekli gelişmesi doğaldır. Yeni deneyimler ışığında Lenin, Marksizm'i gelişmesinin ikici aşamasına, Leninizm'e yükseltti. Bugün bu bilim, sınıf savaşı gelişmesinde üçüncü büyük aşamasına gelmiş bulunuyor. Bu yeni büyük aşama, Mao Zedung tarafından geliştirilen Maoizm'dir. Enternasyonal proletarya bugün bu bilimleri Marksizm-Leninizm-Maoizm'i bir evrensel bütünlük içerisinde görüyor. Maoizm'i yakalamadan hiç kimse gerçek bir komünist olamaz. Günümüzün Marksizm-Leninizm'i olduğundan dolayı gericiler ve revizyonistler Maoizm'e saldırmış bulunuyorlar. ML'in sınıf savaşımında [illegible] Maoizm [illegible] çeşitli mücadeleler içerisinde sınıf savaşımı arenasında kurulmuştur.

Bizim hareketimiz, Mao'nun katkılarına ML yaklaşmasına rağmen, Mao'nun bu katkılarını MZD olarak açıklıyordu. Biz, Mao'nun katkılarını proletaryanın evrensel teorisi olarak almak koşulu ile her türlü revizyonizme ve gericiliğe karşı savaşıyoruz ve MZD'nin ML'in bugünkü yaşadığımız dünyadaki hali olarak ilan ediyoruz. Bununla beraber Çin'de sağ revizyonizmin Mao yoldaş öldükten sonra baskın çıkması üzerine durum değişiklik arzetti. Bugün revizyonist Deng kliği MZD'nin terminolojisini kullanarak Mao'nun devrimci öğretilerini öldürüyor. Günümüzde "Mao Zedung Düşüncesi" bir yandan reformistler tarafından "Düşünce" kelimesinin ağırlığına göre kullanılmakta, öte yanda ise devrimci komünistler tarafından evrensel prensip olarak kullanılmaktadır. Bu açıdan "Düşünce" teriminin yanlış kullanılmasına "izm" bilimsel terimi ile beraber devam edilmesi sadece sağcı revizyonizme yararlanabilecekleri bir boşluk sağlamak demektir. Bu yüzden devrimci komünistlerin (ki bunlar hali hazırda Maoizm'i bugünkü ML'nin düşüncesi olarak yakalayanlardır). Maoizm'i sağlam ve katı bir şekilde kullanmaları gerekir.

AMERİKAN DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ (RCP/USA):

Devrimci Enternasyonalist Hareket'in oluşturulduğu zamana tekabül eden dönemde partimiz, bilimin adına ilişkin formülasyonumuzu Marksizm-Leninizm-Maoizm olarak değiştirmişti.

Devrimci bilimimizi bir sentez olarak kavrayarak, Marksizm-Leninizm-Maoizm'i bu sentezi en doğru bir ifadesini sağlamak için kullanarak, aşağıdaki şu noktaları, bu bilimin [illegible] temel olarak tesis [illegible]

Marksizm-Leninizm-Maoizm'in felsefi temeli diyalektik materyalizmdir. Diyalektik materyalizm, tüm gerçekliğin maddi gerçeklik olduğunu, tüm gerçekliğin hareket halindeki maddeden müteşekkil olduğunu ve düşüncelerin bu maddi gerçeklikten kaynaklandığını savunur. Bundan başka, tüm gerçeklik zıtların birliği olarak mevcuttur: Doğanın, toplumun, düşüncenin ve bunların gelişmesinin temel yasası çelişki yasasıdır, zıtların birliği ve mücadelesidir. Herşeydeki birlik ve özdeşlik geçici ve görecelidir. Zıtlar arasındaki mücadele duraksamasız ve mutlaktır. Bu köklü kopuşlara ve devrimci sıçramalara yol açar. Daimi denge, daimi istikrar ve daimi düzen, önceden belirlenmiş ebedi şeyler hakkındaki tüm düşünceler -tüm böylesi düşünceler- yanlış ve nihayetinde gericidir. Bu, insan toplumu ve onun gelişmesi açısından olduğu kadar, tüm diğer maddi gerçeklik açısından da geçerlidir. Diyalektik materyalizm, aynı zamanda , gerçeğin netice itibarıyla hem esas kaynağı, hem de tayin edici kıstasının pratik olduğunu savunur ve vurguyu ısrarla devrimci pratik üzerinde tutar.

FİLİPİN KOMÜNİST PARTİSİ (FKP):

FKP yarı-sömürge, yarı-feodal toplumun en kapsamlı ve derin eleştirisini yapmış, yüz milyonlarca insanın yaşadığı Çin gibi muazzam bir ülkede Yeni Demokratik Devrim'in zaferine önderlik etmiş ve orada sosyalizmin temellerini inşa etmiş olmasından ötürü, Mao Zedung'a, dünya çapında öneme sahip bir komünist düşünür ve önder olarak büyük saygı duymaktadır.

FKP, emperyalizm ve feodalizmin sorunları, Ulusal-Demokratik Devrim'in tamamlanması ve sosyalizmin inşası için silahlı devrimin yoluna ışık tutması açısından, Mao Zedung'a özel bir saygı duymaktadır.

FKP Mao Zedung'a çok şeyler borçludur. Mao Zedung Düşüncesi, Marksizm-Leninizm'in muazzam hazinesinin bir parçasıdır.

AFGANİSTAN DEVRİMCİ KOMÜNİSTLER ÖRGÜTÜ

(Afgan Komünistlerinin Devrimci Hücresi (RCAC) ile Afganistan Marksist-Leninistler Birliği-Mao Zedung Düşüncesi (UMLA-MTT)'nin birleşmesiyle yakın bir süre önce kuruldu.) (ORCA): ***Maoizm -Proletaryanın Devrim Biliminin Gelişmesinde Yeni Bir Aşama.*** Enternasyonal proletaryanın devrim bilimi, Komünist Manifesto'nun yayınlanmasından bu yana geçen bir buçuk asırı aşkın sınıf mücadelesi sürecinde uygulanmış, sağlamlaştırılmış ve geliştirilmiştir. Marks bu bilimi keşfetti ve onun temel ilkelerini tesis etti. Lenin onu yeni bir seviyeye yükseltti, Mao da ardından daha da yüksek bir seviyeye geliştirdi. Dolayısıyla, enternasyonal proletaryanın devrim bilimi üç nitel aşamadan geçmiş ve daha bütünsel olmuştur: 1) Marksizm, 2) Leninizm, 3) Maoizm.

Bugünkü durumda Mao Zedung'un bu bilime yaptığı katkıları ve onu nitel olarak geliştirmesini vurgulamak canalıcı öneme sahiptir. Bu vurgulama, proleter devrimcilerin saflarını, proleter devrime ihanet eden ve enternasyonal proletaryanın devrim biliminin temel ilkelerini revize eden çeşitli revizyonistlerden ayrıştıracaktır.

Marksizm-Leninizm-Maoizm enternasyonal proletaryanın ideolojisidir. Tam da bundan dolayı, onun temel ilkeleri bütün ülkelerdeki proletaryanın mücadelesi için geçerlidir; bu evrensel doğruların her özgül devrimin somut şartlarına uygulanmasıyla birlikte bu ilkeler dahada zenginleşir. İdeolojik bakış açısından proletarya enternasyonalizminin anlamı budur.

SOVYETLER BİRLİĞİ TÜM BİRLİKÇİ KOMÜNİST PARTİSİ-BOLŞEVİK (TBKP-B):

Mao büyük bir devrimci önderdir, **Çin Halk Devrimi önderidir. Ve mücadelesini destekliyoruz.** Daha önceki Moskova-Pekin çatışması Mao'yu doğruladı. Birkaç gün önce Çin'e gitmiştik; halk, Mao'nun resmini göğsünde taşımakta ve Mao'nun Mozalesini ziyaret etmekteydi. Bugün Çin'de Mao'nun 100. doğum günü hazırlıkları yapılıyor. Partimiz Mao'nun sosyalizme getirdiği düşünceleri doğru görüyor.

www.partizanarsiv.net

DDSBbülten dağıttı

Adana/Özgür Gelecek- Aralık ayının ilk haftasında DDSB(Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) bir bülten yayınladı. Tarsus'ta birçok fabrika, işyeri ve DKÖ'lere dağıtılan DDSB Çukurova Bülteni'nde şu görüşlere yer verildi: "Bugün içinde bulunduğumuz koşullar, devrimci-demokrat işçilerin, sendika yönetimlerine ve denetimlerine geçmesini öyle dayatmıştır ki böylesi bir durumda olaya uzak kalmak ve üzerimize düşeni yapmamak sendika ağalarının ömrünü uzatmak demektir. Bu da kendi sınıfına ihanet etmekle eşanlamlıdır.

İşte örgütsüzlüğün ve dağınıklığın bir kısmınıda olsa gidermek için, Çukurova işçi ve kamu emekçilerinin yanında olmak, Devrimci Demokrat Sendikal Birilk (DDSB) bülteninin görevlerinden biridir.

Sınıf sendikacılığını temel alan DDSB Çukurova Bülteni, Çukurova işçileri ve kamu emekçilerinin sesi, gözü ve kulağı olmaya çalışacak, her alandaki sorun ve problemlere karşı duyarlı olup, çözümler üretmek, iş yaşamını daha da güzelleştirmek, işveren baskılarını ortadan kaldırmak ve de var olan problemleri çözmek icin üzerine düşeni kararlılıkla yapacaktır."

Kale surlarında intihar girişimi

Kayseri/Özgür Gelecek- Kayseri'de seyyar satıcılık yapan bir kişi intihar girişiminde bulundu. Zabıtalar tarafından arabasına ve malına el konulunca tek çareyi intihar etmekte bulan ibrahim Topca ismindeki seyyar, kale surlarının en üst kısmına çıkarak mallarının ve arabasının getirilmediği takdirde intihar edeceğini ifade etti.

Topca, 8 Aralık günü normal satışını yaparken zabıtalar tarafından önce dövüldü daha sonra tüm sermayesi olan malına el konuldu. Eli yüzü kanlar içinde kalan seyyar, o haliyle kale surlarına çıktı. Kalenin altına toplanan bir grup insan, intihar etmemesi temelinde ikna etmeye çalışırken, o da "Açım, ne yapacağım bundan sonra? Tek çarem intihar etmek, dağa gidip teröristlik mi yapayım?" gibi sözlerle durumunu belirlerken, o eli yüzü kanlı haliyle kendisini ikna etmek isteyen kitleye de aynı zamanda yaşamın bir mesajını iletiyordu.

Olay yerine itfaiye ekipleri de gelip önlem almaya başlamışlardı. Tam iki saat sonra arabanın ve malların geri verilmesiyle, Topca, intihar etmekten vazgeçip belediye başkanına da bir ders vermiş oldu.

Daha önce Melikgazi Belediye Başkanı, kendi sınırları içerisinde hiçbir seyyar bırakmayacağını söylemişti. Bir ara toplu halde zabıta ve emniyet güçlerini seyyarların üzerine sürüp, bir-iki bölgede çıkarınca, satıcıların yoğun tepkisiyle karşılaşması üzerine politikayı değiştirerek ondan sonra tek tek çıkarmaya başlamıştı.

Ankara DDSB "Özelleştirme" konulu bir seminer verdi

Ankara/Özgür Gelecek- 4 Aralık Cumartesi günü Devrimci Demokratik sendikal Birlik "Birlik "Özelleştirme" konulu seminer yaptı. Yaklaşık 70 kişinin katıldığı seminerde, geçen seminerlere nazaran katılımın arttığı gözlendi. DDSB'nin üçüncü semineri olan "özelleştirme"yi iki konuşmacı sundu.

Konuşmacılar, seminere özelleştirmenin tanımı, "dünyada ve Türkiye'de özelleştirme"yle başladılar. Dünyada birçok ülkede öne sürülen özelleştirmenin büyük oranda engellendiği, bunun da özellikle sendikaların karşı çıkmasıyla gerçekleştiği söylendi.

DDSB, hükümetin özelleştirme gerekçelerini şöyle dile getirdi. Özelleştirme, Kit'lerin mali bünyelerinin kuvvetlendirilmesi içinde araç olarak kullanılacaktır. Bu sayede KİT'lerin yeniden yapılanması ve ekonomiye kazandırılmaları bütçeye yük olmadan gerçekleştirilebilecektir. Bütçeye gelir sağlamak değil, ekonomide verimin ve rekabetin arttırılması temel amaç olacaktır.

Özelleştirme uygulamalarında yabancı sermayeyi ve özellikle yabancı kurumsal yatırımcıları özendirici bir finansal altyapı oluşturulacaktır. Özelleştirmeden sağlanacak kaynaklarla öncelikle sanayileşme teşvik edilecektir.

Konuşmacılar özelleştirmenin en önemli gerekçesi olarak ekonomik verimliliğin ve karlılığın yükseltileceği iddiasının ciddi bir dayanak olmadığını belirterek, "Eğer bu gerekçeye gerçekten inansalardı, satışlara önce zarar eden "verimsiz" KİT'lerden başlamaları gerekirdi" dediler.

Özelleştirmenin Türkiye'de ve Dünyadaki sonuçlarını; 1) Özelleştirmeyle var olan işsizlik daha da artacak ve artmaktadır. 2) Sendikasızlaştırma hedeflenmektedir. 3) Grev yasağı kapsamı içindeki işçi sayısı arttı. 4) Düşük ücret devlet politikası haline geldi. 5) Iş güvencesine darbe vuruldu. 6) Toplumsal açıdan sorunlu mal ve hizmetlerin pahalılaştırılması gerçekleşti, şeklinde sıraladı.

DDSB'li konuşmacılar NE YAPMALIYIZ? sorusuna şu yanıtları verdiler; "Genel perspektifimiz özelleştirmeye karşı mücadeleyle sömürücü devletin kurumlarını savunmanın ayrı şeyler olduğu anlayışı olmalıdır. Proletarya sömürüyü ortadan kaldırmayı hedeflerken, bu mücadele sürecinde onu sınırlandırmayı da küçümsemez. Bu konuda özelleştirmeye karşı mücadelede teşhir esas görev olmalıdır. Ve bu teşhir politikamızı içeren mücadele, emperyalistler ve onun işbirlikçisi devletin politikalarını engelleme ve hesaplarını bozma politikamız olmalıdır. Ülkemizde belki de ilk defa işçi ve memur güçlerini birleştirmenin temelini özelleştirmeye karşı ortak mücadele oluşturacaktır.

Ancak bugün işçi sendikalarının bürokratik yapısı, işçi ve memurun birlikte olması gereken mücadelesinin önünde engel durumundadır. bu nedenle asıl olanın sendika bürokrasisi dışında bağımsız sınıf hareketi ile birleşmek olduğuna inanıyoruz."

DDSB'li konuşmacılar pratik adımlardan birincisinin; "kit'ler zarar ediyor" diyen devletin ikiyüzlülüğünü teşhir etmek. İkincisi; bu devletin sömürücü bir devlet olduğunu, onun halka ucuz hizmet diye bir derdi olmadığını, bütçenin yarısının silaha yatırıldığını ve işçi, emekçi çocuklarıyla birlikte bunun Kürt topraklarına gömülen halka anlatmak. Uçüncüsü; TISK ile birlikte oturup özelleştirmenin nasıl olması gerektiğinin planını çıkaran Türk-Iş, Hak-Iş, DISK ağalarının gerçek yüzünü teşhir etmek. Dördüncüsü; Türk Kit'lerinde başta olmak üzere her alanda işçilerin ve kamu emekçilerinin kuvvetli bir işbirliğine gitmeleri gerektiğini ve özelleştirmeye karşı ortak direniş komiteleri kurmaları gerektiğini belirttiler.

Sonuç olarak DDSB'li konuşmacılar; "sömürü düzeninin sorunlarını çözmek bizim işimiz değil. Işçi sınıfının, Türkiye emekçi halklarının çıkarları doğrultusunda tek çözüm; bu düzeni bütün sorun ve pislikleriyle bütün yükleriyle tarihin çöp sepetine atmak, bu topraklarda Demokratik Halk Iktidarını, Sosyalizmi kurmaktır" dediler.

Kartal Belediyesi işçileri kendi gücünü görmeli artık!

Kartal/Özgür Gelecek- Kartal Belediyesi işçileri, 1992'den kalma toplu sözleşme farklarının, vergi iadelerinin, 2 aylık maaş ve sigorta primleri ile fon kesindilerinin belediye tarafından kendilerine ödenmemesi üzerine, 2 Aralık'ta 2 saatlik vezne kuyruğu eylemi yaptılar. Kartal Belediyesi binasının önünde toplanarak, belediye yönetimini protesto eden işçiler, "Göstermelik hizmetlerle halktan destek alabileceklerini sanan ve Mart'ta başarıya ulaşabileceklerini zanneden Belediye yönetimi, bir işçinin aylığını dahi ödeyemiyor ise, halka nasıl bir akıl ile hizmet edebilir ve oy isteyebilir?" dediler. Isimlerinin açıklamasını istemeyen bazı işçiler, diğer kaygılarını ve sendika faaleyetlerini şöyle anlattılar: "Biz, belediye işçileri olarak, iki sendikada örgütlendik. Biri Türk-Iş'e bağlı Belediye-İş, diğeri ise DISK'e bağlı Genel-Iş. Bu iki sendikaya bağlı oluşumuz ve örgütlülüğümüz (!), işçinin gücünü bölük-pörçük etmektedir. Işçi gücünün bu bölünmesi, tabii ki Belediye yönetiminin işine gelmektedir."

İşçiler vezne kuyruğu eyleminde

İşçiler, kendi çabalarıyla eylemlere hazırlandıklarını ve sendikaların bu konuda duyarsız ve tutarsız olduğunu söylüyorlar.

Kartal Belediyesi işçileri, eylemlerinin yetersizliğine ve gelişen güncel olaylara duyarsızlıklarına dair şunları söylediler: "Bu kadar olumsuzlukların, bu kadar duyarsız kalmamızın sebebi, olayları bireysel ekonomik bağımsızlık çercevesinde görememizdendir. Geçmiş dönemler, duyarlı işçi önderlerinin Kartal Belediyesi'nden Maltepe Belediyesi'ne gönderilmesi, yani sürgün edilmeleri, susan bir işçi topluluğu yaratılması ve bunu yaparken kısmı de olsa başarılı olmaları Belediye patronlarının etkenlerden birkaçı. Asıl etken olarak, işçiler üzerinde politik oyunların oynanması; hemşericilik yapılarak oluşturulan gruplaşmalar, her yöneticinin işçiler arasında 'elemanının' olması gösterilebilir. Bütün bunlar, işçilerin kendi aralarında güvensizlik yarattı." İşçiler bu oyunlardan birini örnekliyorlar: "İki sene önce belediyede işe başlayan bir işçi, son model bir Tempra alıyorsa, bunun martıklı bir açıklaması olması gerekir!" İşçiler şimdiki pasifliklerinin eriştiği düzeyi de, "Sıcak odalarından çıkıp, işçinin hakkını alabilmesi için koşuşturan Zabıta Müdürü, Fen İşleri Müdürü, Temizlik İşleri Müdürü, biz işçilerden bile duyarlı" örneğiyle açıklıyorlar.

Kartal Belediyesi'nin aylık muntazam geliri 10 milyar. İşçiye ödenen miktar ise 4.5 milyar. Geri kalan kısımın ise hangi akla (siz cebe anlayın), hangi "halk"a hizmet ettiği açık.

Kartal Belediye işçileri, bir aylık maaşlarını artı 4 milyon lirayı, iki saatlik eylemleri sonucu aldılar. Geri kalan alacaklarını ise, ileriki günlerde (!) alacaklarına dair belediye yetkililerinden bir söz daha alarak dağıldılar. Bu da gösteriyor ki, hak verilmez alınır! Belediye işçileri, yetkililere güvenip beklerlerse, yine hiçbirşey alamayacaklardır.

Tercüman gazetesi işçileri kızgın

İzmir/Özgür Gelecek- Tercüman matbaasında çalışan 17 işçi istifa etti. Çok ağır koşullarda çalışan matbaa işçileri, bu yetmiyormuş gibi, alacaklarını alamamaları yüzünden geçinmekte zorluk çektiklerini vurguladılar.

Tercüman gazetesinin çıkabilmesi için büyük özveride bulunan işçiler, on-onbir yıldır bu matbaada çalıştıklarını ve son üç-dört yıl boyunca hemen 1-2 maaş aldıklarını ve patronlarının kendilerini yalanlarla oyaladıklarını söylüyorlar. Kişi başına yaklaşık 250 ile 400 milyon alacağı olan işçiler, daha önce atılan işçilerin de 26 milyara yakın alacakları olduğunu söylediler.

Mali kriz içerisinde bulunan Tercüman'ın kurtuluşunun, özveride bulunan işçiler sayesinde olduğunu ve bunun artık yalanlarla gözardı edilmeye başlandığını belirten işçiler, zorla da olsa alacaklarını Ilıcaklarda bırakmayacaklarını söylediler. Yalanlarla kendilerini sendikadan istifa ettirdiklerini ve makinaları Almanya'ya kaçırarak satış yaptıklarını belirten daha sonraki patronları Güntur basın Yayın şirketinden de bir işçinin alacakları olduğunu ve ihtarnamelerin kendilerinde olduğunu söyleyen işçiler, diğer Tercüman işçilerini de iş bırakmaya çağırdılar.

Adana'da Demokrasi Platformu Kuruluyor

Adana/Özgür Gelecek- 6 Aralık '93 günü İHD Adana Şubesi'nde biraraya gelen bazı kitle örgütleri, Türkiye'deki gelişmelerin kaygı verici olduğunu belirterek, Demokrasi Platformunun Adana'da da acilen oluşturulması ve faaliyete geçmesi için çağrıda bulundular.

Adana İHD'de bir basın toplantısı düzenleyen Tek Gıda-İş, DİSK Çukurova Bölge Temsilciliği, Öziplik-İş, TMMOB, Kamu Çalışanları Platformu, Tabipler Odası ve İHD temsilcileri, Adana'daki 80 sendika ve meslek odasına platforma katılma çağrısında bulunarak; özelleştirme, taşeronlaştırma, Anti Terör Yasası ve demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesinin esas gündem maddelerini oluşturacağını belirttiler.

Adı geçen kitle örgütleri temsilcilerinin yaptıkları açıklamada, şu görüşlere yer verildi: "Bugün ülkemizde yaşananlar, tüm çalışanlar açısından oldukça kaygı vericidir. Ülkemizde demokrasiyi koruyacak ve geliştirecek güç çalışanların demokratik örgütlülükleridir. Ülkemizin ve tüm çalışanların karşı karşıya bulunduğu ciddi sorunları aşabilmenin tek yolunun demokrasi olduğu konusunda ortak düşünceden hareketle, ülkemizde demokrasinin yeni saldırılara karşı korunması ve demokratik hak ve özgürlüklerin geliştirilmesine yönelik olarak Demokrasi Platformu'nu hiç zaman kaybetmeden kurmalıyız. Bütün sendika ve DKÖ'leri bu oluşumda yer almaya çağırıyoruz."

www.partizanarsiv.net

Zorunlu tasarrufa gasp

Türkiye'de 24 ocak kararlarından sonra Bay Özal ile başlayan "Kanun Hükmünde Kararname"ler döneminde "FON" kesintileri adıyla yeni bir uygulama başlatıldı. 1980'den önce de kısmi olarak fon kesintileri vardı ama bu denli bir soygun makinesi halinde değildi. Genel anlamda fonların tek amacı hükümetin lanse ettiği gibi paranın halk adına birikimini sağlayıp halk adına yatırımlar yapmak değildir. Fonların amacı iktidarı ellerinde bulunduranların keselerini sorgusuz sualsiz doldurmalarını sağlamak için kaynak oluşturmaktır. Bu nedenle hiçbiri denetlenmemekte, fon sorumluları hiçbir kişi veya kuruma hesap vermemekte ve şu anda kasalarında hiç para kalmadığını söylemektedirler.

Fonlar bazen başka işlere de yarıyor. Örneğin; hükümet memurun maaşına zam yaptığında: " Ben, senden senin hesabına yatırılmak üzere para kesiyorum, bu paraları şu kadar yıl sonra faizi ile birlikte alacaksın. " demekte ve parayı kesmekle memura yapacağı zamı biraz düşük tutmak istemektedir. Ama ilerisini düşünememekten midir, yoksa "nasıl olsa seçimleri kaybederim, yeni hükümetin ne hali varsa görsün" mantığı içinde midir bilinmez ama, işte aylar yıllar geçer ve gün gelir dayanır.

TC'nin, emekçileri sömürmede kullandığı yeni yöntem: GASP

TASARRUFU TEŞVİK FONU

Tasarrufu Teşvik Fonu çalışanlardan zorla kesilen ve adına tasarruf denilen TRİLYONLARCA paranın toplandığı fonun adıdır, Kamu Ortaklığı İdaresi (KOİ) de bu fonu yöneten (veya bitiren) kuruluşun adı. Tasarrufu teşvik yasası 1988 yılında yürürlüğe girdi. Bu yasaya göre tasarrufun belli bir kısmını çalışan belli bir kısmını ise devlet karşılayacaktır. Şu andaki oranlar çalışanlar için % 4, devlet için ise % 6'dır. Yine yasaya göre 15 yıl tasarruf yapan bir ücretliye isteği halinde, kendi tasarrufunun ve devletin katkısı ile bunların nemasının (getirdiği gelir) toplamının 3/5 i ödenir. Ayrıca yine ücretlinin isteği halinde 6 yıllık bir süreden sonra devlet katkısı ve nema hariç, sadece biriken tasarruf kesintilerinin toplam tutarı ödenir.

Tarih Aralık 1993. Yani 1988'den bu yana 6 yılın dolmasına sadece 4 ay gibi bir zaman var ve hükümet her konuda olduğu gibi bu konuda da daha şimdiden yana yatmaktadır.

Önce KOİ'de biriken paralarla bunların nemalarına bakalım.

Ortalama ücret üzerinden çalışan bir kişinin 6 yıllık tasarruf tutarı ortalama 10 milyondur.

Devlet katkısı 15 milyon ve ikisinin toplamının nemasi da 25 milyon olarak düşünülürse bir kişinin biriken parası ortalama olarak 50 milyondur.

Sadece tasarrufçunun payı ödeneceğinden devlet kişi başına 10 milyon lira ödemek zorundadır. Bu da tüm çalışanlar için KOİ'ye 20 trilyonluk bir yük getirecektir. İşte bu zorunluluk kendini dayatmıştır. Çünkü 6 yıllık süre 1 Nisan 1994'te bitecektir. Bu nedenle gerek Maliye Bakanı gerekse KOİ başkanı çeşitli açıklamalarda bulunarak, bir zamanlar çalışanları biraz daha yolup kendilerine pay ayırmak mantığı ile hazırlanılan yasaya karşı çıkarak çalışanların paralarını açık açık gaspetmek istemektedirler. Bu gaspın nedeni ise talan edilmiş fonlarda (?) hemen hemen hiç para kalmamış olmasıdır.

Maliye Bakanı İsmet ATTİLA: **"Tasarruf kesintileri 1 Nisan 1994'te 6 yılını dolduruyor. Bu nedenle bu tarihten itibaren çalışanlar kendi kesintilerini alıp "tasarrufu Teşvik" sisteminden çekilebilirler. Bu durumda hem devlet katkısı ve hem de nemadan vazgeçmiş olurlar."** diyor ve ardından TTF'nun ödeme sıkıntısı olmadığını da ekliyor.

Oysa yasanın ilgili bölümü aynen şöyle:

"Enaz 6 yıl tasarrufta bulunanlara istedikleri taktirde biriken tasarruf kesintileri ödenir."

TTF'nu yöneten KOİ ise olaya, sürenin 1 nisan 1994'te değil de 1 Temmuzda dolacağını söyleyerek farklı bir biçimde yaklaşmaktadır. Oysa yasanın çıktığı ve yürürlüğe girdiği tarih belidir: **1 Nisan 1988.** Zaten bunu Maliye Bakanı da kabul etmektedir.

SON DURUM

TTF'nu yöneten KOİ'nin hesabına göre 1994 Şubat ayında ayrıca 12 trilyonluk bir nema ödemesi var. Bunun üzerine 1994 Nisan ayındaki ödeme de 20 trilyon gelirse toplam 32 trilyonluk bir kaynağın olması gerekir. Aslında bu 32 trilyonun şu anda TTF'nunda birikmiş olması gerekir ama konunun başında da belirtiğimiz gibi Fonlar yiyicileri tarafından tüketilmiştir. Şu andan TTF'nun vadesiz hesabında bulunan paranın tutarı 2,2 trilyondur. 30 trilyonun nereye gittiğini bilen de yoktur hesabını veren de.

Şu anda konu her ne kadar konuşma aşamasındaysa da yakında ödeme aşamasına gelindiğinde;asıl sorun o zaman başlayacaktır. Elbette hayali ihracatçılara trilyonlarca teşvik veren hükümet, sıra işçi ve memura gelince koskoca bir sıfır gösterecektir.

İşçi ve memur sendikalarının tavrı, yıllardır sürdürdükleri ekonomist-reformist sendikal anlayışı değiştirip sınıf ve kitle sendikacılığına oturtma temelinde anlam kazanacakatır.

Çünkü tarihte son sözü direnenler söylemiştir.

TC'nin vergi saldırısı

Türkiye, bazen gerçekten çok ilginç olaylara sahne olmaktadır. Bu olayları oluşturan kutuplar ise çok açıktır ki geniş halk yığınları ile devlet erkini ellerinde bulunduran egmen sınıflardır. Bu olaylarda en geniş etkiyi sağlamak için kullanılan yan unsurlar ise: Kitle iletişim araçları yani televizyon, burjuva basın, vb. ile açıklamaları yapan kuklalardır. Bütün bu unsurlar egemenlerin iktidarını-kendi anlayışlarına göre-baki kılmak için ellerinden ne geliyorsa yapmaktadırlar. Bu ilginç olaylara en iyi örnekler işe şunlar olarak gösterilebilinir. Örneğin, öncesi 1980'lere dayanan özelleştirmeden sözeden MGK uşağı iktidar bir türlü özelleştirmeyi hayata geçiremediklerini bunun nedeninin ise halkın tam olarak bilinçlendirilmemesi vs. olduğunu söylerken Tansu Çiller'in eşinin sorumluluğunda bulunan İstanbul bankası ve birkaç bankanın da içinde bulunduğu bir "batık kurtarma operasyonu" icra edilmektedir. Bunun yükü kimin sırtına biner ? Elbette ki emekçilerin sırtına. Buradan özelleştirmeden yana olduğumuz sonucu çıkarılmamalıdır. Özelleştirme karşısındaki tavrımız enaz TC. mülkiyetine karşı tavrımız kadar açıktır. Bir taraftan bütçedeki 200 trilyonluk deliği kapatabilme çabaları içerisine girilirken bunun faturası halka çıkarılmakta, diğer yandan ise trilyonlarca teşvik primi dağıtılmaktadır. Bunun gibi örnekleri çoğaltmak mümkündür. Bizim söyleceğimiz şey ise, bütün bu alicengiz oyunlarını yakından izlerken "yeni vergi tasarısı" adı altında sunulan şeyin, gerçekten az geliri olandan az, çok geliri olandan çok mu vergi alacağıdır? Yoksa vergi vermekten kemerinde sıkılacak delik kalmayan işçi, memur, küçük esnafın kemerinin beli kopartacak biçimde sıkılacağı mıdır? Bunun teorik tanıtlamasını şimdi yapacağız, tarih ise haklı olduğumuzu kanıtlayacaktır. Çünkü egemen sınıfların, egemen sınıflardan adaletli bir biçimde vergi toplaması, maddesiz hareket kadar saçma sapan birşeydir.

Tansu Çiller'in kısa bir süre önce açıkladığı "yeni vergi tasarısı" denilen tasarıda şunlar var:

Ücretliden az vergi: *"Gelir Vergisinin şu anda 32 milyon lira olan ilk dilimi 75 milyon liraya çıkartılarak ücretlinin gelir vergisi düşürülecektir"*

Şu anda bir yılda 20.490.966 TL. alan bir asgari ücretli, yeni düzenelemeyle yılda 22.019.895 Tl alacaktır. Yani yıllık artışı 1.528.929.TL olacaktır. Bunu 12 aya böldüğümüzde yeni zam tutarı yani düşünülen vergi tutarı aylık 127 bin TL. olacaktır.

Şimdi bu yeni vergi yasasıyla ücretliden az vergi almayı hesaplayan egemen sıfların sözcüsü konumunda olan iktidar zamların otomatiğe bağlandığı ve günaşırı tüketim malzemelerine zamların yapıldığı böyle bir ülkede 127 bin liralık aylık bir zamla kimi kandırmayı düşünüyor?

*"Ayrıca "**özel sağlık ve yaşam sigortası"** yaptıranlar primleri gelir vergisinden düşebilecekler."*

Bizim memurlarımızın, işçilerimizin emeklilerimizin, küçük esnafımızın böyle bir sigortasının olmasını düşlemek, hayatı tozpembe görmek demektir. Şu doğrudur: Zenginler bundan faydalanıp, milyarları bulan özel sağlık ve yaşam primlerini gelir vergilerinden düşebilirler. Ama dargelirliler, asla!

"1995'te dargelirliler gıda, eğitim, öğretim, giyim ve sağlık harcamalarını gelir vergisinden düşebilecekler."

Bir söz vardır: "Çobanın gönlü olsa, tekeden süt çıkartır." Egemenler en büyük hırsızlık olan kendi mülkiyetlerini ezilenlere dağıtsalardı, neler olmazdı neler. Bu nedenle 1995 yılını gösteriyorlar. Bu koalisyonun dağılma kertesine geldiği, gözden kaçmaz bir olgudur. Bu arada halkın muhalefetini daha da yükseltmemek için onlar böylamak ve ceremesini kendi akıllarınca diğer hükümetlere bırakmak anlayışı içerisinde şöyle bir söz sarfediyorlar: "1995'te şu, şu harcamaları gelir vergisinden düşebilecekler." Memurun ve işçinin aylık 200 bin lira civarında olan KDV gelirine göz koyan bir hükümetin böyle biir şey yapaması düşünülebilir mi?

"Tek evi olan dargelirliler Veraset Vergisi ödemeyecekler."

Siz hiç bir evi olan dargelirli gördünüz mü? Bu, cehaletin en büyük örneklerinden biridir. Yani Türkiye'de, dargelirlilerin enazından bir evi var anlamına gelmektedir bu söz.

Götürü vergi

Götürü vergiden kim daha çok faydalanmaktadır ? Küçük esnaf. Peki götürü verginin kaldırılması kimin işine gelecektir. Devletin. Küçük esnafın ise belini kıracaktır ama zaten devletin istediği budur. Ezilenler daha çok ezilsin, ezenler ise daha çok ezsin. Küçük esnaf şimdiki yasada götürü vergiye tabi ise asgari ücretin % 15 ile 70' i arasında vergilendiriliyordu. Yani en üst tavanı bile 14 milyon/yıl tutarındaydı. Şimdi bu oranlara % 150-250 oranında zam yapılacak ve en üst tavan 50 milyon/yıl olacak. Çok açık ve çok net.

Kurumlar vergisi

Adı üzerinde kurumlardan alınan vergilerdir. Bu kurumlar irili ufaklı bütün şirketleri kapsamaktadır. Yeni yasa, kurumlar vergisini % 46' dan % 25'e indirmektedir. Böylece pataronlara % 21 dolayında bir avanta sağlamaktadır. Bunların içerisinde halka açık şirketler yalnızca % 25 Kurumlar vergisi ödeyecek, diğerleri ise hissedarlarına dağıttıkları kazançlarından % 20 gelir vergisi ödeyecekler. Burada kriter hissedarların kazançları ise , hiç merak etmeyin onlar şimdiden zarar etmeye başladılar bile. Üstüne bir de zarar parası almasalar iyi.

Söyle, nereden buldun ?

Ne diyordu Çiller, "Adam isterse 3 milyarlık düğün yapasın, isterse paraları yerlere saçsın, ne yaparsa yapsın, bizi ilgilendirmez, yeter ki vergisini versin." Peki Bayan Çiller adam vergisini de vermezse ne yapacaksınız ? Yine kendi sözleriyle yanıtlayalım:

"Vergi kaçakçıları kamuoyu önünde teşhir edilecek.

İşyeri kapatma cezası para cezasına dönüştürülebilecek.

Gecikme zamlarında uygulanan katlamalı faiz kaldırılacak.

Şirketler faaliyetleri ile ilgili olmayan yat, kotra, lüks otomobil vs. gibi giderleri vergiden düşemeyecek."

Bu maddelerin hepsi de patronları koruyan yasalardır. Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları sınıfının temsilcisi olan iktidar sahiplerinin farklı birşey yapması beklenemez. Dolayısı ile günlerdir kitle iletişim araçlarından reklamı yapılan vergi tasarısının geniş halk tabakalarına zam ve zulümden öte birşey getireceği yoktur. Halk bu gerçeği iyi görmeli ve süslü püslü sözlere kanmamalıdır. Bütün bunlar aynı zamanda halkın, Türkiye'nin içine düştüğü ekonomik ve siyasal krizi görmesini engellemek amacıyla da yapılmaktadır.

Şimdiden belli olmuştur ki 1994 yılı özelleştirme, yeni vergi yasaları, yeni zamlarla beraber halk için acı faturalarla dolu bir yıl olacaktır. Halkın üzerine bindirilen bunca yük, halkta bir muhalefeti, bir hareketliliği de gündeme getirecektir. İşte bunun için de şimdiden anti-terör yasasını meclisten geçirme hazırlığındadırlar ve laiklik maddesi üzerine oynanan oyunların hepsi de bir bütün olarak anti-terör yasasının gündemdeki yerinin saptırılmasından ibarettir.

O halde son olarak şu söylenebilir:

1994 yılı = Özelleştirme, yeni vergiler, zam, halk muhalefeti, anti-terör yasası, zulüm, işkence, katliam, sindirme, bütün bunları aşmanın yolu ise: BİRLİK, MÜCADELE ve ZAFERDİR.

Özelleştirmede yeni gelişmeler

Aylardır çeşitli paneller, etkinlikler, yazılar vb. şekilde çalışanların ve aydınların tepkilerini dile getirdiği özelleştirme alanında TC.'nin geri adım attığı yok ama, halkın tepkisini almamak için büyük bir kurnazlıkla, sinsi bir şekilde özelleştirmeyi şu anda gizlice ama zamanı geldiğinde; **"bu bir zorunluluktur"** deyip hayata geçirmeye çalışıyor.

Bunu ise önce KİT'ler ve bunlara bağlı ortaklıklarca piyasaya **"hisse senedine dönüşebilir tahvil"** sunması, elde edilecek gelirleri iç ve dış borçların ödemesinde(?) kullanılmak istemesi; daha sonra ise KİT'leri "hisse senedine dönüşen tahvil"e karşılık satması şeklinde planlayıp gerçekleştirmek istiyor. Plan ve Bütçe Komisyonunda böyle bir maddenin bütçeden çıkarılması önerisi DYP'li üyelerin red oyu vermesiyle kabul edilmedi. Böylece KİT'lerin özelleştirilmesinde insiyatif sadece Tansu Çiller ile Hazine Dış Ticaret Müsteşarlığından sorumlu bakana tanınmış oldu.

Konuyla ilgili olarak yapılan düzenleme şöyle:

"KİT'ler ile bağlı ortaklıkları, devlet iştirakleri ve özelleştirme kapsamında bulunan kamu payları karşılık gösterilmek üzere iç borçlanma ile ilgili limitin dışında iç ve dış piyasalarda hisse senedine dönüştürülebilir Devlet tahvili ihraç etmeye, ihracın şekil ve şartlarını tesbit etmeye HDTM'nin bağlı bulunduğu bakanın teklifiyle, Başbakan yetkilidir.

Hisse senedine dönüşebilir devlet tahvili nedir ?

Olayı örneklersek konu daha iyi anlaşılacaktır. Devlet PTT'yi satışa çıkarmak istediğinde PTT'nin ederi kadar devlet tahvilini iç veya dış piyasada satışa sunar. Bu tahvilleri alanlar, anlaşılan vade sonunda tahvilin değer kazanıp kazanmadığına bakarlar. Eğer kazanmamışsa tahvili verip paralarını geri alırlar. Yok eğer değer kazanamışsa bu defa tahvillerini verip PTT'ye ortak olurlar,yani tahvil tutarı kadar PTT hisse senedi alırlar. Böylece ilk önce satılmıyormuş gibi görünen PTT, tahvillerin vadesi bitince, zorunlu olarak satılmış olur.

www.partizanarsiv.net

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Kendimizi tekrarlamak

En büyük tehlike, kendimizi tekrarlamaktır. Farkında olmadan, kendimizi tekrarlıyoruz. Aaaa bir bakıyoruz, iki roman aynı tarzda gülümsüyor. Birbirlerinin ağzına tükürmüşler gibi aynı şeyi düşünüyor, iki roman. Şiirde, makalede, bildiride, resimde, türküde bir bakıyoruz aynı iklim, aynı biçim aynı öz, aynı verem havası. Kırk öykülük kalın bir kitap, aman tanrım, tüm öyküler kaz yumurtası gibi birbirine benziyor. Nasıl başarabiliyor tekrarda, benzetmede böylesi bir ustalığı, üstad? Yazar, yarattığı kahramanlar gibi, tüm kahramanlar yaratıcıları gibi konuşuyor. Aynı çevre, ad değiştirerek, aynı tasvir dumanıyla, romanda gezinip duruyor. Yağmurlar, karanlıklar, rüzgarlar bile birbirlerine benzemezlerken, bu nasıl oluyor?

Bir kitabı okuyup bitirir bitirmez, "Bu kitap, bana ne kattı?" diye soruyorum kendi kendime. Bazen "Ben bu kitabı niye okudum? Ortasında bırakabilirdim. Okuma hızını, beşinci vitese takarak, zamanımın yağmasını daha aza indirebilirdim," diye mırıldandığım da oluyor. Sonradan farkediyorum bazen de, bazı kitaplara haksızlık ettiğimi. İnsan, kendisini tekrarlayan, tüyü dökülmüş bir hayvandır tanımı, insan sürüsünün yüzde doksanbeşi için geçerlidir. Mao'nun en çok yakındığı, eleştirdiği şeylerden birisi de, kadroların kendilerini tekrarlamaları, yani basmakalıp yazılardı. Parti içi canlılığın, çatışmanın, gelişmenin düşmanı bir şey...

Bir ara babam, cenneti garantilemek için her gün ısrarla kuran okumaya başladı. Amcam bize sık sık gelirdi ve allaha inanmazdı. Ömer Hayyam'ın hayranıydı. Her şeyi alaya alan, bektaşi ruhlu birisiydi. Garip bir raslantı eseri, hep de, babam kuran okurken gelirdi. Bir gün dayanamadı, "Cehennemde yanarsan, bu kuran okuma yüzünden yanacaksın," dedi babama . "Aynı süreleri, aynı makam ve aynı sallanışla (okurken öne arkaya sallanırdı babam) okuyup duruyorsun her gün. Bunun en başta allaha ve kullarına ne büyük bir zulüm olduğunu biliyor musun? Okuyuş makamını değiştir bazen. Oturduğun yeri değiştir. Hep öne arkaya sallanma, bir gün de sağa sola sallan. Ağaç bile, büyürken yerini değiştirir." Kutsal Kitap (eski ve yeni ahit) 1815-1975 yılları arasında yaklaşık ikibuçuk milyar adet basılmış. Tarihte hiç bir kitap, bu rekora ulaşamamış. İnsanlığın kendisini ne kadar tekrarladığının göstergelerinden birisi sayılır mı bu, ne dersiniz?

Tekrarlamayı engeleyen, insanı durmadan, helezonik bir tarzda, yeniden üreten, yenileyen dinamikler nelerdir? **Birincisi**, çok yönlü okumaktır. Zıt savları, düşünceleri okumaktır. Tarih, felsefe, psikoloji, sosyoloji, din, mitoloji, edebiyat, ekonomi politik, hukuk, bitki ve hayvan bilimi vs.vs. Bu maddelerle dolmadan, volkanik bir güç haline gelinemez. **İkincisi**, sosyal pratiktir. Toplumu değiştirme, dönüştürme mücadelesi. Kendisini kuşatan koşulları değiştirmek, tekrardan kurtarmak, devirmek, dönüştürmek. Demirin örste dövülüp biçim almasına benzer bu. Sürekli okumayla sosyal pratiği birleştiren insanın gelişimi, dönüşümü, yani kendisini sürekli yenileyişi, hızlanır, kolay olur. **Üçüncüsü**, gezmedir. Yeni yerler gören insanın hayal dünyası, düşünme şevki güçlenir, yeniyi gören yeniyle dolar. Ruhunun ışık renk harmanı arsızlaşır. Çağrışımlarla dolar. Okuma isteğini kışkırtır, gezmek. Tabi gezmekten şallak mallak gezmeyi kastetmiyorum. İnsan ve doğa harikalarına, basit, sıradan, öğretici ayrıntılara yönelmeyi kastediyorum. **Dördüncüsü**, düşünmektir. Bulguya, serüvene, yaratıma yönelik düşünme. Sistemli, dolu dolu, nitelikli düşünmek oldukça zordur. Bilgiyi, birikimi, dönüştürmenin aracı haline getirmede, onu şarjörden namlu yatağına sürmede, önemli bir rol oynar düşünme. İnsanlığın ilk kustal kitabı diyebileceğimiz Rig-Veda, "Varlığı varlaştıran eylemdir" der. Eylemin hazırlık aşaması, planlaması ve bir nevi ön manevrasıdır düşünme. Zaman-uzay-hareket-madde serüveninin, en parlak ateşi, olan bilinçli insan eyleminin ilk kıvılcımıdır.

"O uğraşmayacak ve bağırmayacaktır. Ve kimse meydanlarda O'nun sesini işitmeyecektir. Hüküm zafere erişinceye değin, ezilmiş kamışı kırmayacak, ve tüten fitili söndürmeyecek, ve kavimler, O'nun ismine ümit edeceklerdir." İsa'nın hümanizmine, felsefesine bakın. Sıpalı bir eşeğin üzerinde, halkın arasında gezinen bu insan, kendisini durmadan tekrarlayan bir halkı dönüştürerek yeni bir inanç hattına çekme çabası içindedir ki, kelleyi koymuştur bu yola. Uğraşmadan, bağırmadan, ezilmiş kamışı bile kırmadan... Kendisini durmadan tekrarlayan bir halkın dönüşerek yeni bir inanç çizgisine oturması ve bu çizgide, sonsuza dek kendisini tekrarlaması anlayışına, analık eden bir felsefe.

Bilimsel olarak bakarsak, hiç bir insan kendisini tekrarlamaz. Değişmeyen, dönüşmeyen hiç bir şey yoktur. Bizi ilgilendiren, ne yönde, ne ölçüde sorusudur. Avustralya'nın bazı bölgelerinde yaşayan Aboricini'ler, kırk bin yıl öncesinin temel geleneklerini, bazı temel yaşam biçimlerini sürdürüyorlar. Başları üzerinde çalı desteleriyle salına salına, gülümseye gülümseye, katarlar halinde gezinen çırılçıplak kadınlara, genç kızlara rastlayabilirsiniz. Kendilerini kırkbin yıldan fazla bir süredir tekrarlayan ve bunun bedelini beyaz terörle çok ağır ödeyen bu insanların gülümseyişlerinde, edalarında, "her şey değişir ilkesi," gücünü yitirmiş, çarmıha gerilmiş gibidir. Kendisini tekrarlamayan beyaz insanın üstünlük duygusuna ve vahşetine karşı parlayan, tatlı, alaycıl bir ışığa dönüşmüş bunların görkemli, kadim tekrarı.

İnsanlık, Aristo'yu ikibin yıl tekrarladı. Bir bölümü, hala tekrarlıyor. Huxley, 2000 yılında, uzmanlardan başka hiç kimsenin kitap okumayacağını söylemişti. Dergiler, kitap okuyanların azaldığını yazıyor. Yazarlar ise kitaplarının tanıtılmadığından, kitaplarını övecek Cürcani'lerin çıkmadığından yakınıyorlar. İnsanların birbirlerini tecriti, gittikçe derinleşiyor. Güvensizlik, it ölüsünden beter kokuyor. Herkes, bir zamanlar, Yunan düşünürü Bias'ın dediğini haklı çıkarırcasına, dostlarıyla bile, bir gün düşmanları olacakmış gibi yaşıyor.

Kendini tekrarın, oluşmuş, mükemmel şartlarıdır bunlar. Bunları yokedecek ateşin uğultusunu duyuyoruz bir çok yerde.

BİR DEVRİMİN EL KİTABI:

Başkan Mao'dan Seçme Sözler (Kızıl Kitap)

Çin Büyük Proleter Kültür Devrimi, sosyalizmin inşa sürecinde nelerin yaşanabileceğini ve bunlara karşı nasıl savaşılacağını gösteren önemli bir deneyimdir. Sonuçları açısından tam anlamıyla istenilene ulaşılamamış da olsa bu devrim, Maoizmin özünü oluşturan "devrimi proletarya diktatörlüğü altında devam ettirme" tespitinin en somut örneğidir. ABD-DKP'nin sözcülerinden Carl Dix'in şu tespitini burada aktarmak oldukça yararlı olacaktır; "Kapitalist yolcuların iktidarı yeniden ele geçirerek Çin'i kapitalist yola sürüklemede başarılı oldukları anlamında, Kültür Devrimi'nin başarısız olduğu söylenebilinir, ancak devrim ve komünizm ile revizyonizm ve emperyalizme teslimiyet arasında berrak bir çizgi koyması açısından başarısızlığı yoktur."

BPKD 1959 iktisadi krizinin ardından ÇKP içindeki kapitalist yolcuların başta Mao Zedung olmak üzere ML karşı giriştikleri saldırı kampanyalarına karşı 1966'da başlatılan devrimci insiyatifin adıdır. Başkan Mao'nun 100. doğum yılında bu büyük devrimin kazanımlarını kavramanın kavratmanın önemi tartışılamaz. Ve bu kazanımları bir yerden başlayarak öğrenmek gerekiyorsa Umut Yayımcılığın Başkan Mao'nun 100. doğum yılını kutlama kampanyası çerçevesinde yayınladığı, BPKD'nin yol gösterici küçük el kitabı yani "Kızıl Kitap"ı okumak iyi bir başlangıç olacaktır. Başkan Mao'nun bazı temel konularda söylediği veciz ve pratiğin zenginliğini taşıyan sözlerinden oluşan Kızıl Kitap hala öneminden hiçbir şey kaybetmeden yol gösterici özelliğini korumaya devam ediyor. BPKD'nin gerekçelerine parelel bir biçimde oluşan "Kızıl Kitap"ın oluşum sürecinden kısaca bahsetmek bu parelelliği açıklığa kavuşturacaktır.

1959'dan sonra ÇKP içinde ve dışında Başkan Mao'ya karşı açık olmayan ama planlı olduğu kesin olan bir saldırı kampanyası başlatılmıştı. Bu kampanyanın birkaç özelliği vardı; Birincisi görünüşte aşırı bir Mao savunuculuğunun yapılmasıdır. Öyleki, bu insanların katkısıyla Mao Zedung bir ilahi güce, puta dönüştürülüyordu. İkincisi, yazılı ve görsel bir takım eserlerde yine aynı çevre, yaratılan bu "puta" imalı saldırılarda bulunuyorlardı. Üçüncü özellik ise Mao'nun düşüncelerinin uygulanmasına engel olmaktı.

Bu kampanyanın önde gelen ismi Devlet Başkanı Liu Şao Şi'dir. Liu, 1959'dan sonra parti içinde kendi adamlarını Partinin önemli yerlerine getirerek, bir yandan Mao'nun putlaştırılmasına katkı da bulunuyor. Diğer yandan Mao'nun düşüncelerinin uygulanmasına karşı bir takım engeller çıkarmaktan geri durmuyordu.

Liu, 1939'da oldukça önemli bir kitap yayınlamıştı. Bu önemli kitabın başlığı: "Nasıl Komünist Olunur?" idi. 1960'lara kadar Liu'nun diğer birkaç kitabı ile birlikte bu kitap parti kadrolarının en önemli eğitim kitaplarından biriydi. Bu tarihten sonra bu önemli kitabının yeni baskılarında yaptığı çıkarma ve eklemeler onun hangi yola girdiğini açıkça gösteriyor. Örneğin, daha önce ki baskılarından Lenin'den yaptığı şu çok önemli alıntıyı çıkarma gereksinimi duymuştu: "Proletarya Diktatörlüğü, eski toplumun geleneklerine karşı kanlı ve kansız; şiddet yoluyla ve barışçı; askeri ve iktisadi; eğitim ve yönetim alanlarında kararlı bir mücadele demektir". Liu, aynı kitabın 1962 baskısında birçok cümlede geçen "Proletarya diktatörlüğü zorunludur" sözcüklerini de çıkarma gereksinimi duymuştu. Diğer yandan sözde

Doğumunun 100. Yılında

BAŞKAN MAO'DAN SEÇME SÖZLER

☆

UMUT YAYIMCILIK

Vang Ming ve Li Lisan'ları eleştirirken imalı bir biçimde Mao Zedung'u da eleştirmekten geri durmuyordu.

Liu'nun ekibi sadece eğitim kitaplarıyla Mao düşmanlığı yapmıyor, birtakım sanat eserleri içine yerleştirilen imalı sözlerle de bunu yapıyorlardı. Bunun en iyi örneği Vu Han'ın "Han Juy İmparatoru Azarlıyor" ve "Han Juy'un Görevinden Azli" adlı oyunlarıdır.

Başkan Mao, çeşitli biçimlerde geliştirilen kendisini ve devrimi yıpratmaya yönelik bu gizli planları görüyor ve bunlara karşı önlemler almaya çalışıyordu. Bu konularda çeşitli yazılar kaleme almıştı. Ne varki yazdıklarını ÇKP'nin resmi yayın organlarında yayınlatamıyordu. "Han Juy'un Görevden Azli"nin özü görevden azli olayının kendisinde yatar." Sözünü ancak 1967' te yayınlatabildi.

Kültür Devrimi, parti içindeki bu sağcı kampa karşı "Kızıl Muhafızların" girişimleriyle başladı. Kızıl Kitap yukarıda özetlediğimiz bu sürece karşı yürütülen çabaların ürünü olarak ortaya çıktı. Liu'nun ekibi Başkan Mao'yu yıpratmaya kolunu sıvadığı tarihlerde Mao Zedung'un düşüncelerini savunanlarda boş durmuyorlardı. 1962 yılında resmi anlamda Mao'nun düşüncesine tek sadık gazete konumunda olan Halk Kurtuluş Ordusunun yayın organı Cie Fanguen Bao (Kurtuluş)da Lin Piao her gün Mao Zedung'dan seçme sözler yayınlamaya başladı. Lin'in bundaki amacı orduyu eğitmek köylü kitleleri eğitmekti. Kısa ve özlü bir biçimde Mao'nun düşüncelerini vererek geniş kitlelerde devrimci bilinci geliştirmek daha sonraki sürecin ürünü oldu. Bu sözler ilk yayınlanışında bazen oldukça kısa, bazen de metnin tamamı olabilmekteydi. Lin Piao 1964' te bu sözlerden oluşan her askerin çantasına sığabilecek şekilde bir el kitabı bastırdı. 1966'daki baskısından sonra BPKD militanlarının el kitabı olan ve onlarca dile çevrilerek dünya komünistlerinin de el kitabı olan "Küçük Kızıl Kitap" bu şekilde doğdu.

"Kızıl Kitap" Türkiye'de ilk defa 1967 yılında "ihtilalin Özü" adıyla Gün Yayınları tarafından yayınlandı. Yayınevi, kitabın arka kapağına yazdığı notta okuyucuya kitabı şu şekilde tanıtıyor: "Çağımızın en büyük Marksist-Leninisti Mao Zedung'un emperyalizme, revizyonizme ve dogmatizme karşı fikirlerini bulacaksınız bu kitapta. Mao Zedung, sosyalist düşüncenin ışığı altında çağımızın gerçeklerini harmanlıyor. Çin'de partinin, ordunun ve halkın yararlanacağı ilkeleri sıralıyor. Marksizmi, ayrıntılı bir şekilde hayatın bütün alanlarına doğru genişletiyor, zenginleştiriyor. Çin'i tarım ve ekonomi yönünden nasıplı, endüstride, sanatta, bilimdeki bir sosyalist ülke haline getirmek için gerekli çabaları anlatıyor. Kültür ihtilalinin el kitabı olan ve batıda Kırmızı Kitap olarak adlandırılan bu seçmeleri Türk okurlarına "ihtilalin Özü" olarak sunuyoruz."

Türkçedeki bu ilk çeviri daha sonraki çevirilerden oldukça eksik ve hatalıdır. Daha sonraki çevirilerin hepsi Başkan Mao'nun sözlerini 33 başlık altında sunarken ilk çeviri 25 başlık altında okuyucuya sunuyor. Ayrıca birçok sözün tamamının alınmadığı, bu çeviri için belirtilmesi gereken noktalardan.

Kitabın ikinci baskısı "Seçme Sözler" başlığı ile 1970 yılında Ekim yayınları tarafından yapıldı. Bu baskının daha önceki ve sonraki baskılardan farkı, kitabın hazırlayıcısı olan Lin Piao'nun Çince ikinci baskıya yazdığı önsözün bulunmasıdır.

Umut Yayımcılığın elimizde bulunan baskısından önce Kızıl Kitap Aydınlık yayınları tarafından iki defa daha basıldı. Böylece Başkan Mao'nun sözleri Türkçe'de beş baskı yapmış oldu.

Başkan Mao'nun sözlerini okurken bir noktanın okuyucu tarafından iyi bilinmesi gerekiyor. Kitabın BPKD süreci içinde oldukça pratik bir amacı vardı. Kısaca bu amaç gelişen sağcı dalgaya karşı durmaktı. Lin Piao'nun 1970 de eleştirilmiş olmasına ve gerçektede birçok yeni Troçkist tezin sahibi olmasına karşın önsözde belirttiği şu sözler hala önemini koruyor: "Başkan Mao'nun yazılarını okuyan kişinin beyninde belirli sorunlar olmalı, yazıları yaratıcı bir biçimde okumalı ve uygulamalı, incelemeyi uygulamayla birleştirmeli, çabuk sonuç alabilmek için ilk uygulanacak yazıları okumalı ve okuduğunu uygulamaya çalışmalıdır."

www.partizanarsiv.net

Renklerinden utanan bağcık

PKK tarafından Dersim Çemişgezek'te katledilen Veli, Meral ve Zeynep Kahraman'a

Dağlarda kaçak ateşin ve içeride çığlıkların duvarlara gömülüşünün sindiği çayı yudumlamak, bir bilsen ne hoş oluyor, Meral'im. İki farklı mekanda da tutkun olduğumuz şeydir, çay (sende biliyorsun ya bunu). Hele birde, yüreklerine dağ yeli esen canların, nice zorluklarla çıkarttıkları dergiler elimize ulaşınca, sorma gitsin, ne zindanın soğukluğu ne de zorbanın eziyeti akla bile gelmez... Bundan sakın hiç üzülmüyorum anlamını çıkarma. Soluksuz karanlıkta yiten her canla, bir yanımın eksildiğini hissederim hep. Bazende, uzun yaslara bürünen anaları duyduğumda, kederlenirim. Ama bunlar hep olan/olacak doğal bir akıştır savaşta. Bundandır ki, bende herkes gibi alışığım bunlara.

Partizan gölgesinde utancından düğümlenen bağcık.

Yine bir öğle vakti çay içiyorduk, çığlıkların duvarlara gömüldüğü mekanda. Elimize ancak beş sayısından birisinin ulaşabildiği dergi gelmişti. Her zamanki gibi, dağ kokularını rüzgarlara yükleyip gönderdikleri haberleri öğrenme heyecanı ile karıştırmaya başladık, sayfalarını. Haberlerin iyi olmadığı daha ilk sayfadan belliydi. Gerçi uzun zamandır, istenmeyen şeylerin olduğunu biliyorduk ama, bu kadarını beklemiyorduk. Her zamanki gibi, soluksuz düşenler olduğu için değil -bu bizi üzüyor olsa bile- her düşenle çoğalıyor olmamız bizi sonsuz bir sıcaklıkla sarıyor. Ama bu sefer öyle değil ki! Vurulanların olması değil bizi bu denli üzen, vuranların kim olduğudur. Gerçi bizden öncekiler böyle şeylerin olabileceğini söylemişlerdi ama, yinede kolay mı dostun kurşunlarıyla gidenleri duymak? İşte o beş sayısından ancak birinin elimize ulaşabildiği derginin sayfalarını çevirirken, bunları soruyorduk kendimize. Ama öyle bir safhaya geldik ki, olup bitenleri okurken boğulur gibi olduk. Çaylarımız ilk kez kendiliğinden soğudu bardaklar da. Okuyanın sesi çatallaştı ve bir kaç satır sonrada okuyamayıp bıraktı. Duygularımız dalgalanıp durdu; usul usul bir ağırlık çöktü içimize. Nasıl yapabildiler bunu sana, Zeynep'e, Veli amcaya? Nasıl?! ...Bunu kendi kendimize sormamız için, nekadarda çok çaba harcamışlar!

Sarkıntılıkta etmişler öyle mi, Meral'im, Zeynep'im? Bunu kaç operasyonda yaşamadınız ki! O zaman anlayabiliyor, duygularınıza boyun bükme yerine karşıt olmanın gereğinden hereket ediyordunuz.

Ama ya bunlar nasıl bunu yapabilirler, kapımızı açtığımız, ekmeğimizi bölüştüğümüz insanlar mı, dediniz? Önce inanmak mı istemediniz, şunlara bir daha bakayım yanılıyor olabilirim mi dediniz? Veli amcanın çığlıklarınada mı inanmak istemediniz, doğru olmasını istemediğiniz için, yanılıyormuyum acaba, diye mi düşündünüz Meral'im? Ekmek verdiğiniz insanlardan bunları görmek ne de zor gelmiştir size! Ne de...

Ya sen Zeynep'im, "abini getirdik, kapıyı aç" dediklerinde, sevinçten kapının ardından yüreğin pır pır mı etti? Kim bilir o zaman ne de sevinmişsindir. Öyle ya, Veli amca istedikleri yirmi beş milyonu vermemişmiydi onlara, abini sağ bırakmaları için? Parayı nereden bulduğunu düşünmenin zamanı mı sanki, söz konusu evlat canı oldu mu, elde avuçta ne varsa çıkarılmaz mı? O parayı getirmek için kimlere boyun büktüğünün ne önemi var ki?

Ellerinizi bağlamışlar sarı, kırmızı, yeşil bağcıkla, öyle mi? Kim bilir renklerinden nasıl utanmıştır, bağcık. Renkleri solmuştur incecik bileklerinizde. Kendisini o hale getirenlerden bile utanmış, kararmak, yerin dibine girmek, göğe çekilmek istemiştir. Ama sende biliyorsun ki Meral'im, suç renklerde değil, onu kendisinden bile utandıracak hale getirenlerdedir?! Biri ters dönmüş terliklerinizin arasında düğümlü duran bağcık, bir bilsen nasıl utanarak bakıyor terliklerinize.

"Çocukları mı ellemeyin, beni öldürün" diye atılmışsın önlerine; tam yirmi dört kurşuna bedenini yuva yapmak için! Hem de defalarca kapını açıp, ekmeğini paylaştığın namlulara...Merali'ini "çingene" diyerek kurşunlamışlar. Zeynep'ini, acı çekerek ölsün diye, yaralı bırakmışlar. Sekiz saat dayanabilmiş ancak, Zeynep. Bilmem ki ne demeli Veli amca... Bunlar, "çingene"lerin esmer yanığı tenlerine sinmiş erdemlerden uzaklar. Hem de çok, çok uzaklar. Sizden sonrada mezarlarınıza mayın döşemişler. Kimse yanınıza gelmesin, daha doğrusu, dediklerini yapmayanlar için gözdağı vermek istemişler. Bunu yapmakla ayaklarını bastıkları her avuç toprağa mayın döşediklerini bilmemeleri, ne acı değil mi Veli amca?!

On altı yıl önceydi Meral'im. Doğduğunda, daha ilk kez gözlerini açıp şaşkınlık içinde etrafına bakınıp ağladığında, üzerine düşen partizan gölgesiyle yaşama gülümsemiştin. İsmini de onlar koymuştu; Meral YAKAR'ların çoğalması esiniyle. Terliklerin arasında utancından düğümlenen bağcık durduğunda, yine gelmişlerdi. Uzandığın yere yine partizan gölgesi düşmüş. Mezarlarınızın üstünden de eksilmeyecek Meral'im, partizanların gölgesi, birde Yalçın Kaya'ların... Şimdi Meral ablanın yanındasın. Meral ablan ateşi yakmış diğerleriyle beraber etrafını çevirmiş oturuyorlar. Aralarına sizi de çağırıyorlar, her çoğalanla ateşi daha da harlatıp, geceyi yalına kesmek için. Ve közün üstünde hep birlikte içeceğimiz çayı demlemek için...

Nazım Hikmet'ten:

Yolcu

İstanbul/Özgür Gelecek- Film 1920'lerin başında Kurtuluş Savaşı sırasında geçer. Filmde, herkesin yükünü tutup küpünü doldurduğu sırada idealistliği ve dürüstlüğüyle İstanbullu karısının diline düşmüş, istasyon şefi (Halil Ergün), taşranın kasvetinde boğuntuya gelmiş, oradan kurtulmak isteyen ve iki erkeği de idare etmeyi beceren, uyanık karısı ve hayali; yanlızca sürüldüğü bu izbe yerden bir an önce kaçıp kalabalık bir ortamda çalışmak olan makasçıdan (Tarık Akan) oluşmuş bu üçlünün arasında geçen dışa kapalı küçük dünyalarındaki çıkara dayanan ilişkileri ele alıyor. Dünyayla tek bağlantıları olan Telgraf direğinin kar tipisinde yıkılmasıyla tüm dünyayla bağları kopar. İstasyon şefinin kasırısı (Müjde Ar) aslında var olmayan altınların peşinden koşturup dünyadan tecrit edilmiş bu istasyondan kaçma planları kurar. Çekip-gitme, kurtulma hesaplarının, çıkar ilişkilerinin üst noktaya geldiği bir sırada onların dış dünyayla bağlarını sağlayacak, insan olduklarını hatırlatacak bir yolcu gelir. Ve filmin kahramanları insan olduklarını hatırlarlar. Daha sonra bu ilişkiler, kurtulma hesapları bir başka boyuta bürünür. Ve film bu şekilde gelişir.

Film, insanların dünyadan biraz da olsa kopmalarının kendi içlerindeki şüphecilik, çıkarcılık ve ikiyüzlülüklerini kendi çıkarları doğrultusunda nasıl kullandıklarını, içinde yaşanan koşulların dayatmasıyla insan davranışlarının ve hatta temiz düşüncelerinin nasıl yıprandığını, vurgulamaktadır. Ayrıca film hakkında şunu da belirtmek gerekiyor. Sinemaya gitmek isteyen insanların diğer filmler arasından yolcu filmini seçmelerinin önemli sebeplerinden birinin de filmin Nazım Hikmetin bir oyunundan yani Nazım Hikmet adından etkilemelerinden olduğu yadsınamaz bir gerçektir.

Sanat dünyası Abidin Dino'yu yitirdi

Haber Merkezi-Nazım Hikmet'in "Sen mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin?" dediği sanatçı Abidin Dino 6 Aralık!93 günü aramızdan ayrıldı. Uzun süredir hasta olan sanatçı, yakalandığı hastalığa yenik düştü.

78 yaşındayken "yaşlandık ama ruhumuz hâlâ genç diyen Dino, 1913 istanbul doğumlu. Çocukluğu İsviçre ve Fransa'da geçen sanatçı 1925'te İstanbul'a geldiğinde yalnızca resim ve karikatürle uğraşmayı seçti. İlk karikatürleri 1930'da Yarın gazetesinde, ilk yazıları 1931'de Artist dergisinde yayınlandı. Bu arada Nazım Hikmet'in Sesini Kaybeden Şehir ve Bir Ölü Evi adlı kitaplarının kapak ve iç resimlerini yaptı. 1934'te Leningrad'a giderek 1937'ye kadar Madenciler adlı bir filmin çekimini gerçekleştirdi. Sinema çalışmalarını sürdüren sanatçı 1966'da Dünya Kupası'nı anlatan Goal (Altın Goller) filmini çekti.

Abidin DİNO

1937'de Paris ve Londra'ya giden sanatçı, Pablo Picasso, Gertrude Stein, Tristan Traza gibi ünlü sanatçılarla bir araya geldi. Ses, Yeni Ses, Yeni Edebiyat, Servet-İ Fünun ve Yeni Adam dergilerinde çıkan yazı ve çizimleriyle yeni bir gerçekçilik kavramı üzerinde durdu. 1940-41'de kardeşi Arif Dino'yla birlikte estetikle siyasetin, soyutla somutun çelişki ve bağlarını araştırarak II. Dünya Savaşı'ndan esinlenen büyük boyutlu desenler gerçekleştirdiler. Dino 1941'de İstanbul sıkıyönetim komutanlığınca önce Mecitözü'ne sonra da Adana'ya sürgüne gönderildi. 1945'e değin bir acı yandan Adana'daki Türk Sözü gazetesinde çalışırken, bir yandan da yöre insanının yaşamını ve sevinçlerini yalın ve şiirsel bir anlatım ve toplumsal gerçekçi bir eğilimle yansıttı.

1952'de Paris'e yerleşen sanatçı 1955'te İşkenceler ve Atom Korkusu konulu resimlerini sergiledi. Paris'teki yaşamı boyunca Türk kültürüyle bağlantısını hiçbir zaman koparmadan ve Avrupa'daki güncel sanat gelişmelerini, yeni eğilimleri izleyerek özgün bir çizgi yakaladı. Nazım Hikmet'in Kuvayı Milliye Destanı, Haili Boratav'ın Türk Masalları ve Yaşar kemal'in Deniz Küstü adlı kitaplarının resimlerini de yapan sanatçı ilk kişisel sergisini 1969'da açtı. Sonraki yıllarda da kişisel sergiler açan Dino, karma sergilerede katıldı.

Resimleri ABD'den SSCB'ye kadar çeşitli ülkelerdeki resmi ve özel kolleksiyonlarda ve müzelerde bulunan Dino 1979'da Fransa'daki Görsel Sanatlar Ulusal Birliği'nin (UNAP) onur başkanlığına seçildi.

Kızılırmak'tan konserler dizisi

Adana/Özgür Gelecek- Tarsus'ta, Özgür FM ve SHP Tarsus İlçe Teşkilatı tarfından organize edilen Kızılırmak Konseri 26 Kasım '93 günü polisin onca engelleme ve provakasyonlarına rağmen coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi.

Konserin yapılacağı haftalar önce duyurulmuştu. Konser günü geldiğinde ise konsere birkaç saat kala hernedense (!) Tarsus Kaymakamlığı konserin iptal edildiğini duyurdu. Konseri izlemeye gelen yaklaşık 4000 kişilik kitle konserin yapılacağı spor salonunun önünde toplanıp konser saatinin gelmesini beklemeye başladı. Polis, oradaki kitleye konserin iptal edildiğini duyurup kitleyi dağıtmak isteyince, kitle de buna karşı koyup, konseri organize eden yetkililerden böyle bir açıklama olmadığı sürece dağılmayacaklarını belirtti.

Konseri organize eden Özgür FM ve SHP, konserin iptal edilmesi için herhangi bir gerekçe olmadığını belirterek, Kültür Bakanlığına başvurdu, Kültür Bakanlığından, Kaymakamlığa gelen emirle konserin yapılacağı kesinleşti. Konser öncesi ses düzenini yapmaya gelen görevli polis tarafından tehdit edilerek cihazlarıyla birlikte geri gönderilmişti. Konserin başlama saati geldiğinde ses düzeni görevlisinin olmamasından kaynaklanan aksaklıklar ancak birbuçuk saatte giderilebildi. Birbuçuk saatlik bir gecikmeden sonra konser başladı. Konserin başlamasıyla birlikte polisin provakasyon çabaları hız kazandı ve izleyicileri gerekçesiz gözaltına almaya çalıştı.

Bir çatışma esnasında öldürülen kadın gerillanın çıplak cesedinin TV'de teşhir edilmesini protesto etmek amacıyla Kızılırmak'ın düzenlediği parça okunmaya başlanınca, izleyiciler hep bir ağızdan "yaşasın halkların kardeşliği" sloganını yükselttiler. O anda, polis dizginlerinden boşanmışçasına, azgın bir şekilde kitleye saldırarak, halkların kardeşliğine karşı olan tahammülsüzlüğünü bir kez daha ispatlıyordu. Polis izleyicilerinden bir kısmı zorla götürünce kitle hepbir ağızdan "polis dışarı" diye haykırmaya başladı.

Kızılırmak Grubu okuduğu türküyü yarım bırakarak, gözaltına alınan izleyici serbest bırakılmadan devam etmeyeceklerini, polisin provakasyon çabalarını boşa çıkarmaları için duyarlı olunması çağrısında bulununca, kitle hepbirden polisi alkışlarla protesto etmeye başladı. Konseri organize edenlerin çabası ve izleyicilerin tepkisi sonucu gözaltına alınan arkadaşın serbest bırakıldığı duyrulduktan sonra konsere devam edildi.

Konser alanı dışında ise, Tarsus siyasi şube başkomiseri konseri organize eden Özgür FM ve İktidar ortağı SHP'lilere "Ben kardeşlik-mardeşlik anlamam Burada hiçkimse slogan atamaz ve polis dışarı diyemez, dedirtmem. Burayı da kan gölüne çevirmekten hiç çekinmem, yaparım!" şeklindeki tehditleri savururken, asıl iktidarın kim olduğu ortaya çıkıyordu.

Başından sonuna kadar kitleyi provake etmeye çalışan polis, umduğunu bulamadı. Konseri izleyenlerin duyarlılığı dikkat çeken noktalardan biriydi. Polisin bu kadar emek verdiği(!) bir konser insanların duyarlılığı ve provakasyona gelmemeleri sayesinde coşkulu bir şekilde sona erdi.

Öte yandan Odak Dergisi'nin 4 Aralık'ta Ankara'da düzenlediği dayanışma gecesinde konser veren Grup Kızılırmak, sabah ve akşam olmak üzere verilen iki konsere de bini aşkın dinleyici katıldı. Saygı duruşu ile başlayan konser, halaylar ve sloganlarla sürdü. Salonda genellikle, "Lice Faşizme Mezar Olacak!", "Barbara Yoldaş Ölümsüzdür!", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!" ve "Faşizme İsyan Halka Önder Partizan!" sloganları atıldı. Kızılırmak'ın her konserinde olduğu gibi bu konserinde de sıra "İbrahim Yoldaş" parçasına gelince bütün salon ayakta ve sol yumrukları havada olarak parçaya eşlik ettiler.

Polisin yoğun önlemleri altında yapılan konserlerde, kitlenin coşkusunun sürekli yüksek olduğu gözlendi.

www.partizanarsiv.net

İtirafçılığın böylesi veya yaşasın düşmanım

"Akılsız dost, akıllı düşmandan daha tehlikelidir." demiş çok bilen, bildiklerini, bizi fazla meşgul etmemek için kısa ve öz vecizelerle ifade eden atalarımız. Ama aynı atalarımız akılsızlık düşman konusunda bizi pek bilgilendirmemişler. Bu konuda ecdadımız bir ışık tutmadığına göre kendimiz kafa yorup sorunu çözmeliyiz.

Sınıf savaşımında düşman, yani sömürücü egemen sınıflar bir akılsızlık örneği sergilediklerinde, gerçekten öyle mi oldukları yoksa taktik mi yaptıkları sorunu, önemli bir sorundur. Bunu anlayabilmek için, düşmanı ve kendi konumumuzu doğru tahlil etmeli ve yorumlamalıyız.

Peki düşman "Bu kadarı da olamaz!" dedirtecek kadar kendisini rezil edecek salakça tavırlar sergiliyorsa ne yapılır? Herhalde (Herhalde diyorum çünkü benimle hemfikir olan bir atamız olmadığı için pek emin olamıyorum) böyle düşman dostlar başına değildir. Bu büyük şanstan proletaryanın çıkarları doğrultusunda faydalanılmaya çalışılır.

Konumuz, Konya'da günlük bir yerel gazete olan Konya Postası'nda TKP/ML-TİKKO ile ilgili yayınlanan ve bir hafta süren yazı dizisi. Önce söz konusu gazete hakkında bilgi verelim: Konya Postası, polisin kendi eliyle kurdurttuğu, Beyşehir Gölü'ndeki talihsiz (!) bir kazada boğulup ölen kurucusu ve sahibinin cenaze töreninde siyasi polisin resmi geçit yaptığı, neredeyse Türkeş'i yeterince milliyetçi olmamakla suçlayabilecek kadar Türk-İslam ülküsüne bağlı, son derece mukaddesatçı bir gazete. Öylesine dürüst ve objektif bir gazete ki; YDG okurları (savcılığa çıkar çıkmaz bırakılan öğrenciler) gözaltına alındıktan sonra hemen ertesi gün şu manşeti görüyorsunuz: "Polisin büyük başarısı: TİKKO çökertildi."

İşte bu, halka doğru bilgi vermek için çırpınan dürüst (!) gazetede önce iki gün boyunca manşetten 9 (Bazen de 10) yıl boyunca "TİKKO'culuk yapan bir militanın itirafları" başlığı altında yazı dizisinin reklamı yapıldı ve bu nefes kesici gerçekleri halkımızın kesinlikle kaçırmaması istendi. Bu dizide yayınlanan o müthiş gerçeklerin hepsine birden cevap vermek hem zaman, hem de yer açısından mümkün değil. Bu yüzden iddiaların içinden en komiklerini seçerek size aktaracağız. Şimdi itirafçı militanı dinleyelim: "Ben 1984 yılında sosyalizmin varlığına (daha önce yok olduğunu düşünüyormuş), devrim yapmanın şart olduğuna iyice inanıyordum... Bizi ufak kürsülerin üzerine aldılar. Burada iki metrekarelik kara tahta vardı. Sonra kimliğini bilmediğinin (siz bilmediğim diye okuyun, cümle kurmasını dahi bilmiyorlar) birisi tahtaya çıkıp Türkiye'de devrim yapmanın şart olduğunu (Bunlardan da bir şey kaçmıyor), bunun kolay olmayacağını, bizi çok zor günlerin beklediğini söyledi. Daha sonra yemin törenine katıldık... Karşımızda da Mao, Stalin, Castro ve Enver Hoca'nın portreleri vardı. Biz hep birlikte 'Devrim inancı içersinde devrim mücadelesi vereceğime and içerim. Gerektiği anda devrime karşı gelen ve karşı güç kullanan aile çatısı altındaki ferdi bile imha edeceğime (evet aynen böyle) karekterim, şerefim ve namusum üzerine yemin ederim' diyerek and içtik. Daha sonra Silvan'da örgüte ait bir hücre evinde kaldık... Buradan da başka bir ilçeye götürülerek orada iki katlı bir evde 15 gün ağırlandık ve Alevi dedelerinin bağlama deyişlerini dinledik."

Öncelikle TKP/ML-TİKKO'nun yukardaki satırları yazacak kadar beyinsiz, bırakalım militanı taraftarı bile yoktur. Değil dokuz yıllık militan en geri TKP/ML taraftarı bile Castro'ya küçük burjuva devrimcisi, Enver Hoca'ya da modern revizyonist denildiğini bilir. Eğitim üssünün duvarlarında İbo'nun resimleri yok, ama kaşarlanmış revizyonistlerin portreleri dolu. Devrim andını da yanlış yazmışlar, aslı şöyledir: "Gerektiği an karşı-devrimci altı aylık bir bebeğin kanını içeceğime, kadınlara tecavüz edip kafalarını koparacağıma, erkekleri çarmıha gerip işkence ederek öldürüceğime şerefim ve namusum üzerine and içerim" denmesi daha etkili olurdu herhalde. Faşist T.C.'ye göre, bütün devrimci hareketlerin üç temel destekçisinden birisi olan Aleviler (Diğerleri Ermeniler ve dış mihraklardır) de unutulmamış tabii ki. Öyle ya TİKKO erleri Alevi dedelerinin çaldığı güzelim deyişlerle "Ya Ali ya Hızır" nidalarıyla beyaz ordunun canına okumuyorlar mı?!

"Fakir ve çok çocuklu bir ailenin çocuğu (Bütün hikayeler böyle başlar) büyük sıkıntı ve bunalım içindeyken tesadüfen tanıştığı birinden sosyalizm ve devrim hikayeleri (Herif faşist, devrim ve sosyalizme bilim diyecek hali yok ya) dinlemeye başlamış, içinde hak, özgürlük, eşitlik, devrim gibi kelimeler geçen bu hikayeleri inandırıcı bulmuş. Halbuki ne anlamsız şeyler bunlar. İşte o günlerde TİKKO'nun içinde on yıl kalmış. (Yazarımız günleri yıl yaptı herhalde)."

Bunlara ilişkin fazla bir şey söylemeye gerek yok. Ama yazarla itirafçının yazım dillerinin aynı olması çok şaşırtıcı (Mutlaka rastlantıdır). "Kürdistan fatihi" paşaların kanlı elleriyle verdikleri mehmetçik basın ödülüne aday olabilecek kadar saygın (!) ve dürüst (!) olan yazarımız kendi elleriyle bir TİKKO militanı yaratacak değil ya ! ! ! İtirafçı militanımız devam ediyor "...Bize o zaman anlatılanlar şöyle idi: Türkiye'de devrim yapmak basit düşüncelere sahip insanların yapabileceği birşey değil. Türkiye'nin coğrafi yapısına göre ve zaman içinde devrim imajlarımızı yenilememiz gerekiyor. (İnanın bunları bir Maoist söylüyor). Fanatik dinciler ve Türk milliyetçileri (Normalde her devrimci bunlara sivil faşist der) pek birşey yapamazlar ama kontrgerilla ve polisin güçlendirdiğine inanıyorum. Şu andaki görevimiz 12 Eylül ihtilali'nden devrim şehitlerimizin işkence kucağına oturtan savcıları, siyasi şube personelini ve ordu personelini yok etmek." Yazar devrimcilere ve komünistlere olan bütün kinini "kucağına oturtan" kelimesiyle kusmuş. Lakin kucağa oturan ve oturtan kim? Anıtkabir'deki 10 Kasım törenindeki ana okulu çocuklarının taşıdığı "İbo (ana okulunun ismi) ve umut ordusu" yazan pankartı apar topar indirmeye kalkan ve olay anlaşılınca da milyonların önünde (Faşist medya sağolsun) rezil olan polisler, hiç de "kucağa oturtan" bir insanın rahatlığında değillerdi daha çok kucağa oturmuş gibi bir halleri vardı. "Onlardan intikamamızı alacağız (Bu doğru). Başarı sınırsızdır. Bu bahsettiğimiz kişilerin isimleri ve adresleri anketimizde belirlenmiştir. (Sanırım TİKKO Piar Gallup'la ortak çalışıyor) Bunlar kolay olmayacak ama başaracağız. Başarının daha iyisi olduğuna inanıyorum. Bugün Ortadoğu'da Hafız Esat başarılı bir şekilde sosyalist ihtilal yapmıştır. Bize de genel ihtiyaçlarımız ve tesisatlarımız konusunda her zaman yardımcı olmaktadır. Albay Kaddafi Libya'da sosyalist devrim yapmıştır. Kainatın en büyük devrimcilerini içinde bulunan ve Koba'yı (Cümle ve kelimeler yine bozuk aldırmayın) Amerikan kolonisinden tamamen uzaklaştıran (Emperyalizm dönemine yüz yıldan fazla bir süre önce girdik, herif hala kolonilerden bahsediyor) Castro'yu saygıyla anıyoruz."

Taş gibi sosyalist, Suriye, Libya ve hele hele "kainatın" en büyük devrimcilerinin içinde bulunduğu Küba varken ulan bir de sosyalizm öldü diyorlar. Herif utanmasa Türkiye'nin komünist bir ülke Demirel'inde bir MLM olduğunu iddia edecek.

Militanımız devam etsin: "Elazığ'ın Karakoçan ilçesine gittik. Burada Mazlum Doğan isimli bir kampa katıldık. Bu kamp yetmişüçte kurulmuş. Kuruculari da Abdullah Öcalan, Mazlum Doğan, Mahsun Korkmaz, M. Korkmaz'ın Kürtçe ismi Agid, Agid kahraman anlamına geliyor. (Yazarımız Kürtçe'yi de öğrenmiş) birde İ. Kaypakkkaya'nın ismi geçiyordu."

Yazar, TKP/ML ile PKK arasında bir ilişki kurmak için bir yerlerini yırtıcak neredeyse (İbo ile Apo'nun aslında kardeş olduğunu Apo'nun öldürülen kardeşinin intikamını almak için PKK'yı kurduğunu iddia ederse şaşırmayın sakın).

Buraya kadar yazı anlaşılıyordu. Bundan sonra okuduklarımızı biz de anlamadığımızdan çok kısa geçeceğiz. Önce İran'a gidiyorlar oradan Başkale'ye sonra Yunanistan'a son durak İstanbul. Herifler devrimci değil gezginci. "Yolcu Abbas bağlasan durmaz" misali gezinip duruyorlar. Şimdiye kadar destekçimiz olan dış mihrak sayısı da üç oldu. Hepsi de sorunlu sınır komşularımız.

Bundan sonrası, İstanbul doğumlu bir Ermeni olan Savunyan adlı kişi tarafından eğitim gören insanlar tarafından ısıtılmış kasatura ile işkence ateist davranışlar ve kampta örgüt üyelerine cinsel arzuların bastırılması amacıyla yapılan iğneden ibaret. Yazar kızıl ordu TİKKO'nun beyaz ordudan çok daha kötü olduğunu ispatlamak için alçaldıkça batmış. Beyaz orduda dayak var, TİKKO'da kızgın kasatura ile vücut dağlanıyor. Beyaz ordu'da şap var TİKKO'da özel iğne.

Ayrıca itirafçı militanımız (!) aynı zamanda bir PKK uzmanı. PKK'nın yapısı, amaçları, destek aldığı güçler, legal uzantıları gibi bir dizi konuda oldukça önemli (!) açıklamalarda bulunmuş.

Bu yazının kime yararı olduğu konusunda ise net bir gerçeklik vardır. Bu yazı sayesinde T.C. ve onun uşakları sarı basının TKP/ML-TİKKO'ya uyguladığı basın yasağı delinmiştir. Bundan dolayı, TKP/ML- TİKKO için böyle bir düşmana sahip olmak iyi birşey olsa gerek.

ÖRSÇEKİÇ Devrim DEMİRAL

www.partizanarsiv.net

Tutsaklara sevk işkencesi direnişle yanıtlanıyor

Haber Merkezi- 27 Temmuz 1993 tarihinde Adalet Bakanlığı tarafından çıkartılmış olan faşist genelge ile, siyasi tutsakların gücünü bölmek, birbirlerinden tecrit etmek, siyasal ve hukuksal savunmalarını engellemek için İstanbul'da yakalanan siyasiler Sakarya, Gebze ve Bursa cezaevlerine gönderilmeye başlandı.

İstanbul il sınırları dışında bulunan Bursa Sakarya ve Gebze cezaevlerindeki tutsaklar avukat görüşü yapamamakta. Aynı davadan yargılanan sanıklar ortak savunma hazırlayamamakta. İl sınırları dışında oldukları için de ziyaretçileriyle görüşememekte ve keyfi zorluklar çıkarılmaktadır. Örneğin sanıkların il dışından mahkemeye getirilmesi gerektiğinde, bazen keyfi olarak mesafenin uzak olması nedeniyle duruşmaya bile getirilmemektedirler.

Sağmalcılar Cezaevi'nde bulunan HKG, TKP/ML Hareketi, Direniş Hareketi, TİKB, PRK- Rizgari, TKİH, Ekim, TKP/ML TİKKO, MLSPB, TDKP, THKP/C-HDÖ, Devrimci Yol, TKEP, TDP, TKEP-L ve PKK tutsakları, yaptıkları basın açıklamasında, İstanbul DGM'nin; bakması gereken davaların tutsaklarını Bursa, Gebze, Sakarya, Kırklareli gibi çeşitli cezaevlerine dağıtarak devrimcilerin birlikteliğini bölmek ve onların en doğal hakları olan ortak savunma yapma olanaklarını ortadan kaldırmaya çalıştığını belirterek kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya çağırdı.

Öte yandan hâlâ **Bayrampaşa Özel Tip Cezaevi**'nde tutuklu bulunan **Müslüm Elma**'nın sağlık durumunun kötüleştiği bildirildi. Elma'nın avukatları Kemal Yılmaz, Mihriban Kırdök ve Fatmagül Yıldırım tarafından 14 Aralık günü yapılan basın açıklamasında şöyle denildi: "Sanık müvekkilimiz 18.11.1993 tarihinde gözaltına alındığı tarihten itibaren Terörle Mücadele Şubesi'nde açlık grevine başladı. O tarihten beri de açlık grevini sürdürmektedir. Müvekkilimiz 1980 tarihinde Diyarbakır TKP/ML-TİKKO davasından yargılandı. Diyarbakır Cezaevi'nde tutuklu bulunduğu sırada, cezaevindeki baskı ve işkenceyi protesto etmek için 1982-1984 yılları arasında TKP/ML-TİKKO dava sanıkları ile PKK dava sanıkları, birlikte ölüm orucuna başladı. Bu süre içinde 56 gün açlık grevine gitti. Bu açlık grevi neticesinde müvekkilimiz hafıza kaybı, baş dönmesi ve beyinciğinin erimeye başladığı doktor raporlarınca saptandı.

Müvekkilimiz ikinci kez İstanbul'da yakalandığında; soğuk su banyosu, askı ve darp izleri ile bozuk olan sağlığı iyice bozuldu.

Sanık müvekkilimiz açlık grevinde olduğundan ve sağ kolu işkenceden dolayı uzun süre askıda kaldığından, kolu da tutmamaktadır. Kol liflerinin zedelendiği doktor raporu ile saptanmış ve beyinciği erimeye devam etmesine rağmen, cezaevinden doktorlu ve tam teşekküllü hastaneye sevk edilerek tedavisinin yapılması gerekirken, bu tedavisi cezaevinde açlık grevi ve sevk nedeniyle yapılmamaktadır.

Bu nedenle müvekkilimizin tam teşekküllü hastaneye sevk edilerek, uzman doktorlar gözetiminde tedavisinin yapılmasını, sağlık nedeni ile sevkinin durdurularak derhal müvekkilimizin tedavisine başlanmasını, tüm yurtsever, demokrat ve basının bu konu üzerinde duyarlılıkla durmasını istiyoruz."

Aynı dava tutsaklarının ayrı cezaevlerine konulmasını protesto eden **Bursa, Gebze** ve **Sakarya** cezaevleri siyasi tutsakları süresiz açlık grevi ve 29 Kasım 1993 tarihinden itibaren mahkemelere çıkmama eylemine başladılar.

Sağmalcılar cezaevinden TKP/ML-TİKKO davası tutsakları da bu konuda şunları söyledi: "Saldırılara karşı savaşımı örgütlemeliyiz. Zira faşist diktatörlüğün korktuğu tek şey bu ve saldırısının kaynağını da bu örgütlülüğümüz oluşturuyor. Şimdi bize düşen buna sahip çıkmak, daha sağlam, ilkeli, disiplinli ve örgütlü hareket etmektir."

Adalet Bakanlığı'nın çıkarttığı bu genelgeyi protesto etmek için **Bayrampaşa Özel Tip Cezaevi**'nde 11 Kasım 1993 tarihinde açlık grevine başlandı. Tutukluların Sağmalcılar Kapalı Cezaevi'ne gönderilmek için başlattıkları açlık grevi hala sürüyor. Açlık grevinde bulunan 5 bayan PKK tutsağının sağlık durumlarının ciddi şekilde bozulduğu ve endişe verici boyutta olduğu bildiriliyor.

Konya E Tipi Cezaevi'nde Mart ayında yapılan açlık grevi ile karşılıklı yazılı anlaşmalarla sonuçlanan kazanımlardan, bugüne hiçbir hak kalmadığı bildirildi. Cezaevinde her geçen gün yeni bir hak gaspına çalışılıyor. Örneğin; erkek tutsakların kadın tutsaklarla temsilcilik nezdinde de olsa görüştürülmemesi, açlık greviyle kabul edilen taleplerden olan 'soyadı tutmayan görüşçülerle görüşebilme ve dışarıdan getirilen yiyeceklerin cezaevine alınması' gibi kazanılan haklar çiğnenmesi, idarece alınması gereken tüp, ocak, masa ve sandalyenin tutsaklara ve ailelerine aldırılmaya çalışılması, tutsakların ilaçlarını yanlarında bulundurmasına izin verilmemesi, mektuplar ve gönderilen dergilerin uzun süre postahanede alıkonulması bunlardan yalnızca birkaçı. Tüzüğe göre genel arama anında bir kişinin de koğuşta bulunması gerekirken kimsenin bulunmadığı bir anda koğuşa girilip arama adı altında talan yapılmıştı. Son olarak da adli tutuklulara uygulanan akşamları tüpleri geri alma uygulamalarını siyasi tutsaklara da dayattılar. Tutsaklar tüpleri vermeyerek tavır aldılar.

Konya E Tipi Cezaevi THKP-C/HDÖ, TİKB ve TKP/ML/TİKKO davası tutsakları bu tutum karşısında kendi kimliklerini ve haklarını korumak, gaspedilen haklarını geri almak zorunda olduklarını belirterek, saldırılara karşı sessiz kalmayacaklarını duyurdular.

Toplu katliamların güncelleştirilmesiyle, cezaevlerinin işkence merkezlerine dönüştürülüyor. Özgürlük mahkumlarının, cezaevlerinde yasal olmamasına rağmen tekrar sorguya alınıyor, itirafçılığa zorlanıyor ve egemen güçler bununla da yetinmeyerek idamı gündeme getiriyor.

Elazığ Cezaevi'nde, PKK davası tutsağı, Zeki Şaşmaz tekrar sorgulanmak üzere Mardin'e götürülmek istendi. Bunun üzerine tutsaklar direnerek Zeki Şaşmaz'ı vermediler. Askerler ve gardiyanlar, tutsakların kaldığı koğuşlara operasyon düzenleyerek jop ve kalasların yanında sis bombası ve tazyikli su kullanıp, 15 kişiyi çeşitli yerlerinden yaraladılar. Tutsaklar, yaptıkları açıklamada: "Mazgaldan gözyaşartıcı sis bombası ve değişik bombalar attılar. Koğuşta yangın çıktı. Gelen itfaiye tazyikli su kullanarak bizi etkisiz hale getirdi. Koğuş duvarlarını balyozlarla kırarak içeri giren gardiyanlar ve özel timler başlarına geçirdikleri gaz maskesi ile yaralı ve baygın olan arkadaşlarımızın üzerine vahşice saldırdılar. Ve Zeki Şaşmaz'ı götürdüler." dediler.

Mardin Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan Mesut Seydaoğulları mahkemeye çıkarılmadan önce iki kez sorguya alındı. Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne getirilirken askerler tarafından dövüldü. Konuyla ilgili açıklama yapan temsilci Siraç Dinç, askerlerin tutumunun değişmemesi halinde bu tavırları protesto edeceklerini belirttiler.

Diyarbakır Cezaevi'nde bulunan siyasi tutsaklardan 50'ye yakını 12 Kasım '93 tarihinde Diyarbakır DGM'ye çıkarıldığında, mahkeme heyetinin, avukatların ve tutsakların ailelerinin gözleri önünde asker ve polis tarafından saldırıya uğradılar. Saldırı sırasında 15 tutuklunun çeşitli yerlerinden yaralandığı ve bu durumun doktor raporuyla tespit edildiği tutsaklar tarafından açıklandı.

Muş E Tipi Cezaevi'ndeki siyasi tutsaklar, cezaevinin tam bir işkence yuvasına dönüştürüldüğünü, bu durumu protesto amacıyla ve düzeleceği zamana kadar 25 Kasım '93 tarihinden itibaren mahkemeye çıkmama kararı aldıklarını açıkladılar.

Buca Cezaevi'ndeki siyasi tutsaklar, mahkemeye gidiş-gelişler sırasında askerler tarafından silahla tehdit edildiler. Bu yüzden de duruşmaları boykot kararı aldıkları öğrenildi.

Bursa Özel Tip Cezaevi'nde bulunan dokuz TKP/ML-TİKKO-TMLGB davası tutuklusuyla, biri siyasi iki tutuklunun daha 21 Kasım'da başlattığı süresiz açlık grevi devam ediyor. Açlık grevlerinin amacı mahkemeleri İstanbul'dan sürerken il dışındaki cezaevlerine gönderilmeleri.

Açlık grevindeki tutukluların istemleri şunlar: Yargılanmaları İstanbul DGM'de yapılan; fakat Bursa Özel Tip Cezaevi'nde tutulan tutukluların İstanbul'a gönderilmesi, cezaevindeki siyasi temsilcilerin temsilciliklerinin yürütme kollarının yaratılması, yetersiz olan avukat görüş yerinin değiştirilmesi, bloklar arası iletişim kolaylığı ve sportif faaliyetler için gerekli şartların sağlanması, hastahane sevklerinin hızlandırılması ve cilt-resim çalışmalarının yapılabilmesi için malzeme alımının kolaylaştırılması.

Şu an yalnızca Sakarya Cezaevi'ndeki tutsaklar hedeflerine ulaştılar. Ve Sakarya Cezaevi'ne sevkedilmeden önce kaldıkları Bayrampaşa Cezaevi'e getirildiler.

Malatya Cezaevi'ndeki siyasi tutsaklar şubede dayak yedikleri yetmiyormuş gibi duruşmalarına her gidişlerinde de dayak yiyor ve hakarete uğruyorlar. 8 Kasım 1993 tarihinde mahkemeye çıkan PKK davasından yargılanan 15 yaşındaki bir çocuk dayaktan geçirildi. Amacı provokasyon ortamı yaratmak olan bu olay, tutsaklara yönelik kapsamlı bir saldırının da ön hazırlığı. Ayrıca birdenbire, Adana'da gözaltına alınan Kürtlerden bir kısmı tutuklandıktan sonra her ne hikmetse Adana'da hiç cezaevi yokmuş gibi Malatya Cezaevi'ne götürülüyor. Malatya Cezaevi'nde 26 Ekim '93 tarihinde tahliye olan ve hemen sonra gözaltına alınan Mithat Gergersoy ise halen kayıp.

Bu olayların hemen ardından 5 Kasım '93 tarihinde Adana Terörle Mücadele'nin işkenceci polislerinden biri olan Muzaffer Aydın, Ankara Barosu'na kayıtlı Mustafa Yılmaz adına düzenmiş sahte bir avukat kimliğiyle Malatya Cezaevi'ne elini kolunu sallayarak girdikten sonra 15 yaşındaki bir tutsağı ajanlığa zorlamak istemiştir. Tutsağın bu teklifi reddetmesi üzerine aradığını bulamayan sahte avukat, oradan ayrılmak zorunda kaldı. Malatya Cezaevi'nden siyasi tutsak temsilcileri; bu tür provokasyonlara karşı, devrimci-demokrat kamuoyunun duyarlı olmasını, cezaevlerine yönelik saldırılar karşısında sessiz kalınmamasını bildirdi.

Hasan Erdem'e ısrarla ceza

İstanbul/Özgür Gelecek- 19 Ekim 1991 tarihinde seçim dönemi dolayısıyla İstanbul Haznedar'da DYP seçim bürosu molotoflanır. Hasan Erdem'in tek suçu o an oradan geçmektir.

Hasan Erdem silah sesleri arasında kalınca kaçmaya başlar. Bunun üzerine polis ateş ederek kalçasından yaralar. Sonra da yanına yaklaşarak yakın mesafede bacağını isabet alacak şekilde tarar. Polislerin hastanede doktorlara olan baskısından dolayı geç müdahale edilen 19 yaşındaki bu genç, kangren olur. Ve diz üstünden bacağı kesilir. Yapılan ilk mahkemede bir delil bulunmadığı halde "DYP bürosuna patlayıcı madde atmak, TKP/ML-TMLGB örgütü üyesi olmak, silahlı çatışmaya girmek" iddiasıyla tutuklu olarak yargılanır. 13 Ocak'taki ikinci duruşmasında aleyhinde bir delil olmadığı ve yaralı olduğu halde tutuklu olarak yargılanmasına devam edilmiştir. Erdem'in tedavi masrafı için ailesi tarafından Hasan Erdem'le dayanışma kampanyası açılır. Kampanyanın izin alarak yapılmadığı gerekçesiyle Erdem hakkında bir dava daha açılır. Kendisi bu konuda şunları söyledi: "Bu insanlar; örgüt üyeliği, silahlı çatışma ve seçim bürosuna patlayıcı madde atmaktan ceza veremeyeceklerini anlayınca izinsiz kampanya açıldığı gerekçesiyle bana dava açtılar. Dava hala İstanbul 7. Adliyesi'nde devam ediyor. Eğer ben Türk milliyetçiliğini körükleyecek biçimde kampanya açsaydım ya da Bosna için bir kampanya açsaydım dava açmak şurda kalsın, ekmeklerine yağ sürdüğüm için bana madalya bile takarlardı."

Olayın diğer ilginç yanı; Erdem'in hastanede tedavi gördüğü sırada elbiselerinin "etrafa kötü kokular yaydığı" gerekçesiyle doktor gözetiminde yakılmasıydı. Eğer elbiseler yakılmamış olsaydı, kriminolojik laboratuvarda elbiseler üzerinde bir takım testler yapılarak Erdem'in patlayıcı madde atıp atmadığı ortaya çıkacaktı. Peki durum böyleyken neden elbiseler yakıldı. Hasan Erdem, polislerin kelle avcılıklarının ortaya çıkmaması için elbiselerinin yakıldığını söylüyor. Çünkü elbiseleri teste gönderilseydi polislerin kendisini yakın mesafeden taradıkları ortaya çıkacaktı.

Hasan Erdem, devletin sakat bıraktığı insanlardan sadece biri

Polis duruşmada verdiği ifadede; "Hasan yere düşer düşmez elinden silahı aldık" diyor. Fakat ne iştir ki silah üzerinde Erdem'in parmak izi bulunamıyor. Üzerinde yakalandığı iddia edilen silah, 1988 yılında bir başkomiser yardımcısından gasp edildiği ve bir soygunda kullanıldığı için Erdem hakkında bir dava daha açıldı. 6 Aralık 1993 tarihinde DGM'de yapılan mahkemede hakkında takipsizlik kararı çıkması gerekirken bu sefer de Erdem, silahlı gasptan yargılandı. Başkomiser yardımcısı teşhis için verdiği yazılı ifadede silahlı gaspı yapanın uzun boylu, bıyıklı, iri yapılı, 30 yaşlarında biri olduğunu söylüyor olmasına rağmen böyle bir davanın açılması ilginç. Çünkü Erdem o sıra yanlızca 16 yaşındaydı.

Erdem'in avukatı Mihriban Kırdök, "pes valla yakında idam talebini isterlerse hiç şaşırmayacağım" diyerek şaşkınlığını ifade etti. Hasan Erdem ise bu konuda şunları söyledi: "Ben 19 Ekim 1991 tarihinde vuruldum. (19) Üzerimde bulunduğu söylenen silahla, silahlı gasp yaptığım iddiasıyla bana 6 Aralık 1993 tarihinde dava açıldı. Bu onların acizliğini gösterir. Örgüt üyeliği ve silahlı çatışmaya girmekten hüküm giydiremeyeceklerini anlayınca bana silahlı gasp iddiasıyla dava açtılar."

Hasan Erdem tüm kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya çağırıyor. Çünkü yarın yolda yürürken üzerinize ateş açılıp; siz de örgüt üyeliğinden, silahlı çatışmaya girmekten ve silahlı gasptan dolayı yargılanabilirsiniz.

Memura sözleşme yerine polis jopu

Ankara/Özgür Gelecek- 10 Aralık günü işverenleri Toplu İş Sözleşmesi'ne (TİS) çağırmak için Ankara/Sakarya meydanında toplanan binlerce memur polis tarafından dağıtıldı. 26 kişinin gözaltına alındığı olaylar sırasında jop kullanan polis, onlarca kişiyi de yaraladı..

Aynı gün ilk eylem Ener-Sen'in örgütlü bulunduğu DSİ Genel Müdürlüğü önünde yapıldı. Buradan Enerji Bakanlığı'na yürüyecek olan kitle, polisle konuşan sendikacılar tarafından dağıtıldı.

Saat 11'de Çankaya Belediyesi önünde toplanan yaklaşık 500 kişilik Tüm Bel-Sen'liler ise alkışlarla eyleme başladılar. Çevrede yoğun olarak bulunan polisler kitleyi çembere alarak, dağılmalarını söyledi. Ancak polisin tehditlerine rağmen, sendika yönetiminin kararlı tavrıyla kitle dağılmayarak eyleme devam etti. Polisin kitleyi bina içine sokma saldırısı da yoğun direniş karşısında başarısız oldu. O sırada polislerin saldırısını görüntüleyen muhabirimizin yanına gelen sivil polis şefi, "Çektiğin resimlere dikkat et, sonra senin için kötü olur, makinan da gider" diyerek çevik kuvveti arkadan çekmesini sivilleri ise hiç çekmemesini söyledi.

Daha sonra Tüm Bel-Sen yöneticileri, randevulu oldukları Çankaya Belediye Başkanı Doğan Taşdelen ile görüşmeye gittiler ancak Taşdelen'i makamında bulamadılar(!) Bunun üzerine heyet, personelden sorumlu başkan yardımcısı Ali Rıza Kılınç ile görüştü. Heyet , Kılınç'a, TİS taslağı, daha önce TİS yapan işyerlerini ve TİS'in uluslararası yasal dayanaklarını kapsayan 3 dosya verdi. Bu sırada aşağıda bekleyen kitle de sürekli sloganlara devam ediyordu. Görüşmenin ardından kitleye hitap eden sendikacılar, 13 Ocak gününü grev günü ilan ettiler.

Buradaki eylem bu şekilde sona ererken Tüm Bel-Sen Çankaya İlçesindeki memurlar, diğer belediyelerden gelenlerle buluşmak için Sakarya meydanına yöneldiler. Normal programa göre, burada Tüm-Yargı-Sen ve Ener-Sen'li kitleyle birleşip basın açıklaması yapılacaktı. Ancak polisten korkup, işyerlerindeki eylemi sona erdiren Ener-Sen yönetimi, Sakarya Meydanı'ndaki eylemin zayıflatılmasına neden oldu. Polisin kurduğu barikatı geçip Sakarya Meydanı'na çıkan Çankaya Belediyesi çalışanları, burada diğer ilçelerden ve Büyükşehir'den gelen memurlarla buluştular. Alanda yoğun önlemler alan polis, memurların bir araya gelmesini engelledi. Burada polisin saldırılarına tekme ve yumrukla memurların da cevap verdiği gözlendi. Polisin bütün saldırıları ve tehditlerine rağmen kitleyi dağıtmayan sendika yönetimi, sürekli olarak kitleyi birleştirmeye çalıştı. Bir yandan joplamalar devam ederken, ses aracının üstüne çıkan bir sendika yöneticisi, kitleyi, polisleri aşıp alana girmeye çağırdı. Sendika yöneticisini susturamayacağını anlayan polis, ses cihazlarının kablolarını kopardı. Polisin yoğun saldırıları karşısında dağılan gruplar bir-iki dakika sonra başka bir yerde toplanıp slogana başlıyordu. 100-200 kişilik 5-6 gruba bölünen kitle, bir yaya bölgesi olan Sakarya'dan taşarak Z. Gökalp ve Atatürk Bulvarı'nda eyleme devam etti. Bir an dağılıp, hemen sonra toplanarak sloganlara başlayan eylemci memurlardan bir kaç tanesi de gözaltına alındı. Fakat polis bunları kitleden almakta oldukça zorlandı. Eyleme katılmayan çevredeki vatandaşların "vurmayın köpekler" diyerek polise saldırmaları da sıkça gözlendi. Daha sonra kitlenin insiyatifi ile eylem sona erdirildi. Bu eyleme katılan memurların yanısıra Ankara'da ki birçok işyerindeki memurların da, dairelerin önünde bekleyen çevik kuvvet tarafından dışarı çıkartılmadıkları duyuldu.

www.partizanarsiv.net

Kavganın Güncesi

Mao ZEDUNG

Mao Zedung 100 yaşında

Mao Zedung, 26 Aralık 1893'te Çin-Hunan eyaletinin Şaoşan köyünde doğdu. Orta halli bir köylünün oğlu olarak, babasının işlerinde çalışan Mao, henüz 14 yaşındayken, ailesinin baskısıyla, yine kendi köyünden olan ve kendisinden dört yaş büyük bir kızla evlendirildi.

Mao, 1910'da annesinin memleketi olan Hsiang hsiang'daki okula gitti. 1911'de Çin Cumhuriyeti'nin kuruluş sürecinde burjuva orduya katıldığında Lise öğrencisiydi. Mao, ordudan ayrılıp 1913'te Çan Şa'daki yeni kurulan öğretmen okuluna başladı. Öğretmen okulundayken girdiği öğrenci derneğinde dernek başkanlığı yapan Mao, Nisan 1918'de okuldan mezun oldu.

Okulunu bitirdikten sonra Pekin'e giden Mao Zedung, üniversite kütüphanesinde memur olarak çalışmaya başladı. Mao, birkaç ay kaldığı bu kütüphanede birçok radikal aydınla tanışma olanağı da buldu. 1919 Mart'ında Çan Şa'da bir ilkokulda öğretmenliğe başladı. 1920'de bir süre kaldığı Pekin'de Marksist öğretiyi okumaya başladı ve Marksizmi benimsedi. Mao Zedng, Çan Şa'daki öğretmen okulunun ilkokul bölümünün Müdürlüğü'nü yaparken, 1920'de Sosyalist Gençlik Birliği'nin Çan Şa'daki şubesini kurdu.

Mao Zedung, 1 Temmuz 1921'de yapılan Çin Komünist Partisi'nin Kuruluş Kongresi'nde kurucular arasında yeraldı. ÇKP'nin Hunan Eyalet Sekreteri seçilen Mao, 1922'de öğretmenlikten istifa ederek, Hunan Sendikalar Federasyonu başkanlığı yaptı. Mao Zedung, Koumintang'ın aralık 1923'te Kanton'da yapılan 1. Kongresi'ne ÇKP adına, delege olarak katıldı. Ve Ocak 1924'te Merkezi Yürütme Organı'nda ÇKP temsilcisi olarak yeraldı.

1925'te Hunan'daki büyük köylü ayaklanmasından sonra Mao Zedung ÇKP Çin köylülerinin örgütlendirilmesinin başına getirildi. Mao Zedung komutasındaki Kızılordu 1929'da, Güney Kiangsi ve Batı Fukia'da ilk Kızıl Siyasi İktidar'ları kurdu. Eşi, 1930'da ölen Mao zedung, 1932'de işgalci Japonya'ya savaş açtı.

Kuşatma altına alınan Kızıl Siyasi Üs bölgelerinde Mao, Eylül 1934'te bu kuşatmaları yararak Uzun Yürüyüş'ü başlattı. 1935'te Polit Büro'ya seçilen 1957'de Japonlara karşı Komintang'la ittifak kurdu. 1939'da dördüncü karısı olan Çiang Çing'le evlenen Mao, Kızılordu'yla 1940 Ağustos'unda Japonlara saldırıya geçti.

Japon işgalinin yenilgiye uğratılmasından sonra Çan Kay Şek'le ikinci iç savaşa tutuşan Mao, Ocak 1949'da Pekin'e girdi. 1 Ekim 1949'da Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşunu ilan eden Mao Zedung, Ocak 1950'de Moskova'ya giderek yeni bir Çin-Sovyet anlaşması imzaladı. Ekim 1956'da Moskova-Pekin polemikleri başladı. Kasım 1957'de Mao, Moskovaya ikinci kez gitti.

1965-66'da Büyük Proleter Kültür devrimi'ni başlatan Mao Zedung'un yaşamı, 9 eylül 1976'da sona verdi. Çin devriminin önderi Başkan Mao, dünya proletaryası ve ezilen halklarına yol gösterici beşinci usta olarak sınıf mücadeleleri tarihindeki onurlu yarini, sınıf mücadelelerinin sonuna dek koruyacaktır.

Maraş katliamı

Tarih 21 Aralık (1978), yer Maraş
Hava barut, hava kan kokuyor
Kadınların çocukların göğü yırtan
çığlıkları boşlukta yankılanıyor
Asker ve polis kuşatmasındaki evler
ceset dolu
Hitler'in ruhu Maraş'ın üzerine
çökmüş
Çocukların cesetleri ağaçlara çivili
Yaşlı kadınların cesetlerine
tecavüz edilmiş
Bakışlar mahzun
Katledilenler mazlum
Gök kan kızılı, yükselen dumanlar
kızıllığı örtmeye yetmiyor
Maraş insan mezbahasına dönmüş
Faşist katiller kana doymak bilmiyor
Belliki ödül alacaklar eli kanlı faşist
Okkeş Kenger gibi...

Sistemin kronik bunalımları, yetmişli yılların sonlarında daha da derinleşmişti. Sistem ve düzen bunalımlarının fatura edildiği ve ezilen halkın muhalefet de giderek siyasallaşıyor ve yaygınlaşarak kitleselleşiyordu. Bu muhalefet; TC faşist diktatörlüğünün içinde bulunduğu bunalımı daha da derinleştiriyordu. Faşist TC devleti, gelişen halk muhalefetini bastırabilmenin ve ekonomik bunalımını hafifletebilmenin yolu olarak gördüğü, cunta zeminini hazırlamamaya çalışıyordu. Bunun için çeşitli cinayet suikast ve katliamlar gerçekleştirdi. Maraş Katliamı, bu katliamların en kanlı, en vahşi ve en iğrenç olanıydı.

CIA, MIT ve Kont-gerilla'nın tertipledi-ği Maraş katliamını MHP'li sivil-faşist maşalarına yaptırdılar.Bu serseri itlerini bu günler için beslemişlerdi.

Hazırlanan plan gereği Okkeş Kenger (ŞENDİLLER) 19 Aralık 1978 günü sinema salonuna tahrip gücü olmayan bir dinamiti, MHP'lilerin film izlediği bir sırada atmasıyla başlayan provokasyon; 20 Aralıkta Alevilerin işlettiği bir kahvehanenin bombalanması ve 21 Aralıkta TOB-DER'li iki öğretmenin MHP'li faşistlerce katledilmesiyle doruğa çıkarıldı.

Maraş'ta nisbeten biraz daha yoğun olan Alevi-Sünni çelişkisi de faşistlerce kullanılarak, gericiler de tahrik edildi ve katliama katılmaları sağlandı. Bu, daha sonraları olayın siyasal muhtevasını halktan gizlemenin bir malzemesi olarak kullanıldı. Ve olay, bir "Alevi-Sünni çatışması" olarak lanse edildi!..

MHP'li faşistler önceden insan ve silah yığınağı yaparak bu katliama hazırlanmışlardı. 22 Aralık günü iki öğretmenin cenaze törenine saldırılırken; militarist faşist devlet güçleri bu saldırılara "seyirci" (!) kalmıştı. Cenaze törenini kana bulayan faşistler, oradan çarşı içine yönelerek tüm solcu ve Alevilerin dükkan ve işyerlerini yağmalayıp yakıp-yıktılar.

Aldıkları emirlerle silahlanan ve çevre il, ilçe ve köylerden akın akın Maraş'a gelen faşistlerin de katılımıyla daha da kalabalıklaşan katil sürüleri, 23 Aralık 1978 Cumartesi günü bu katliamı daha da boyutlandırdılar. İş başında bulunan halk düşmanı sosyal demokrat hükümet, sıkıyönetim ilan ederek halkı evlerine hapsetti. Ama, faşist katliam ordusu sokaklardaydı. Mahalle ve ev baskınlarındaydı. Sıkıyönetim onlara karşı değildi. Halkı evlere tıkayarak katliama yardımcı olmak içindi!

Sıkıyönetim ilan edilip halk evlerine hapsedilerek 24 Aralık 1978 Pazar günü otomatik salahlı-bombalı, satırlı-baltalı, bıçaklı-sopalı yüzlerce gözü dönmüş faşist tespit edebildikleri ve ulaşabildikleri solculara ve alevilere ait tüm ev ve dükkanlara saldırarak, insanları katledip, binaları yakıp yıktılar. İnsanlığın utanç duyduğu bu katliamda, Hitler'in gözü dönmüş dölleri genç-yaşlı, kadın-erkek, çocuk-bebek demeden yüzlerce insanı kurşunlayarak ya da satır ve baltalarla parçalayarak katlettiler. Ağaçlara çocuk cesetleri, hamile kadınların karnını deşerek yaşlıları ve çocukları baltalarla, keserlerle parçalayarak katlettiler. Gözü dönmüş sapık faşistler, çocuk ve yaşlı kadın demeden, ölü kadınlara tecavüz ettiler!

Yüzlerce kişinin hunharca katledildiği, yüzlerce kişinin de yaralanarak sakat kaldığı bu kan, vahşet ve yangınlar ortasından, mazlum insan çığlıkları gökkubbeyi dövüyorken; faşist TC devleti, isterik bir sevinç anaforundaydı. Zafer sarhoşluğundaydı, halkın "umudu"(!) Ecevit'in sosyal demokrat CHP hükümeti...

Halkımız unutmadı bunları. Ve unutmayacak, zulüm düzeni çıktığı yere gömülene dek!..

Ali YILMAZ

Yenilmez komutan

1956'da Bingöl'ün Kiği ilçesinin Okçiyan köyünde doğdu Ali YILMAZ. Yoksul bir Kürt ailesinin çocuğuydu. Çocukluğu ve gençliği, yoksulluğun ağır koşullarında geçti. Ailesi, ekonomik zorluklarını biraz daha hafifletebilmek umuduyla İstanbul'a göç etmişti..

Ali YILMAZ, içinde bulundukları ekonomik imkansızlıklar nedeniyle istediği biçimde öğrenim de görememişti. Yaşam koşulları, O'nu üretim faaliyetinin içine itti. Çevresinde samimi, sağlam karakterli ve tutarlı-dürüst kişilik özellikleriyle sevilen ve güvenilen Ali YILMAZ, zorlu yaşam koşullarında sertleşmiş, çelikleşmişti.

Duygulu, insancıl ve demokrat bir yapısı olan Ali YILMAZ, MLM dünya görüşü ve İbrahim KAYPAKKAYA'nın komünist görüşleriyle tanıştı. Çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye Proletaryası ve ezilen halklarının biricik kurtuluş yolu olarak benimsediği İbrahim KAYPAKKAYA'nın düşüncesi doğrultusunda hareket ederek, TKP/ML- TİKKO'nun demir disiplinine gönüllü olarak katıldı; ve bunu bilinçli olarak geliştirdi.

İçinde yeraladığı militan mücadelede zeki, kararlı, samimi ve özverili olarak yürüttüğü yoğun faaliyetleri sonucunda TKP/ML üyeliğine hak kazandı. Cesareti ve askeri alandaki yetenekleriyle hızla gelişti ve TİKKO'nun İstanbul Bölgesi Gerilla Komutanı oldu. Pek çok askeri eylemde yeralan Ali YILMAZ, 30 Kasım 1978'de Gülsuyu'nda imal etmekte olduğu bombanın patlaması sonucunda yaralandı.

Hemen hastahaneye kaldırılan Ali YILMAZ, hastahanede kısa bir süre tutulduktan sonra, yaralı haliyle işkenceye alındı. İşkencede gösterdiği Ser Verip Sır Vermeme tavrıyla işkencecileri kendi inlerinde de altetmeyi başaran TİKKO Komutanı Ali YILMAZ, 24 Aralık 1978'de katledildi.

Ali YILMAZ katledildi.

Özgür geleceğin savaşında yaşıyor şimdi... yüzlerce... binlerce...

STALİN'in doğumu

Josef Vissarionoviç Cugaşvili STALİN, 21 Aralık. 1879'da Gürcistan'ın Gori kasabasında doğdu. 1888'de başladığı din okullarındaki dini eğitimini, 1898'de sosyal demokrat bir örgüte girdiği gerekçesiyle 1899'da İlahiyat Fakültesi'nden atılana dek sürdürdü.

1901'de yapılan bir gösteriye öncülük etmekten aranır duruma düştü. Bu yüzden gittiği Batum'da, Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi (RSDİP)nin Kafkasya örgütünün yönetim kuruluna seçildi. İlk kez 1902'de Batum'da tutuklandı. Kasım 1903'te sürüldüğü Sibirya'daki Novaya Uda'dan Aralık 1904'te firar ederek Londra'ya gitti.

Josef STALİN

RSDİP'nin Aralık 1905'te Finlandiya'da yapılan Tammersfots Konferansı'nda Lenin'le ilk kez tanıştı. Stalin, RSDİP'nin 1906'daki Stocholm Kongresi'ne ve 1907'deki Londra Kongresi'ne Transkafkasya delegesi olarak katıldı. Bakü'de petrol işçileri içinde faaliyet yürüten Stalin, aynı yıl RSDİP Bakü Komitesi'ne seçildi. Ancak örgütlediği yoğun grevlerden ötürü tutuklanarak Vologda eyaletine sürgüne götürüldü. Mayıs 1909'da sürgünden kaçan Stalin, tekrar Bakü'ye dönerek illegal faaliyete katıldı.

23 Mart 1910'da yakalanıp 6 ay hapsedilen Stalin, tekrar gönderildiği sürgün yerinden, bu kez kaçamayarak 1911'in Eylül'üne kadar sürgünde kaldı. Daha sonra gittiği Petersburg'da yeniden tutuklanarak Vologda'ya sürgüne gönderildi. Ancak, Stalin buradan da firar ederek güneye geçti.

Stalin, 1912'deki Prag Konferansı'nda Lenin'in önermesiyle RSDİP Merkez Komitesi'ne seçildi. Pravada'nın Başyazarlığı'nı da yapan Stalin, aynı yıl gittiği Viyana'da Marksizm ve Milli Mesele adlı kitabını yazdı. Şubat 1913'te Petersburg'a dönen Stalin (ajan olduğu sonradan anlaşılan) Malinovski ile birlikte tutuklanıp Sibirya'ya sürgüne gönderildi.

1917 Şubat Devrimi'nde çıkarılan af'tan yararlanarak serbest kalan Stalin, tekrar Pravda'nın Başyazarlığı'na döndü.

Nisan 1917'de yapılan RSDİP VII. Konferansı'nda tekrar MK'ya seçildi. 1917 Ekim Devrimi'nden sonra, Lenin'in başkanlığını yaptığı Halk Komiserleri Konseyi'nde Stalin, Milliyetler Komiseri oldu. Stalin, Milliyetler Komiserliği görevinin yanısıra İşçi ve Köylü Denetim Komiserliği görevini de yapıyordu.

Parti içindeki mücadelede Lenin'in yanında yeralan ve içsavaşta üstün başarı gösteren Stalin, Kızıl Bayrak ödülü aldı. Partinin Nisan 1922'deki 11. kongresi'nde MK Sekreterliği'ne seçildi. Lenin'in ölümünden sonra Mayıs 1924'te toplanan Parti Kongresi, Stalin'in, Genel Sekreterlik görevinde kalmasını kararlaştırdı.

Başta Troçki olmak üzere değişik biçimlerdeki muhaliflerle yoğun bir mücadele yaşayan Stalin, 23. 8. 1939'da Nazi Almanyası ile "Saldırmazlık Paktı" imzaladı. Ancak Haziran 1941'de Nazi orduları, Sovyetler Birliği'ne saldırdı. Bunun üzerine süren kanlı savaşlar içinde Stalin, 1945'te Yalta Konferansı'nda Roozevelt ve Churchill ile ittifak imzaladı. Ve Kızılordu, faşist Hitler ordusunu bozguna uğratarak 2 Mayıs 1945'te Berlin'e girdi. Kızılordu, böylece Hitler'i ve faşist diktatörlüğünü tarihe gömdü.

Finlandiya'nın Kendi Kaderini Tayin Etme sorununda, Finlandiya'nın kararına saygılı davranan Stalin, bu soruna takındığı tavrıyla da dünya proletaryasına bir kez daha öğretiyordu.

ML biliminin Lenin'den sonraki büyük ustası Josef STALİN, 6 Mart 1953'te yaşama veda etti. İnsanlık tarihine altın harflerle yazılan Stalin, öğretileriyle komünizme dek kutup yıldızı gibi parlayacak.

ÖZÜR

Bir önceki sayımızda Erdal EREN'in fotoğrafı yerine bir yanlışlık sonucu Mehmet Koca'nın fotoğrafı yeralmıştı.

Böylesi hatalara bir kez daha düşmemek azmiyle tüm okurlarımızdan özür diliyoruz.

www.partizanarsiv.net

Yeni yıla girerken

Dostlar;
Bizler Yeni Demokrat Kadınlar olarak, emekçi kadınların cinsel, ulusal ve sınıfsal baskı altında yaşamaktan kaynaklanan yığınla sorunu olmasının bilincinde olarak, ve emekçi kadın örgütlenmesine duyulan ihtiyaçtan dolayı, 18 Temmuz 1992'de (YDKD)ni kurduk. Açılış konuşmamızda da dile getirdiğimiz gibi, kadının kurtuluşunu mevcut siyasal düzenin değişmesinden ayrı olarak ele almadık. Zira kadın sorunu toplumsal bir sorundur ve gerçek çözümü de ancak toplumsal kurtuluşla mümkün olacaktır. Biz YDKD olarak kadınların sorunlarına sahip çıkıp, onların örgütlenmesi çabasını verirken bu çabanın ülkemizde halk demokrasisinin inşası mücadelesine katkı olduğu bilinciyle hareket ettik. Bu anlayışla yola çıkan derneğimiz kısa sürede mevcut ihtiyacın yakıcılığından ötürü önemli bir gelişme gösterdi. Bu durum egemenleri iyice rahatsız etti. O dönem gözaltında kaybettirilen Hasan Gülünay'a sahip çıkma kampanyamızı bahane ederek -ki bu tür sorunlara sahip çıkmak, onaylanan tüzüğümüzde de yer almaktaydı- "Burası kayıplar derneği mi?" bahanesiyle 3,5 ay sonra derneğimizi kapattılar. Dayanaktan yoksun sudan bahanelerle kapatılan derneğimiz 11 ay sonra beraat etti. Kesintiye uğratmadığımız faaliyetimize önümüzdeki günlerde derneğimizi açarak devam edeceğiz. Derneğimiz çalışanları bir yandan YDKD'nin yüklediği sorumlulukları yerine getirirken bir yandan da Demokratik Haklar Derneği'nin kurulmasına omuz verdiler. 8.8.1993'de kurulan DHD 14.10.1993'de aynı sudan bahanelerle kapatıldı.

O gün de söyledik, bugün de söylüyoruz, yarın da söyleyeceğiz. "Bizler emekten yana genelde insanlığın, özelde kadın emekçilerin kurtuluşu davasına gönül vermiş insanlarız. Derneğimizin kapılarına kilit vuranlar yüreğimizin kapılarına asla kilit vuramayacaklardır. Her durum ve her koşulda mücadelemizi devam ettireceğiz. Ülkemizde, sosyo-ekonomik yapı gereği devasa bir kadın sorunu yaşanmakta ve kadın emekçlierin örgütlenmesi, harekete geçirilmesi yakıcı bir sorun olarak kendini dayatmaktadır. Ve bu sorumluluk salt kadın derneklerine bırakılmayacak denli önemlidir. Bu nedenle yaşamın her alanında kadını politik mücadeleye çekerek, onun önünü açacak çaba içerisine girilmelidir. Kadın sorununa sınıfsal bakan ve kadının kurtuluşunu devrimde gören çevrelerin oluşturdukları Emekçi kadınlar Birliği'nin önemi çok daha fazla bilince çıkarılmalı, gelişip güçlenmesi noktasında daha fazla emek verilmelidir.

Sözümüz emekçi kadınlara ve emekçi kadın dostu emekçi erkekleredir. Zam, zulüm, baskı ve katliamlarla örülmeye çalışılan ve buna karşı yaşamın her alanında şu ya da bu boyutuyla mücadele eden sosyal ve ulusal kurtuluş kavgası veren bir yıl geçirdik. Komprador patronlar ve büyük toprak ağaları devleti içine düştüğü ekonomik ve siyasi kriz nedeniyle, ve onu aşamamanın bir yansıması olarak daha da saldırganlaşmakta ve daha da yaygın hak gaspına, katliama yönelmektedir. Tüm bu gerçeklerin bilincinde olarak ve objektif durumu MLM tarzda tahlil ederek saflarımızı sıklaştırmalı, kavgayı daha bir kararlılıkla ve ihtilalci ruhla yükseltmeliyiz.

Özgür geleceği kendi ellerimizle yaratmalıyız.

Bu duygu ve düşüncelerle tüm emekçilerin yeni yılını kutlar '94 yılının ve ondan sonra gelecek yılların zaferle taçlanmasını dileriz.

Yeni Demokratik Kadın Derneği

Adı var kendi yok "hak" demagojisi

5 Aralık 1993 günü "Türk kadınına seçme-seçilme hakkının verilmesinin" 59. yıldönümü kutlandı. Değeri kendinden menkul bir dizi devlet erkanı ve devlet destekli kadın kuruluşları, bundan yola çıkarak ne kadar çağdaş olduğumuzdan, hatta bir dizi Avrupa ülkesinden önce bu hakkı kazandığımızdan dolayı Atatürk'e şükranlarını sundular. Oysa 59 yıldır seçme-seçilme hakkı verilen kadın ülkemizde hangi konumdadır, asıl önemli olan budur. Ki, verilen özünde seçme-seçilme hakkı değil, düzen partilerine oy verme zorunluluğu ve onları meşrulaştırma hakkıdır.

Seçme-seçilme hakkı layıkıyla kullanıldığı zaman bir anlam kazanır. Yoksa, tozlu rafları meşgul etmekten başka bir işe yaramaz. Ülkemiz kadını seçme-seçilme hakkını ne ölçüde kullanıyor?

Birincisi, seçime katılan partiler zaten devletten icazet almış ve bu düzenin bekçileri olan partilerdir. Halktan, emekten yana olan bir partinin seçime girme şansı pek yoktur. Bu nedenle halktan yana bir partiyi seçme hakkı pek olanaklı olmamaktadır. İnsanlar kötünün iyisini tercih etmek zorunda bırakılıyor. Kısacası, özgür iradesiyle seçeceği bir partisi yoktur.

Ikincisi, varolanların seçiminde dahi çoğu zaman kendi iradesini kullanma yeti ve olanağından uzaktır. Aşireti, babası, eşi ya da oğlu hangi partiye oy kullanıyorsa o da gider ona kullanır. Bu şartlarda seçme hakkının olmasının onca da bir kıymeti harbiyesi yoktur.

Seçilme hakkına gelince, bu, seçme hakkından daha da vahim bir durumdadır. Erkek egemen ideolojinin hakim olduğu ülkemizde kadınlar ancak vitrini süslemek için seçim arenasına çıkar ya da çıkarılırlar. Düzen partileri ne kadar çağdaş-batılı olduklarını kanıtlamak ve kadınların oylarını alabilmek için kadın haklarından sözederler ve kadın adaylar çıkarırlar. Öyleki şeriat özlemiyle yanıp tutuşan Refah Partisi bile kadın aday gösterebiliyor. Ama üç gün geçmeden kadının adı bir yığın skandala karışabiliyor.

59 yıl önce Türk kadınına (başka ulus ve azınlıkların kadınlarını da Türk sayarak) seçme-seçilme hakkının verilmesiyle gurur duyanları yine kendi cephelerinden olan SHP parlamenteri Üstün Küsefoğlu'nun açıklamasıyla yanıtlamakta yarar vardır: SHP kadın haklarından sorumlu, Merkez Yürütme Kurulu üyesi Küsefoğlu **"kadın parlamenterlerin sayısı açısından Türkiye Avrupa'da sonuncu, dünyada ise sondan dördüncüdür. Bu da demektir ki, siyasette kadının adı yok."** diyerek gerçeği itiraf etmek zorunda kalmıştır. Ki, bugün gerçek anlamda politikleşen ve emekçi kadınları politikaya çekme çabası veren kadınlar, devletin icazeti ya da kullanmacı mantığıyla bir yerlere gelen kadınlar değil, emekten yana olan devrimci-demokrat, komünist kadınlardır.

Bu ve benzeri sorunlarda bilince çıkarılması gereken olgular şunlardır: Birincisi; belirleyici olan yasalar değil, toplumun içinde bulunduğu sosyo-ekonomik durumdur. Yani, üretim ilişkileri, gelenek, görenek ve değer yargılarıdır. Eğer bu ilişkilerde özel mülkiyet, yarı-feodal üretim ilişkileri hakimse, kadın ikinci cins ya da meta olarak görülüyorsa kadınların kullanacağı her türlü "hak" gerçek işlevinden uzaktır. Ya da geniş kesim bu hakkı layıkıyla kullanamaz. Kullananlar istisnadır, istisnalar da genel durumu belirleyemezler.

İkinci bir durum ise şudur; eğer herhangi bir hak o hakkı kullananların kendi çabaları ve mücadelesiyle alınmamış, oy kaygısı ya da bazı dengeler gözetilerek yukarıdan verilmişse o "hak" gerçek anlamda bir hak değildir ve layıkıyla kullanılamaz. Halkın deyimiyle "haydan gelen huya gider." Kadınların seçme-seçilme hakkı da ülkemiz özgülünde bu durumdadır.

Sosyo-ekonomik yapı ve emperyalizme bağımlılık gereği ülkemizde yaşanan bir çok olgu da korkunç bir ikiyüzlülük sergilenmektedir. Örneğin, bir yandan kadınlara seçme-seçilme hakkını Avrupa ülkelerinden bile erken verdiğimiz noktasında övünülürken yine aynı yasalarda bu hakkı ve diğer tüm hakları hiçe sayan bir dizi başka yasa mevcut olabiliyor. Medeni

Atatürk'ün görülmemiş fotoğraflarından biri. Türk kadını, kendisini hak ettiği özgürlüklere kavuşturan Ulu Önderine saygısını sunuyor

Kölenin, haklarını kullanmasına olanak tanımayan köle sahibine şükranlarını sunmasının resmidir. "Hak verilmez alınır!" Verilen hak değil alınan hak kullanılır.

Kanun der ki, "evin reisi kocadır". Ki, bunun yanında yaşamın her alanında kadının bir insan olarak kullanacağı hakları sınırlayan bir dizi yasa vardır. Sorun, yasaların da ötesinde bir vehamet taşımaktadır. Zira yazılı olmayan gerici ve kadını yatak odası, çocuk, mutfak üçgenine mahkum eden bir dizi gelenek-görenek ve değer yargısı sözkonusudur. Basit bir mantık yürütmeyle şu acı gerçek ortaya çıkabilir. Evin yönetiminde bile söz hakkı olmayan birinin ülke yönetiminde nasıl söz hakkı olabilir? Ya da bu hakkı nasıl kullanabilir? Evin reisinin koca olması, kadının ikinci cins insan olarak görülmesi, cinsiyetçi işbölümüne mahkum edilmesi, aynı işi yaptığı halde daha az ücret alması vb. vb. durumlar kadında olumsuz etkiler yaratmaktadır. Mevcut durum kadını kendine güvensizliğe ve edilgen konuma itmektedir. Eşit, özgür, atılımcı ve yaratıcı bir yaşam tarzı yerine kadının erkeğe, sonra da hepsinin devlete bağımlı olduğu bir yaşam tarzı sözkonusu olmaktadır. Bu da sağlıklı bir insan ilişkisi yerine çürüyen, yozlaşan bir toplumsal ilişki yaratmaktadır. Köle ve köle sahiplerinin olduğu bir toplumda hiçbir şey insanca ve insana yaraşır olamaz.

Kadının seçme-seçilme hakkını layıkıyla kullanabilmesi için öncelikle ev hapsinden çıkması, yaşama katılması ve yaşamı tanıması gerekir. Emeğini kazanma bilinci ya da olanağı olmayanların yaşam üzerinde fazlaca da söz hakkı olamaz. Sosyal, siyasal, örgütlü yaşamı şu ya da bu boyutuyla kucaklamayan biri seçme-seçilme hakkını da sağlıklı kullanamaz.

Biz emekçi kadınlar ya da erkekler olarak bu ve benzeri durumlarda söze değil öze bakmalıyız. Ve hesaplarımızı bu öze ve bu özü değiştirme üzerine kurmalıyız. Devlet uşak medyası aracılığıyla gün 24 saat ne kadar gelmiş, ileri, çağdaş ülke oldumuzu tekrarlayıp duruyor. Oysa belirleyici olan onların yalanları, ikiyüzlülükleri değil, gerçekte yaşanılanlardır. Bu nedenle biz devrimci-demokrat ve komünistlere düşen görev, herşeyden önce halka siyasi gerçekleri açıklamaktır. Yaşamın neresinde olduğumuzu ve aslında neresinde olmamız gerektiğini kavratmaktır. Bu da ancak patron-ağa devletinin yaşamın her alanında dayattığı baskı, zulüm, katliam ve anti-demokratik uygulamalarına karşı alternatif, insanca ve insana yaraşır uygulamalar göstermekle mümkün olabilir. Bir program, bir alternatif sunmadığımız müddetçe halkın bizden yana olmasını sağlamamız mümkün olmayacaktır. Halk kendi bilinç düzeyiyle kah o kötünün, kah bu kötünün peşine takılacak ya da hiçbirini tercih etmeden umutsuzluk içinde yaşayacaktır.

Alternatifimiz elbetteki bu düzenin karşıtı bir düzendir. O da ancak devrimle mümkün olacaktır. Marksist-Leninist-Maoistler esas olarak düzen değişikliğini hedefler ve halktan yana bir iktidarın kurulması kavgasını verirken, diğer yandan da mevcut düzen içerisinde koparabildiği kadarıyla demokratik hakları koparıp kullanmaya çalışır, onun örgütlenmesini yapar ve mücadelesini verir.

Seçme-seçilme konusunda bilince çıkarılması gereken bir başka olgu da şudur: Seçme hakkı kadar seçmemenin de bir hak olduğu bilince çıkarılmalıdır. "Düzen partilerinden bir beklentim yok, onları protesto ediyorum ve bu nedenle oy kullanmıyorum" demek de bir haktır. Seçme konusunda halkımız iki türlü yanılgı içerisinde olabiliyor. **Birincisi;** "kötünün iyisini" seçme anlayışı. "Onu seçmezsem öbürü gelir daha kötü olur" anlayışıyla statükocu davranır ve var olanın dışına çıkma cesareti ve bilinci gösteremez. Örneğin, SHP'li kadınların son dönemlerde SHP'ye güvenleri önemli ölçüde sarsılsa da "ne yapalım, SHP'ye oy vermezsek Refah gelir ve biz kadınlar çok daha kötü günler yaşarız" demektedirler. Oysa SHP bugün iktidar ortağı olarak her türlü baskı, zulüm ve katliamın altına imza atıyor. Ve yine aynı SHP, kimliğine uygun olarak Kürdistan'daki, İstanbul ve bugüne kadar görev yaptığı yerlerdeki zulmün altında imzası ve uygulayıcısı olan Hayri Kozakçıoğlu'na İstanbul belediye başkanlığı için adaylık teklif edebiliyor. Bu nedenle hem SHP'ye hem de diğer düzen partilerine karşı çıkmak mümkün ve zorunludur.

İkincisi; Bazı insanlarımız da oy kullanmadığı koşullarda sanki kendi kendinin hakkını gasbetmiş duygusuna kapılıyor ve bunu yanlış buluyor. Oysa, haklar kişinin kendine ve diğer emekçilerin yararına kullanılmalıdır. Eğer hak diye kullandığımız şey yarın bize zam, zulüm, katliam ve işkence olarak dönecekse bu hakkı kullanmamak esasta haklarına sahip çıkmak demektir.

Sonuç olarak görünen o ki, kadınların seçme-seçilme hakkı yasalarda olan ama layıkıyla kullanılamayan bir hak durumundadır. Bizlere düşen görev ise, bu hakkın, aynı zamanda emekçi erkekler için de, layıkıyla kullanılacağı bir düzen yaratma kavgasına omuz vermek ve o düzeni mutlaka yaratmaktır.

EKB'nin kampanyası devam ediyor

Ankara/Özgür Gelecek- Emekçi Kadınlar Birliği'nin 4 Aralık'ta Ankara'da düzenlediği "Neden Bağımsız Kadın Örgütlenmesi" konulu seminere kadınlar yoğun ilgi gösterdi.

Seminerde "Emeğine alınterine sermaye tarafından el konulan ve yaşamı yatak odası, mutfak ve çocuk odasına sıkıştırılmışken evişlerinde çalışıp, analık görevini yerine getirmeye çalışıp tarımda ve küçük üretimde çalışmaya devam etmektedir. Kadın ucuz işgücü erkek proletaryaya karşı sermaye tarafından tehdit olarak kullanılmaktadır. Emperyalist kapitalist yayın organlarında pornografi ile kadın cinselliği pazarlanmakta kadın kimliğine bedenine yabancılaşmaktadır. Bütün bu nedenler kadın sorunu özgül ele alınmalıdır. Kendi durumunun farkına varan kadın ayrı örgütlenmesi getirmektedir." denildi. Konuşmacı, bağımsız kadın örgütlülüğünün işçi ve emekçi kadınları temel alması gerektiğini ve düzenle çelişkisi olan tüm kadınları kapsaması gerektiğini söyledi. Kadın örgütlüğünün anti faşist, anti-emparyalist mücadele vermesi gerektiğini vurguladı.

Öte yandan Emekçi Kadınlar Birliği'nin 8 Mart 1994'e kadar sürecek olan "cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye hayır!" kampanyasına yeni bir zincir daha eklendi. Kampanyada , 25 Kasım '93 tarihinden 23 Aralık '93 tarihine kadar olan süreçte cinsel sömürü işlenecek.

Birinci aşamanın ikinci etkinliği olarak 5 Aralık' ta Ankara Birlik Tiyatrosunda "438. madde" adlı film gösterimi yapılarak ardından söyleşi ile devam edildi. (Hatırlanacağı gibi fahişelere yapılan tecavüzde cezayı 2/3 oranında indiren 438. madde, kamuoyundan aldığı tepki nedeniyle geri alınmıştı.)

Söyleşide cinsel şiddet, tarihsel süreç içerisinde çeşitli (sosyal, siyasal ekonomik) boyutlarıyla tartışıldı ve düzenden kaynaklandığı, çözümünün ise düzen değişikliğinde olduğu söylendi. Ayrıca özelleştirmeyi, haksız savaşta evlatlarının katledilmesini ve yeniden gündeme getirilen idamları protesto eden EKB, konuyla ilgili bir imza kampanyası başlattı. Ve "Susmamanın onurunu ve sorumluluğunu taşıyan her kadını haykırışımıza ortak olmaya çağırıyoruz" dedi.

Kadın Komisyonu devlet terörünü kınadı

Kartal/Özgür Gelecek- Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği Kadın Komisyonu'nda bulunan Naime Kaya, İmmi Ergin, Dilek Ergin, Fevzi Ülger, İlyas Değer, Mahmut Çolak ve İstanbu! Şube Yönetimi'nden İsmail Güler; Sosyalist İktidar Partisi (SİP) Kartal Şubesi'nde bir basın açıklaması yaparak açlık grevine başladılar.

Basın açıklamasında, Türkiye'de ve Türkiye Kürdistanı'nda yıllardan beri yaşanan kirli savaşa, yeniden gündeme getirilen idam cezalarına, anti-terör yasasına ve son günlerde giderek şiddetlenen sokak infazlarına (cinayetlerine) ve inançlar üzerindeki baskılara karşı olduğunu belirten komisyon üyeleri, 19 Kasım'da Serap Macit Kolukırık ve 26 Kasım'da Erol Yalçın ile Selma Doğan'ın katledilmelerini lanetlediler.

Açlık grevi üç gün sürdürülecek.

Gebe ve çocuklu kadına iş yok

Özgür Gelecek/Adana- Adana'da bulunan Lee Cooper fabrikasında 1,5 yıl içerisinde sendikal faaliyetlerde bulunan 500'ün üzerinde kişi çıkarıldı. Geçtiğimiz haftalarda işten çıkartılan bir grup kadın, düzenledikleri "Demokrasilerde Kadının Yeri Ve Laiklik" adlı panelde sorunlarını ve isteklerini dile getirdiler. Panelde konuşan kadınlar "yıllardır kadın ve kadın hakları denmiş ama kadınlar sürekli ikinci plana itilmişlerdir. 1,5 yıl önce tekstil işkolunda çalışan kadınların sayısı bugün çalışanların 10 katı idi. Kadın doğası gereği doğurduğu için işyerinden izin alıyor ve bu suç sayılıyor." dediler.

www.partizanarsiv.net

Uluslararası Maoist konferans

Haber Merkezi- 18-19 Aralık 1993 günlerinde, Almanya'nın Frankfurt kentinde "Başkan Mao Zedung'un 100. Doğum Yıldönümünde Maoizm" konulu enternasyonal bir konferans yapılacak.
Başkan Mao'nun Doğumunun 100. Yılında Maoizm Enternasyonal Konferans Düzenleme Komitesi tarafından bütün uluslardan işçilere, emekçilere, ilericilere, devrimcilere ve komünistlere, konferansa katılma çağrısı yapıldı. Çağrıda şu açıklamalara yer verildi: "Bu yıl dünya proletaryasının beş büyük öğretmeninden Mao Zedung'un 100. doğum yıldönümüdür. 26 Aralık 1883 yılında doğan Mao Zedung 100 yaşına giriyor. 9 Eylül 1976'da fani bir insan olarak yaşama veda etmekle birlikte, yeryüzünde büyük fırtınalar yaratan ve yaratmaya devam eden düşünceleri, bütün dinamikliği ile yaşamaya, dünya proletaryası ve ezilen halklara yol göstermeye devam ediyor... Gerçek şudur ki Mao'nun teorik ve pratik hazinesine dayanmadan, emperyalist ve gerici dünya sistemine karşı büyük başarılar kazanmak ve hatta varolan başarıları korumak bile imkansızdır. Çünkü Maoizm, Marksizm-Leninizm'in yeni ve daha yüksek bir aşamasıdır... Gerçekten dünyanın her tarafında, gericilerin uykusunu kaçıran, yeni 'başarılar' kazanmalarına engel olan ve işlerini bozan Maoizm'dir."

Yunanistan'da MLM Gençlik toparlanıyor

Haber Merkezi- Yunanistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in gençlik örgütü Yunanistan Genç Mücadeleci Hareketçiler, bu ay içinde konferanslarını yaptılar. Hareketçiler, bağlı oldukları YKP/ML gibi, Marksizm-Leninizm-Maoizm'i savunuyorlar. TKP/ML Yunanistan Örgütlülüğü de, bu konferansa bir mesaj göndererek, komsomolun konferansını komünist bir ruhla selamladı. Mesajda "...emperyalist burjuvazinin "Komünizm öldü!", "Komünizm bitti!" kampanyalarını kesintisiz sürdürdüğü günümüzde, Yunanistan'da genç komünistlerin mücadelelerini konferansla taçlandırmaları, uluslararası proletarya mücadelesine önemli bir katkı ve sermaye'ye indirilmiş büyük bir darbedir." dendi.

ABD'nin kobayları

Haber Merkezi- ABD Enerji Bakanı Hazel O'Leary, 20 Aralık'ta yaptığı bir açıklamayla, insanları kobay olarak kullandıklarını itiraf etti. Açıklamaya göre, ABD, "soğuk savaş döneminde 655 kişi üzerinde, radyasyonun etkilerini anlamak için tehlikeli deneyler yaptı. Bu deneylere tabi tutulan kişilere, kendilerine ne yapıldığına dair doğru bilgi verilmedi." Öte yandan ABC televizyonu, asıl rakamın 655 kişi değil 800 kişi olduğunu akşam haberlerinde duyurdu.

Kuzey Kore halkı yeniden devrime yürümelidir

Haber Merkezi- ABD Başkanı Bill Clinton, Güney Kore'nin başkenti Seul'ü Temmuz'da ziyaret ettiğinde, Kuzey Kore'yi çok açık bir biçimde tehdit etti. "Kuzey Kore nükleer silahlarını kullansa bile, gelişmelere şüpheyle bakmalıdır. Bu davranış Kuzey Kore ulusunu imhaya götürebilir" diyordu Clinton. Anlaşılan ABD, Kuzey Kore'yi; Irak, Somali veya Haiti'den daha büyük bir tehlike olarak görüyordu.

Kuzey Kore ise Clinton'u şöyle yanıtladı: "Eğer ekonomik yaptırımların yanında bir de nükleer tesislerimiz zorla denetlenirse, BM tarafından bu yaptırım konulursa, bunu bir savaş ilanı olarak değerlendireceğiz."

Sorun neydi?

Olası bir Kuzey Kore bombardımanına karşı, BM güçleri Güney Kore'ye birlikler göndermişti. Bu birliklerin içerisinde yeralan Pentagon yetkilileri, yaptıkları araştırma sonuçlarının, ABD emperyalizmi açısından hiç de iyi veriler içermediğini Washington'a bildirdiler. Kuzey, 1 milyon 100 bin kişilik ordusuyla dünyanın 5. büyük ordusu olma niteliğine sahipti. Üstelik bu ordunun 550 bin kişilik yedek gücü ile 100 bin kişilik bir komanda gücü de bulunuyordu. Ülke nüfusunun üçte biri silah altındaydı. Aktif bir biçimde çalışan ordu birlikleri, Kuzey ile Güney arasında oluşturulan Askerden Arındırılmış Bölge'nin 100 km. berisindeydi ve Güney'in başkenti Seul ile aralarındaki mesafe sadece 56 km. idi.

KLASİK YAYGARALAR

Aslında, Kuzey'in ordu gücü, Pentagon tarafından yeni keşfedilmiyordu. Yeni olan şey, Kuzey'in 2 bin hareketli roket fırlatıcısının ve 4 bin 500 güdümlü füzesinin Seul'ü hedeflemesiydi. Bundan da öte Kuzey'in yeni geliştirdiği Rodong-1 füzesi Japonya'yı, Rodong-2 füzesi ise Tayvan'ı vurabilecek menzile sahipti.

ABD Başkanı Clinton, hemen harekete geçerek Güney Kore, Çin ve Japonya ziyaretleriyle bu tehlikeyi engellemenin yollarını görüştü. Ve tabii karar çıkartıldı: "Bölgedeki hiçbir ülke, Kuzey Kore'nin nükleer bir güç haline gelmesini istemiyor!"

Gerici medya da tetiklenerek devreye sokuldu. Newsweek'e göre, Kuzey Kore'yi 45 yıldır yöneten Devlet Başkanı Kim Il Sung'un diktatörce yönetiminin izleri, başkent Pyongyang'ın sokaklarında

Kuzey-Güney sınırı. Durum oldukça gergin ve Güney Korel'li asker tetikte nöbet tutuyor.

görülebiliyordu. Çünkü, Sung, kendisini Kuzey Kore'nin büyük lideri olarak gördüğü için, kenti baştanbaşa kendi heykelleriyle donatmıştı.

Gerici medya hemen bir "tartışma kampanyası" başlattı: "Kuzey, Güney'e saldırabilir mi?". Ve yanıtını da kendisi verdi: "Bunu normal bir lider asla yapmaz ama Kim Il Sung normal bir insan değildir."

Bu arada Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA) Başkanı Hans Blinx, Kuzey'in, nükleer üretimi barışçı amaçlar için kullanmadığını söyledi. Kuzey, Nükleer Silahsızlanma Anlaşması'nı 1985 yılında imzalamıştı. Bu anlaşmaya göre, ülkede araştırma yapmak iteyen IAEA gözlemcilerine kapıyı açmak gerekiyordu. Oysa Kuzey, bu şartı 7 yıl boyunca engelledi. Ancak, emperyalistlerin baskıları sonucu Yongbyon kentindeki nükleer reaktörün plütonyum içeren atıklarını ajans uzmanlarına teslim eden Kuzey, bu atıkların 1990 yılına ait olduğunu belirtti. Ajansın yaptığı incelemeler sonucu, atıkların 1990 yılı öncesine ait olduğu saptandı ve "Kuzey Kore yakayı ele verdi."

YENİ KEŞFEDİLEN SOSYALIST ÜLKE (!)

Bütün bunlar olurken Türkiye'deki bazı aklı sivriler "sosyalist" Küba'dan sonra bir sosyalist ülke daha "keşfettiler": Kuzey Kore.

Washington'daki birçok emperyalist temsilcisi senatör, Kuzey Kore'nin imha edilebileceğini tartışırken ve ABD ile Japonya bölgedeki pazarlarını kaybedecekleri telaşıyla yaptırımlar tasarlarken; anti-emperyalist duygularıyla hareket eden küçük burjuvalar Kuzey Kore'yi sosyalist olarak nitelendirerek, emperyalistlerin bu saldırılarını kınamaya başladılar.

ABD ve Japonya'nın, özellikle Güney Kore ve Tayvan'daki emperyalist çıkarların korumak amacıyla hareket ettikleri ve bu yüzden Kuzey Kore'ye baskı yaptıkları kesinlikle doğrudur. Üstelik adına Atom Enerjisi Ajansı denilen leş kargaları kurumunun "Dünya barışı"yla hiçbir ilgisi yoktur. Örneğin bu kurum neden gidip ABD'nin nükleer tesislerini araştırmamaktadır? Bu kurum neden ABD'nin Somali'de ve Irak'ta kullandığı kitle imha silahlarının veya Türkiye'nin Kuzey Irak'ın mazlum Kürt halkına karşı uyguladığı kimyasal silahların etkilerini ve üretimini araştırmamaktadır? Bu sorulara verilebilecek gerçekçi cevaplar, barışçıl görünümler altındaki bu tip kurumların işlevini yeterince ortaya koyacaktır. Ancak bir ülkenin emperyalistlerin saldırısına uğraması demek, o ülkenin sosyalist olması demek değildir. Bu ülkenin eskiden bir halk cumhuriyeti olması da gerçeği değiştirmez.

Bir kere, Kuzey Kore'deki nükleer tesisler, sosyal emperyalistlikten malulen emekli Rusya'nın nükleer tesisleriyle aynı tiptedir. Yani 1980'li yılların başında ithal edilmiştir. RSE sarsılmadan önce, Kuzey Kore sosyal emperyalizme hizmet ediyordu. Şimdi de gerek sosyalistken geliştirdiği ve gerekse sonradan eklediği ithal sanayisi ile kısmen bağımsız bir siyaset izleyerek kapitalist çıkarları için pazar aramaktadır. Bütün bunlar gözönünde bulundurulduğunda eski günlere dönerek nostalji yapmanın bir anlamı yoktur.

Son olarak emperyalistlerle 1985 yılında imzalanan Uluslararası Atom Enerjisi Anlaşması bile, Kuzey Kore egemen sınıflarının halktan sınıflar değil kapitalist sınıflar olduğunu kanıtlamaktadır. Birincisi, sosyalist bir ülke sosyal emperyalist bir ülkeden nükleer silah sanayiini ve ağır sanayiini ithal etmez. İkincisi, nükleer tesislerini emperyalistlerin denetimine açacak bir anlaşma yapmaz.

GERÇEK ÜÇ DÜNYACILAR KİMLERDİR?

Tarihsel bir tesadüftür ki, Maoistler, "Üç Dünyacı" olarak yıllarca suçlanmış ve bu teorinin karşı-devrimci bir teori olduğu akıl hocaları tarafından devamlı tekrarlanmıştır. Oysa, Maoistler bu karşı-devrimci teorinin ilk ve en amansız muhalifleriydiler.

Üç dünya teorisine göre, dünya üçe ayrılıyordu: 1. Dünya: Emperyalist süper güçler (başta Rus sosyal emperyalizmi ve sonra ABD emperyalizmi), 2. Dünya: Avrupa ve 3. Dünya: Sömürge/yarı sömürgeler ile sosyalist ülkeler. Sömürge/yarı sömürgeler ile sosyalist ülkeler dünyanın kırlarıydı. Dünyanın kırları, Avrupa ülkeleriyle bir ittifak yapıp, dünyanın metropolleri süper güçleri kuşatarak yıkacaklardı(!).

Bu teoriye dikkat edilirse, Avrupa ülkelerinde ve sömürge/yarı sömürgelerde iktidarda bulunan sınıflar hakkında (Emperyalist sınıflar mıdır? Komprador sınıflar mıdır? Proletarya mıdır? Halktan sınıflar mıdır?) belirlemeler yoktur. Dolayısıyla, diyelim bir sömürge ülkede iktidarda bulunan sınıflar komprador olsa bile desteklenmelidir.

Kuzey Kore'nin revizyonist başkanı Kim IL Sung

Başkan Mao'yu üç dünyacılıkla suçlayarak saldırıya geçen ilk revizyonist şef Enver Hoca'dır. Aynı Enver Hoca Falkland Savaşı sırasında, İngilizlerle kapitalist çıkar dalaşına giren Arjantinli cuntacıları destekleyen; Türkiyeli cuntacılara da Kemalizmin ne kadar iyi birşey olduğunu anlatan mesajlar göndermiştir.

Bugün Kuzey Kore'nin veya Küba'nın sosyalist olduğunu iddia edenler, şöyle bir geriye dönüp, Maoistleri eleştirirken çok çok iyi bildikleri (!), satır satır ezberledikleri (!) üç dünya teorisini hatırlamalıdırlar. Tabii samimiyetsizliklerini de...

Şimdi Kuzey Kore, geri adım atarak emperyalistlerin denetimini kabul etmiş görünüyor. Fakat güçten düşen Rusya'nın koruyuculuğunun zayıfladığı, Kuzey Kore'deki pazar arayışının güçlendiği, Japonya ve ABD ile Çin'in bu durumdan hiç memnun olmadığı bugünlerde, emperyalistler herzaman için Kuzey Kore'ye saldırabilir. Böyle bir durumda Marksist-Leninist-Maoist politika ise; bir yandan emperyalist saldırılara karşı çıkarken, diğer yandan Kuzey Kore halklarına, kendilerini ezen bürokrat kapitalist devleti yıkma ve yeniden sosyalizmi inşa etme çağrısı yapmaktır.

GÜÇLER	KUZEY KORE	GÜNEY KORE
Toplam silahlı kuvvetler	1.127.000	633.000
Savaş tankları ve silahlı personel taşıyıcıları	6.200	3.350
Karadan karaya füzeler	84	12
Savaş uçakları ve silahlı helikopterler	780	445
Ağır silahlar	10.000	4.000

Basel'de Peru devrimiyle dayanışma toplantısı

Basel/Özgür Gelecek- İsviçre'nin Basel şehrinde, İsviçre Peru Halk Hareketi (MPP) taraftarları ve Basel TKP/ML taraftarlarının ortaklaşa örgütlediği dayanışma toplantısı 100'ü aşkın bir kitlenin katılımıyla gerçekleşti. 5.12.1993 tarihinde Basel Halk Evi'nde yapılan toplantıda, program Peru Halk Hareketi taraftarlarınca, katılım ise hemen hemen tümüyle Türkiyeli kitle tarafından gerçekleşti. Her iki güç taraftarlarının yeni başlayan faaliyetlerinin kısa süre içinde bu tür etkinliklerle meyvelerini vermesi, olumlu olmakla beraber, özellikle TKP/ML taraftarlarının organizasyonuda yetersiz kalması ve program katılımda sadece gelip-dinlemekle kendini sınırlaması dikkat çekici bir olumsuzluktu. Toplantı, Mao'nun 100. doğum yıldönümü ile birlikte başkan Gonzalo'nunda doğum gününe tekabül etmesi ve Peru Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluş yıldönümü olması nedeniyle gerçekleştirildi. Toplantı PKP taraftarlarının açıklamaları, TKP/ML taraftarlarının mesajı, Peru'daki gelişmeler, Başkan Gonzalo'nun konuşmasını içeren filmi, bir müzik grubunun katılımı ve son bölümde yapılan tartışmayla son buldu.

Organizede gelişen olumsuzluklara rağmen her iki örgüt taraftarları bu tür toplantı ve ilişkilerin devam etmesi, olumsuzlukları olumluya çevirmek için çaba sarfedilmesi noktasında görüş birliğine vardılar.

Bu tür adımlar ve daha değişik etkinliklerle çalışmalarımızı geliştirmeli ve pratik içerisinde hatalarımızdan arınarak daha olumlu ve her düzeyde daha üstün faaliyetler düzenlemesi noktasında çaba gösterilmesi gerekliliği vurgulandı.

www.partizanarsiv.net

Faik Bulut

Avrupa ve Kürtler

Kasım ayı sonlarında, başta Almanya olmak üzere bazı Avrupa ülkeleri, kendi topraklarındaki Kürt örgüt ve derneklerini, "PKK'nin yan kuruluşu" ilan ederek kapattılar. Çok sayıda Kürt gözaltına alınıp mahkemelere sevkedildi. Bir kısmının Türkiye'ye iadesi ya da en azından sınırdışı edilmesi düşünülüyor. Avrupa Topluluğu'nun (AT) son toplantısında, "PKK'nin terörist olduğu, dolayısıyla yasadışı ilan edilip kapatılması" tartışıldı. Ancak toplantıdan ortak bir karar çıkmadı. Yunanistan böylesi bir tanımlamaya açıktan karşı tavır alırken; Belçika ile İsveç, "kendi yasalarının, PKK'yi kapatmaya elverişli olmadığını" vurguladılar. Hollanda ve Danimarka da "PKK'nin yan örgütlerini" kapatma niyetinde değiller. İngiltere, "kapatma kararına katılmayacağını, ancak ülkesindeki kimi dernek ve kişileri çok yakından takip edeceğini" açıkladı.

Türk hükümeti, Avrupa'da yaşanagelen olayları; "kendisinin büyük siyasi ve diplomatik bir zaferi" olarak ilan etmiş; başta resmi TRT kanalları olmak üzere bütün TV kuruluşları ile Babıali basını, topyekün psikolojik savaş pozisyonuna girmiştir. Bu resmi/ yarı resmi devletçi kitle iletişim araçlarına göre, "Batı, özellikle Avrupa, nihayet acı gerçeği gördü: PKK'nin ne kadar terörist, ne kadar vahşi bir örgüt olduğunu anladı. Bu örgütün uyuşturucu kaçakçılığı ve haraç işine bulaştığını idrak etti. Dolayısıyla, Türkiye'yi bölüp parçalamak isteyen Batı düşmanı bu Marksist örgüte büyük bir darbe vurup belini kırdı."

Oysa, Avrupa'nın bu tutumuna böylesine övgü dizip, Tansu Çiller'in diplomatik zaferinin şerefine kadeh kaldıran güdümlü bu kitle iletişim araçlarının yazıp-çizdiklerinin daha mürekkebi kurumadan, ortaya başka gerçekler çıktı. Avrupa, öyle sanıldığı gibi Çiller'in hatırı için dağıl kendi öz çıkarı ve Türkiye'yi daha da kıskaca almak için böyle bir adım atmıştı. Biz buna değinmeden önce, yaşanan gelişmelere ilişkin birkaç saptama yapmak durumundayız.

Bir;

Ortadoğu'daki devrimci ve ulusal kurtuluşçu hareketlerin (mesela FKÖ ve Cezayir Kurtuluş Cephesi vs.) Avrupa ile ilişkilerinin tarihi, hep şunu göstermiştir: Yoğun biçimde benmerkezci, emperyalist ve burjuva idelojisinin etkisindeki Batı kamuoyu, özellikle devrimci ideolojiye, hele hele günümüzde yıkıldığı söylenen veya Sovyetik yapının şahsında yıkıldığına ikna edilen Marksist/sosyalist ideolojiye karşı şartlandırılmıştır. Batı'daki en demokrat kamuoyu bile, geçmişteki Soğuk Savaş nedeniyle, hemen her Marksist hareketi veya ideolojiyi, ister istemez "Sovyetler Birliği'nin uzantısı ya da onun yayılmacılığının öncüsü" olarak görürdü. Günümüzde ise, "onu, bitmiş tükenmiş bir ideolojinin uzantısı" olarak görmektedir. Her iki durumda da yanılmasına rağmen, Marksist/sosyalist ideolojiyi benimseyen hareketlere karşı ister istemez soğuktur. Batılı değerlerle büyüyüp beslenen en demokrat ve en ilerici kamuoyu bile, Marksist hareketler ile arasına mesafe koyar. Bu hareketlerin de, kendileri gibi, barışçıl (pasifist), reformist ve insancıl (insan haklarını savunma anlamında) olmasını ister. En azından böyle bir beklenti içindedir.

İki;

Gerek mensup olduğu ülkelerin emperyalist çıkarları yüzünden gerekse dünyadaki yeni yönelimlerin (Yeni Dünya Düzeni, Batı söylemli insan hakları, demokrasi, azınlık hakları ..vs.) öngördüğü siyasetler yüzünden, Batı kamuoyu, şöyle ikna edilmeyi ister: Devrimci (Marksist, ulusalcı, dinî) hareketlerin şiddet kullanarak değil; barışçıl faaliyetler (toplantı, konferans, afiş, yürüyüş, protesto, dilekçe, grev, boykot, kültürel etkinlikler vs) yolunu denemek. Bu yüzdendir ki, geçmişte Filistinli devrimcilerin Avrupa kamuoyunu uyandırmak ve Filistin meselesini tanıtmak için kullandıkları silahlı propganda yöntemleri (uçak kaçırmalar, Münih Olimpiyatları'nda İsrailli sporcuları öldürme, çeşitli havaalanlarında patlamalar, insan rehin almalar ya da Çakal Carlos'un yaptığı türden eylemler) Batı kamuoyunu beklenen ilgiyi ve sempatiyi toplayamamıştır. Buna karşın, kendi ülkesinde şiddetin en yoğununa başvuran Peru Aydınlık Yol yandaşları, Avrupa'da hemen hiçbir şiddete başvurmadıkları için, davaları adına önemli bir sempati toplayıp, kamuoyu yaratabilmişlerdir. Benzer şeyi, Mao'cu Filipinler Komünist Partisi'nin Avrupa'daki etkinlikleri için de söyleyebiliriz. Buna karşılık, Avrupa'daki Kürtlerin, Lice ve benzeri katliamları protesto ederken başvurdukları birtakım şiddet eylemleri, Batılı emperyalist devletlerin Kürt hareketinin aleyhine karar almalarında belirleyici olmasa bile, zamanlama açısından etkili olmuştur. Sözün özü, yukarıda tanımlanan Batı kamuoyunu kazanabilmenin en önemli taktiği, "meselenin ezilen olma/mazlum olma yönüne" ağırlık vermek; Batı kamuoyu'nun benimsediği değerleri (demokrasi, insan hakları) ön plana çıkararak destek bulmaktır.

Diğer yönüyle bakarsak, asıl cephe yani sıcak cephe alanı Avrupa değildir. Oradaki faaliyetler, olsa olsa cephe gerisi etkinliklerden sayılır. Tabiatı gereği de, yoğun şiddeti veya şiddeti içermez. Belki de barışçıl ve pasifist yönü daha çoktur. Bir bakıma Batı'da yapılagelenler; kültürel, siyasi, diplomatik ve lojistik faaliyetlerin tümüdür. O halde; konuma göre hareket etmek, dost ve düşmanın lehte ya da aleyhte kullanmak istedikleri silahların (demokrasi, insan halkları, barışsevrelik vs), onların elinden alınarak bizzat devrimci amaç için kullanılması daha uygun olabilir.

Üç;

Avrupa'nın PKK'yi yasaklaması ve kimi büroları kapatması, esas olarak Kürt coğrafyasında (İran, Irak, Türkiye, Suriye), ama daha genelde Ortadoğu'daki nüfuz alanları ve emperyalistler arası rekabetle yakından ilgilidir. Sözgelimi, Körfez Savaşı'ndan sonra ABD; Fransa ve Almanya'nın aleyhine önemli bir hamle yaparak Kürt kozunu ele geçirdi. Fransa neredeyse siyaseten kabuğuna çekilip, kültürel ve ahlaki açıdan Kürt haklarını savunmaya başladı. Almanya'da belirli oranda geriledi. Ancak FKÖ-İsrail anlaşması, Fransız-Alman projesinin (Avrupa adına) bölgeye yeniden hamle yapmasının başlangıcı sayılır. Çünkü Fransa, FKÖ ile İsrail arasındaki gizli anlaşmanın başmimarı rolünü oynadı. Ayrıca yeni kurulacak İsrail-Filistin-Ürdün konfederasyonu (ek olarak Lübnan-Suriye ekseni) Avrupa'nın ekonomik projeleri, Amerikan tasarımlarından daha kapsamlıdır. Üstelik Almanya, geri çekilen Sovyet uzmanlarının yerini alarak Suriye'yi adeta fethetti. İran ile önemli oranda ilişkilerini geliştirdi.

Filistin'deki hamlesiyle moral kazanan Fransa ile Almanya, bütün bölgede ABD'nin nüfuz alanlarına yayılabilmek için, iki önemli ülkeye daha göz diktiler: Türkiye ile Irak. Çünkü her ikisi de, Akdeniz'e kıyısı olan Lübnan, Suriye, İsrail, Filistin gibi ülkeler ile Basra Körfezi ve Orta Asya'ya uzanan Türkiye, Irak ve İran arasında bir köprü kurmak istiyorlar. İşte bu köprü, Irak ve Türkiye'de bulunan Kürt bölgeleridir.

Bu halkayı yakalayan Avrupa; Suriye, İran ve Türkiye arasında uzanan ya da bu ülkeleri birbirine bağlayan Kürt topraklarını nasıl kazanacakları üzerine yeni planlar yapmaya başladılar. Zaten iki türlü plan vardı: Ya esas olarak PKK gibi Kürt hareketleriyle uzlaşacaklardı ki, böyle bir hereket, benimsediği ideoloji ve uyguladığı pratikler açısından Batılı değerlere ters idi ve dolayısıyla, PKK'ye oynamak birçok risk unsurunu da içinde taşıyordu. Ya da Kürtleri yöneten hükümetlere yanaşmak ama bu arada Kürtlerin genel çoğunluğunun da sempatisini kazanmak gerekecekti. İşte Fransa ve Almanya, bu ikincisini seçtiler. Yani, Türk hükümetine destek olsun diye, PKK'ye yasaklar koydular. Ama öte yandan Türkiye ile yapılan gizli pazarlıkta, gerek Irak gerekse Türkiye'deki Kürtlerin haklarının verilmesi tartışılıp belli bir sonuca bağlandı. Türkiye, ilk bakışta PKK'ye karşı Batı desteğini almış görünüyorsa da, son tahlilde Avrupa'nın eline büyük bir "Kürt reformu kozu" vermiştir. Böylece Avrupa sayesinde, belli rahatlığa ve belli haklara kavuşacak Türkiye (ve Irak) Kürtleri, gelecekte Suriye-İran-Türkiye-Irak arasındaki halkaya itiraz etmeyecekler.

Öte yandan Irak; Almanya ama özellikle de Fransa nezdinde yaptığı diplomatik girişimleri şöyle sonuçlandırmak niyetinde: Fransa'ya, Irak'taki Mecnun petrol kuyularının işletilmesinin devredilmesi. Fransa'nın da, buna karşılık, Almanya, Avrupa, İran ve Türkiye'yi ikna ederek Irak'a uygulanan ambargonun kaldırılması yolunda yoğun çaba harcaması.

Böylece bölgedeki Amerikan çıkarlarının görece gerilemesi ve Avrupa çıkarlarının yepyeni bir söylemle (sözgelimi Kürtlerin haklarını savunup veren Avrupa) ön plana çıkarılması. Kuşkusuz ABD'nin de kendince hesapları var. Bakalım ne olacak? Belli ki, Türkiye üzerindeki emperyalist rekabet kızışıyor...

Cezayir'de büyüyen isyan ve gerçekler

Haber Merkezi- Yaklaşık 6 ay önce iyice alevlenen İslamcı radikallerle hükümet arasındaki savaşın sivil yabancıları ve sivil Cezayirlileri de kapsayacak şekilde genişlemesiyle, Cezayir hükümeti sorunun küçük olmadığını itiraf etmek zorunda kaldı.

Ekim ayı içerisinde, önceden esir aldıkları 3 Fransızdan birini serbest bırakan İslamcı radikaller, bu esirlerin bırakılmasıyla beraber bir bildiri yayınlayarak "1 Aralık'tan sonra, ülkeyi terketmemiş olan bütün yabancıları öldürmeye yemin ettik." diyorlardı. Bu tehdit, ciddiye alınması gereken bir uyarı olarak değerlendirilebilirdi. Çünkü daha 1 ay önce, aralarında iki Fransız ve iki Rus'un da bulunduğu 7 yabancının cesedi, ülkenin değişik yerlerinde bulunmuştu. Cesetlerin hepsinin boğazında 5 adet bıçak yarası vardı. Son olarak da iki hafta önce, deniz ürünleri ticareti yapan bir İspanyol tüccar, İslamcı radikaller tarafından tehdit edildikten sadece 24 saat sonra ölü bulundu.

Bu iç savaşta, son iki yıl içerisinde 2.500 Cezayirlinin öldüğü tahmin ediliyordu. Tabii bu arada Fransız ve İtalyan egemen sınıflarının çığlıklarıyla harekete geçen hükümet, "kardeş kanı dökülmemesi" yolunda vaazlar eşliğinde el altından misillemeye girişti. Kasım ayı ortalarında, ülkenin Kouba bölgesinde 3 gencin sokağa atılmış cesedi bulunmuştu. Hepsi de yakın atışla öldürülen gençlerin infaz edildiği çok açıktı. Öldürülen gençlerden birinin, tutsak bulunan İslami Selamet Cephesi lideri Ali Belhadj'ın yakın arkadaşı olması ise tesadüfi değildi. Daha önce de 9 Kasım'da, İslamcı bir matematik profesörü öldürülmüş ve "Cezayirli kanı dökmeyi destekleyenler, bunun bedelini ödeyeceklerdir. Göze göz, dişe diş." yazılı bildiriler dağıtılmıştı. Her iki eylemi de "Özgür Cezayirliler Gençlik Örgütü" üstlendi.

Faşist Cezayir ordusunun maskeli askerleri, sık sık otobüsleri durdurarak "terörist" arıyor.

İslamcı radikaller, haklı olarak, ülke yönetiminin emperyalistlerle işbirliği yaptığını savunuyorlardı. Bu teşhirlerin önüne geçmek isteyen eski albay emeklisi ve yeni İçişleri Bakanı Salim Sadi şöyle diyor: "Bu ülkede ordu çetin cevizdir. Kendisi isterse güç kullanır. Güvenilir bir adamı başa getirecekse, kendi içinden bunu çıkarmasını bilir. General Eisenhower de ABD başkanı olmamış mıydı?" Oysa gerçekler hiç de böyle değil. Topraklarının oldukça verimsiz olmasına karşın, Cezayir; Afrika kıtasında Libya ve Nijerya'dan sonra en büyük petrol rezervlerine sahip. Ülkenin sahip olduğu doğal gaz yataklarının 3 milyon 723 trilyon metreküp rezervi olduğu tahmin ediliyor. Ve kıtada cıva üreten tek ülke yine Cezayir.

Fransız emperyalistleri, özellikle bu bölgedeki çıkarlarının zedeleneceğinden endişe duyuyor. Fransa'nın Avrupa büyükelçiliği "Eğer biz Akdeniz'in güney körfezini kaybedersek, birçok şeyi kaybetmiş oluruz" diyor. Ve ekliyor: "Bu ülkeler, bizim için eski Doğu Bloku ülkeleri kadar önemli."

Fransa, bu yıl içerisinde Cezayir'e 8 milyar Dolar değerinde ihracat yaptı ve Cezayir Fransa'ya 6 milyar Dolar borçlu. Ayrıca, İtalya Cezayir ile bir yıllık doğalgaz alım sözleşmesi imzaladı. Sözleşmeye göre 2 milyar Dolarlık doğalgaz borularla İtalya'ya gönderilecek.

Cezayir'de yaşayan en büyük yabancı topluluk Fransızlar. Sayıları 25 bini buluyor. Bunlardan 17 bini çifte vatandaşlığa sahip. Burada çalışan yabancıların % 60'ı, kötü ekonomik durum ve son çatışmalardan sonra ülkeyi terketmiş durumda.

Cezayir, 1962'ye kadar Fransa'nın sömürgesi konumundaydı. Yıllarca Fransız ve İtalyan kolonicilerin ve daha sonra kapitalistlerin talanı altında yaşayan Cezayir halkı, isyanını sık sık dini motiflerle dile getirmektedir. Emperyalistlerin "Yabancı düşmanlığı yapılıyor" safsataları bu hareketin gelişmesini, güçlenmesini engellemek içindir. Çünkü özellikle kırsal alanlarda İslamcı isyan güçlüdür. Geceleri bazı bölgeleri denetimi altına alabilmektedir. Yabancı düşmanlığı yapan bizzat Fransız emperyalistleridir. Daha 1. Dünya savaşı öncesi, nüfusun çoğunluğunu oluşturan Araplar ikinci sınıf insan olarak görülüyorlardı. Ülke resmen işgal edilmişti. 1961'de, Cezayir yarı sömürge konumuna gelmeden 1 yıl önce, Fransız göçmenler OAS (Gizli Ordu Örgütü) isimli bir örgüt kurarak sivil halka yönelik acımasız şiddet eylemleri yaptı. Şimdi de yabancı tüccarlar, hükümetle elele, sömürüye karşı gelişen halk muhalefetini bastırmaya çalışıyorlar. Kontrgerilla örgütleri kurarak, anti emperyalistleri katlediyorlar. İslamcı hareketler, milli bir nitelik taşıyor. Her ne kadar silahlı mücadele vererek bazı emperyalistleri vurmaları olumlu ise de, birçoğunun İran'ın etkisi altında olması bu İslamcı zeminin ne kadar kaygan olduğunu düşündürüyor . Örneğin Afgan mücahitleri ABD çıkarları için savaşabiliyorlardı. Örneğin İran-Gate skandalıyla ABD'nin İran'a silah sattığı açığa çıkmıştı.

www.partizanarsiv.net

Ulusal mücadelenin dar ufku ve IRA

Geçen Mart ayında IRA Warrington'da (İngiltere) bir alışveriş merkezini bombalamıştı. Bomba, 2 çocuğun ölümüne ve 56 kişinin yaralanmasına yolaçtı. İngiliz egemen sınıfları, IRA'nın sivil hedeflere yönelmesini iyi kullandı. Örneğin çocukların öldüğü yere oyuncaklar konularak duygu sömürüsü yapıldı.

Geçtiğimiz Mart ayı içerisinde, gizlice biraraya gelerek görüşmeler yapan İrlanda Cumhuriyet Ordusu ve İngiliz hükümeti temsilcileri, hemen hemen aynı dili konuşuyorlardı: *"Şiddet, Kuzey İrlanda'yı veba gibi sarmıştır."* Her iki taraf da, büyük bir olgunlukla (!), bu şiddete bir son vermek gerektiği konusunda anlaşıyorlardı. Çünkü *"Elde kalan şey, 25 yıl içerisinde binlerce ölüden başka birşey değil"*di.

IRA, bu görüşmeleri yaparken, örgütün bir eylem timi Warrington bombasını patlattı. IRA önderliği, emperyalist İngiltere egemenleriyle silahlı **pazarlıklarına** ciddi bir boyut kazandırıyordu. Mart'ın 19'unda, İngiliz hükümeti *"görüşmelere hazır olduğunu"* bildirerek beklenen mesajı verdi. Çünkü zaten görüşmeler devam ediyordu. Bombalama olayı ise önce IRA, sonra da emperyalistler tarafından *"Herhalde eylem timinin görüşmelerden haberi yoktu."* şeklinde yorumlandı ve geçiştirildi.

Her iki taraf, gizli görüşmelerini sürdürürken kamuoyunu yanıltıcı açıklamalar da bulunuyorlardı. İngiltere Başbakanı John Major *"siyasi çözüm"*ün gerekliliğinden dem vururken, IRA, Kuzey İrlanda'nın (Ulster) bağımsızlığını ister gibi görünüyordu. İngiliz egemen sınıfları, aslında kendi uşakları olan ama bağımsızmış gibi görünen yarı-askeri Protestan örgütleri ile, IRA'yı ve taraftarlarını vururken, IRA da sivil hedefler dahil birçok hedefi bombalıyordu.

Londra'da yayınlanan **Observer** gazetesinin görüşmelerden birini yayınlamasıyla olayın gizliliği kalmadı, daha doğrusu **açığa vuruldu.** İngiliz emperyalistleri taktik bir saldırıya girişmişlerdi. IRA, yıllarca silahlı mücadeleden ödün vermemiş ulusal bağımsızlıkçı bir örgüt olarak haklı bir itibara sahipti. Ancak bu son saldırıyla, özellikle Kuzey İrlanda'daki Katoliklerin gözünde prestij kaybına uğrayacağı hesaplanmıştı. Böylece, iki taraf arasındaki pazarlık başka bir boyutta devam etmeye başladı.

IRA GERİLİYOR

İngiliz hükümeti, Observer'in **"başarılı habercilik"**inden sonra atağa geçmekte geçikmedi. Hükümete göre IRA ilk adımı atarak İngiliz istihbarat elemanlarıyla bağlantı kurmuştu ve şöyle demişti: *"Kavga üst boyutlarda. Bizim, bu kavgayı nasıl durduracağımıza dair öne süreceğiniz tekliflere ihtiyacımız var."*

IRA'nın yasal uzantısı olan Sinn Fein lideri Gerry Adams da karşı saldırıya geçti. Adams'a göre ilk adımın atılması konusunda da, diğer konularda da söylenenler yalandı. Oysa, Kuzey İrlanda'nın başkenti Belfast'taki Roman Katolik Kilisesi kaynakları, IRA'nın şiddet yoluyla İrlanda'nın birliğini sağlamayacağını örgütün de benimsediğini söylüyorlardı. Dahası yine bir Sinn Fein mensubu, Tom Hartley, **"Günümüzde görüşmeleri destekleyenler oldukça çok."** diyordu. İngiliz emperyalistleri önemli bir kozu ellerine geçirmişlerdi. IRA taraftarlarında bir ***"görüş ayrılığı"*** su yüzüne çıkıyordu. Bu arada, Kuzey İrlanda'nın statüsünde hiçbir değişiklik yapılmasını istemeyen Demokratik Birlikçi Parti'nin önde gelen liderlerinden Ian Paisley, Kuzey İrlanda Bakanı Sir Patrick Mayhew'in bir yalancı olduğunu söyleyerek parlamentodan kovulmasını istedi. Paisley'in iddiasına göre, IRA ile bağlantı kuran adam Mayhew'di. Bunun üzerine Gerry Adams da bir açıklama yaparak, Cumhuriyetçi aşırıları defedeceklerini, çünkü onların bağımsızlık savaşına, düşmanlarıyla görüşme yaparak ihanet ettiklerini belirtti. İki taraf da aynı yöntemleri izleyerek, pazarlık yapanların ayaklarını kaydırmaya çalışmaya devam ettiler. **Aylardır süren görüşmelerden yeni haberdar olmuş ve şoka uğramış gibi rol yaparak pazarlıklarını sürdürüyorlardı.**

Kasım ayının sonunda, İngiltere Başbakanı John Major Dublin'e uçarak, İrlanda Başbakanı Albert Reynold'la son durumu görüştü. Bu görüşme sonucu, Reynolds çok memnun kaldığını söyledi. Ve IRA'ya karşı bir politik saldırı kampanyası daha başlatıldı. Sinn Fein lideri Gerry Adams son söylediklerinden yola çıkılarak yıpratılmaya çalışılacaktı. Gerici basında, Adams'ın hayatı yazılıyor, onun nasıl "terörist" olduğu sergileniyordu. Öyle ya, babası IRA militanıydı ve 1942'de Ulster Kraliyet Polisi tarafından vurulmuş yaralı olarak yakalanmış ve hakettiği hapis cezasına çarptırılmıştı. Zaten Adams'ın kendisi, ailesinin çoğunun hapiste olduğunu kendi söylemiyor meydu? Üstelik 1984'te bir suikaste uğramış, üç kurşunla vurulmuştu. En son iki ay önce evine el bombasıyla bir saldırı düzenlenmişti. İşte Adams, böyle *"barış düşmanı"*, böyle ***"belalı"*** bir adamdı...

IRA, işte bu *"siyasi çözüm"*e kurban edilen silahlı mücadele ile oldukça fazla prestij kaybediyor, hatta kendi taraftarları bile farklı düşünceleri savunuyorlardı.

KÖYLÜ SORUNUNDAN UZLAŞMAYA GİDEN YOL

Engels, Köylüler Savaşı isimli kitabında, 1800'lü yıllarda dini kılıklara bürünen Avrupa ayaklanmalarının aslında feodalizme karşı geliştirilen sınıf savaşımları olduğunu ısrarla vurgular. İşte, İngiltere Kraliçesi 1. Elizabeth döneminde İrlandalı soylular taht'a bağlanmaya çalışılmış, el konan arazilere İngiliz göçmenlerin yerleştirilmesiyle birlikte tam da Engels'in bahsettiği tipte köylü isyanları İrlanda'yı kasıp kavurmuştu. 17. ve 18. yüzyıllarda İngiliz aristokrasisini güçlendirmeye çalışan bu politikalar, **Protestan-Katolik savaşımı görüntüsü altında devam ettirildi.** Kuzey İrlanda'ya, İngiliz ve İskoçyalı çiftçiler yerleştirilerek, yeni bir toprak sahibi sınıf yaratılmaya çalışıldı. İngiliz ticaret burjuvazisiyle bağlantılı olan bu burjuva sınıf, parlamentoda da ağırlığını koydu ve İngiltere'nin İrlanda'daki sözcüsü oldu. Bu arada Ulster topraklarının gerçek sahipleri sürgün ediliyor, isyanlar oldukça kanlı bir biçimde bastırılıyordu (Ulster, bugün de Avrupa'nın en çok [illegible] sahip ülkesidir).

İngiliz kapitalizminin en yüksek aşamasına, emperyalizme evrilmesiyle Kuzey İrlanda yarı sömürge-kapitalist bir ülke oldu. 2. Emperyalist paylaşım savaşının öngününde, 1913'te kurulan IRA, savaştan sonra 1919 yılında ulusal bağımsızlıkçı, anti-emperyalist bir programla savaşmaya başladı. İngiliz emperyalistleri, iki yıllık savaştan sonra, Britanya İmparatorluğu içerisinde kültürel özerkliğe sahip bir serbest İrlanda Cumhuriyeti devleti kurulmasına *"izin"* verdiler. **Aslında bu, silahlı mücadelenin sekteye uğratılması için verilmiş küçük bir yemdi.** Nitekim, IRA içerisindeki uzlaşmacılarla radikaller arasında 1922-23 yılları arasındaki 1 yıllık iç savaş radikallerin yenilgisiyle sonuçlandı. Radikaller yeniden toparlanarak silahlı mücadeleyi sürdürdüler. IRA, bir kez 1931'de, sonra bir kez daha 1936'da yasadışı ilan edildi ve o gün bugündür silahlı mücadeleden ödün vermeyen illegal bir yapı olarak tanınırdı.

IRA'nın bu yıl uzlaşmadan ve **"siyasi çözüm"**den bahsetmesiyle, tarih bir kez daha zamanı geçmiş ulusal programların varacağı yere şahit oldu. Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında ulusal bağımsızlıkçı bir program, ne kadar eski ve onurlu bir tarih olursa olsun hüsrana götürüyordu/götürüyor/götürecektir.

SOYKIRIM SİNYALLERİ

İngiliz emperyalistleri ve yerli işbirlikçiler tarafından bir maşa olarak kullanılan yarı-askeri Protestan örgütleri, bu yıl içerisinde çalışmalarını yoğunlaştırdılar ve birçok IRA taraftarı Katolik'i öldürdüler. Bu kontraların parlamentodaki önde gelen temsilcilerinden Peter Robinson şöyle diyor: *"Birlikçi topluluk, IRA'nın, İngiliz hükümetine karşı şiddet yoluyla zaferler kazandığını görmüştür. Bence şunun anlaşılması gerekir: Birçok insan şiddet kullanılarak İrlanda'nın birliğini savunma noktasına getirilecektir. Eğer onlar (IRA kastediliyor b.u.) İngiliz hükümetinin kendilerini başıboş bırakacağına inanıyorlarsa, daha fazla şiddetle karşılaşacaklardır."*

Bu işbirlikçi uşakların böyle konuşmalarında IRA'nın da payı vardır. **Çünkü IRA'nın bizzat kendisi, sınıf mücadelesisin, ulusal-faydacı bir mantıkla dumura uğratarak Protestan-Katolik ayrımını körüklemiş, böylece Katolik kitlenin ezilmişliğinden faydalanmayı umarak sivil ve suçsuz Protestan hedefleri vurmaktan çekinmemiştir.** Oysa milliyetçilik silahı üstelik dini temelde bir milliyetçilik silahı ters tepen bir silahtır.

Nitekim geçtiğimiz ay, bir İngiliz limanında 300 suikast silahı ve 2 ton patlayıcıyı da içeren bir gemi dolusu mühimmat ortaya çıktı. İllegal (Aslında İngiliz emperyalistleri tarafından kullanılan ve oldukça legal) yarı-askeri örgüt Ulster Gönüllüler Gücü üyeleri, bu silahların Doğu Avrupa'dan satın alındığını kabul ettiler. Şunu söylemeyi de ihmal etmediler: **"Dünyayı temizlemek için silahlanıyoruz."** Bu uşakların parlamentodaki temsilcisi Robinson da açıkça *"Doğu Belfast bölgesinin sadık temsilcilerinin kim olduğu silahla belirlenecek. İnsanlar, kendilerini savaş için hazırlıyorlar"* diyor.

Bütün bunlar, İngiliz emperyalistleri tarafından açık açık öne sürülen pazarlık malzemeleridir. Bu seferlik bu silahlar *"yakalanmış"*tır. Ama, IRA'nın silahlı mücadele ısrar etmesi halinde, bu silahlar bırakalım "yakalanma"yı, egemen sınıflar tarafından bizzat dağıtılacak, Protestan ve Katolik halk kitleleri **"mezhep savaşı"**na sokularak kitle katliamları tezgahlanacaktır. Kuzey İrlanda'nın siyasi durumu, bu olasılığın hiç de uzak olmadığını göstermektedir.

Öyle görünüyor ki, IRA uzlaşacaktır. Çünkü özellikle bu yıl, geriye dönülmesi imkansız ödünler vermiştir ve düşmanıyla uzlaşma planlarına sahiptir. Ezilen İrlanda halklarının tek bir kurtuluş yolu vardır: Marksist Leninist Maoist bir partiyi ve orduyu halk savaşı içerisinde inşa etmek ve işbirlikçi, İngiliz emperyalistlerinin uşağı İrlanda komprador burjuva devletini yıkmak.

İngiltere Başbakanı Major (solda) ve İrlanda Başbakanı Reynolds (sağda) durumdan memnun.

www.partizanarsiv.net